

కార్తీక లోకం

మాసపత్రిక

సంచిక : 07

సంపుటి : 34

జులై - 2020

రూ. 10/-

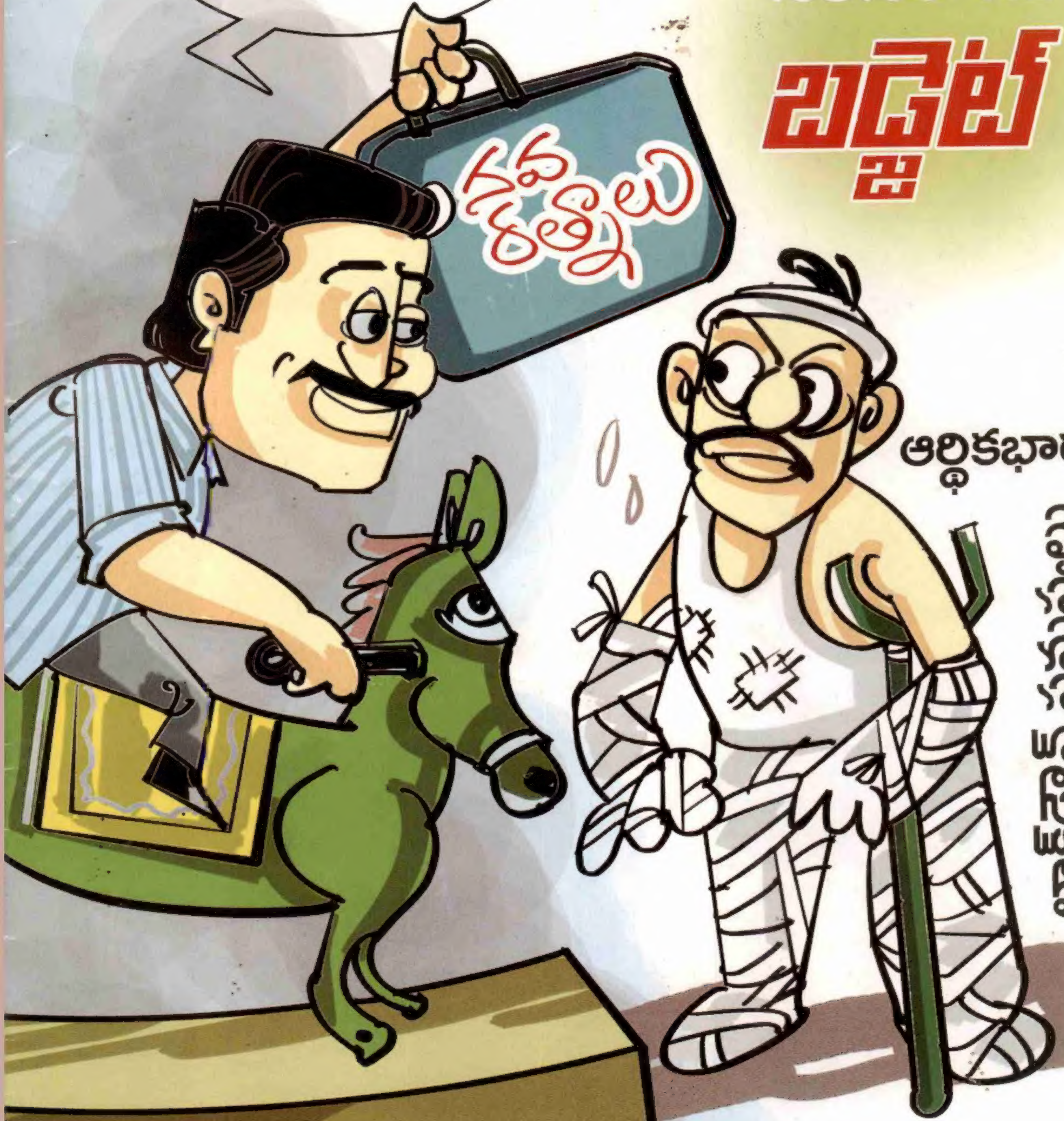
అన్నిటికీ.. ఒకటే
మందేనోయ్!

వాస్తవాలు విస్తరించిన
2020-21

బిడెట్
జ

ఆర్థికభారం

లాక్డౌన్ సమస్యలు
ఉపాధిలేమి

ఆశా ఆలిండియా డిమాండ్స్ డే

విజయవాడ

విఠాఖ

హిందూపురం

గుంటూరు

మిడ్డేమీల్ అఖిల భారత పిలుపుపై జరిగిన కార్యక్రమాలు

విఠాఖ

విజయనగరం

తిరుపతి

ప్రకాశం

జూలై - 2020

కార్మిక లోకం

సి.వి.టి.యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక

సంపుటి : 34
సంచిక : 7
విడి ప్రతి వెల : రూ. 10/-
సం॥ చందా : రూ. 100/-

విషయసూచిక

సంపాదకీయం	3
బొమ్మలు చెప్పిన కథ	4
ఈ మాసం కవిత	5
డాక్టర్ డాక్టర్	6
వినిమయ ధరల సూచిక	7
కవర్ పేజీ కథనం	8-9
జాతీయం	11-12
కాలువ్య కోరల్లో	13-14
వలన కార్మికుల ఆర్థిక	15-16
ఆత్మ నిర్ణయ భారత్ నివాసం	17
మధ్యపేజీ కథనం	18-20
ఇంటి పనివారి హక్కుల కోసం	21
శ్రామిక మహిళ	22-24
ఉద్యమ వార్తలు	25-29
కరోనా నేర్పుతున్న గుణపాఠాలు	30-31
ఈ మాసం కథ	32, 33
పుస్తక సమీక్ష	34

అడ్రస్ :

నందూరి ప్రసాదరావు భవన్,

24-24-14, రజకవీధి,

దుర్గాపురం, విజయవాడ-3

సెల్ : 9490098022 - 0866-2442988

ఎడిటర్ : ఎం.వి.గౌరవర్

వర్కింగ్ ఎడిటర్ : కె.స్వరూపరాజు

ఎడిటోరియల్ బోర్డు :

పి. అజయ్ కుమార్,

కె.ఉమామహేశ్వరరావు,

ఎం.వి.మధాకర్,

కె.సత్యరంజన్, జి.వి.రంగారెడ్డి

మేనేజరియల్ బోర్డు

మేనేజర్ : యం.బాలకాశి

సభ్యులు : కె.సురేష్

సంపాదకీయం

పెట్రోల్, డీజిల్ ధరలు పెంచి ప్రజలపై పెను భారాలు

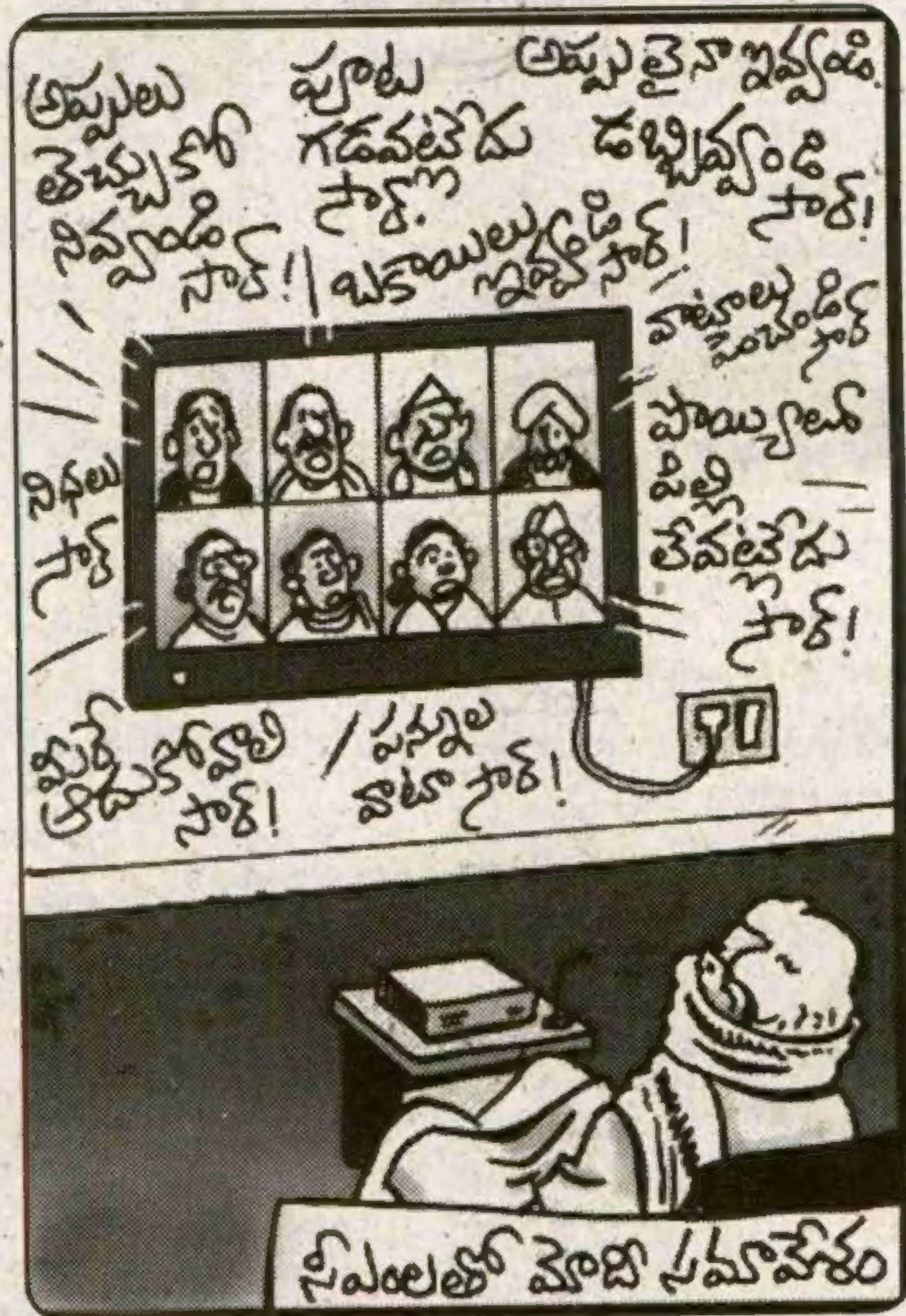
కోవిడ్-19 సృష్టించిన సంక్షోభంలో దేశం యావత్తు కొట్టుమిట్టాడుతూ ప్రభుత్వ సహాయం కోసం ఎదురు చూస్తుంటే కొన్ని రోజులుగా కేంద్రం నిరంతరాయంగా పెట్రోల్, డీజిల్ ధరలు పెంచి ప్రజలపై పెను భారాలు మోపుతోంది. జూలై 7న మొదలైన ధరల పెరుగుదల నిత్యం కొనసాగుతోంది. కరోనాతో ఉద్యోగాలు కోల్పోయి ఉపాధి, ఆదాయాలు లేని కుటుంబాలను ఆదుకోవాల్సిన ప్రభుత్వం చమురు సంస్థలకు లాభాలు చేకూర్చేందుకే ధరలు పెంచుతోంది.

పెట్రోలియం ఉత్పత్తులపై కేంద్ర ఎక్సైజ్ ఇతర సుంకాలను పెంచాలని మోడీ సర్కార్ జూన్ 5న నిర్ణయించింది. పెట్రోల్ పై పెరిగిన పన్ను రూ.10/- ఉండగా డీజిల్ పై రూ.13/- ఉంది. మార్చి 14న ఎక్సైజ్ సుంకం డీజిల్ కు రూ.3/- పెంచడం వలన అదనంగా రూ.2 లక్షల కోట్ల ఆదాయం రాబట్టుకుంది.

అంతర్జాతీయంగా చమురు ధరలు ఎన్నడూ లేనంతగా రికార్డు స్థాయిలో పడిపోయినా కేంద్రం పన్నులు పెంచుతూ వినియోగదారులను కొల్లగొడుతోంది. ప్రజలపై విపరీతంగా భారాలు వేస్తూ ఆయిల్ కంపెనీల బొక్కసాలు నింపుతోంది. లాక్డౌన్ ను ఎత్తేసిన జూన్ నెలలో క్రూడాయిల్ ధరలు మళ్లీ పెరుగుతాయన్న సాకుతో చమురు కంపెనీలు రోజువారీ ధరలు పెంచడం ప్రారంభించాయి. కొన్ని రోజులుగా పెంచుతున్న పెట్రోల్, డీజిల్ ధరలు 2018 అక్టోబర్ నాటితో పోల్చుకుంటే గరిష్టానికి చేరాయి. ఆ సమయంలో అంతర్జాతీయంగా క్రూడాయిల్ ధర బ్యారల్ కు సరాసరిన 80 డాలర్లు ఉండగా అది ప్రస్తుతం 35-36 డాలర్లు మాత్రమే. ఆయిల్ ధరలు తక్కువగా ఉన్న సమయంలో పన్నులను క్రమబద్ధీకరించాల్సి ఉండగా ప్రభుత్వం మాత్రం ఇష్టానుసారంగా పన్నుల మోత మోగిస్తోంది. ఆయిల్ ధరలను పెంచడం వల్ల ప్రజలు ఇతరత్రా అవసరాల ఖర్చులను అనివార్యంగా తగ్గించుకోవాల్సి వస్తోంది.

కరోనా సంక్షోభంలో ఆర్థిక వ్యవస్థను చక్కబెడతామంటూ చెప్పి కేంద్రం ప్రకటించిన ఉద్దీపన ప్యాకేజీలో ప్రజల చేతులకు డబ్బు అందే విధంగా నిధులు కేటాయించలేదు. నగదు బదిలీ వంటి చర్యల ద్వారా ప్రజల్ని ఆదుకోవాల్సిన ప్రభుత్వం ఆ పని చేయకుండా పెట్రోల్, డీజిల్ ధరలు పెంచి నిత్యావసర వస్తువుల రేట్లు పెరుగుదలకు కారణమవుతోంది. రవాణా వ్యవస్థ దెబ్బతింటోంది. చమురు ధరలు పెరగడం వలన వ్యవసాయ పెట్టుబడులు పెరిగి రైతాంగంపై తీవ్ర భారం పడుతోంది.

కరోనా నేపథ్యంలో ప్రజలకు ఉపశమన చర్యలు తీసుకోవాలని వామపక్షాలు, ట్రేడ్ యూనియన్లు, ప్రజా సంఘాలు దేశవ్యాప్తంగా ఆందోళనలు పెద్ద ఎత్తున చేస్తున్నాయి. పెట్రోల్, డీజిల్ పై కేంద్రం పెంచిన ఎక్సైజ్ ఇతర సుంకాలను, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ పన్నును తక్షణం ఉపసంహరించుకోవాలి. ఇదే పద్ధతి కొనసాగిస్తే ప్రభుత్వాలు ప్రజాగ్రహాన్ని చవిచూడాల్సి వస్తుంది.

అడగలేక అడుగుతున్నా!..

ప్రస్తుకాలకు లేని తొందర

ప్రార్థనా స్థలాలకు ఎందుకని

గట్టిగా అడగాలనుంచి

ప్రశ్నించే తత్వాన్ని నేర్చే

నా బడులన్నీ మూసి ఉన్నప్పుడు

పరిణతిని ఆపేసే గుడులెందుకని

గట్టిగా అరవాలనుంచి....

విజ్ఞాన నిలయాలై విలసిల్లే

నా అక్షర బీజాలు మసక మసకగా వెలుగుతుంటే

అజ్ఞాన కాగడాలను అంటించి

మహావ్యారికి మానవ నైవేద్యమింకెందుకని

మళ్ళీ మళ్ళీ అడగాలనుంచి

సత్యాలతో విశ్వ విజయాలను సాధించే

విభిన్న ఆలోచనల వేదికలను పక్కకు నెట్టి

ఉపహాసంతో, నమ్మకాలతో కట్టిపడేసే

ప్రార్థనా గీతాల ఆలాపనలెందుకని

గొంతెత్తి గట్టిగా కడిగేయాలనుంచి

ఇంతకాలం కరోనా మహావ్యారికి

ధయపడి దాగిన దేవుళ్లందరికీ

రేపటి మేల్కొలుపుగా

నా బడిలోని పాఠాలు చెప్పాలనున్నది, అయినా

నేను అక్షరాలు విన్నవ బడిని

ఏ గుడితోనూ పోల్చుకో(లే)ను

ఇప్పుడే కాదు - ఇంకెప్పుడు కూడా...

బడి విలువ తెలిసినోడిగా

అక్షరం విలువ పట్టినోడిగా

ప్రస్తుకం విలువ చూసినోడిగా

విజ్ఞాన వివేకం ఉన్నోడిగా

ప్రశ్నల ప్రవాహాలను పారించేవానిగా

చిన్ని చిన్ని మెదళ్ల మొదళ్లలో

శాస్త్రీయ దృక్పథాన్ని నింపేవానిగా చిన్నగా....

మీకే వినబడేట్లు అడగలేక అడుగుతున్నా

'బడులు మూసి ఉండగా గుడులెందుకో?'

- బాబుమహాజన్, ఉస్మానియా యూనివర్సిటీ

(క్షిప్త కరోనా కాలంలో బడులు మూసేసి ఉన్నా గుడులు

తెరవాలన్న ఆత్మతను నిరసిస్తూ....)

యుద్ధం ముగుస్తుంది....

విరిగిపడిన ఆకాశం అతుక్కుపోయినట్లు

పాగలుకట్టిన అగ్నిపర్వతం చల్లారిపోయినట్లు

యుద్ధం ముగిసిపోతుంది....

నెత్తురు వీరులై పారిన తర్వాత

శరీరాలు మాంసపు ముద్దలుగా మూటగట్టబడిన తర్వాత

యుద్ధం ముగుస్తుంది....

ముక్కులైన శవాల కోసం లెక్కలు మొదలౌతాయి....

పోయిన ప్రాణాల కోసం పట్టికలు తయారౌతాయి....

యుద్ధం ముగుస్తుంది....

పెట్టెలో వస్తున్న కొడుకు శవం కోసం

కన్నతండ్రి పుట్టెడు దుఃఖంతో

ఎదురుచూస్తూ ఉంటాడు...

గుడ్డల్లో చుట్టబడిన ఇద్దకోసం

కన్నతల్లి గుండె పగిలేలా వీడుస్తూ ఉంటుంది....

కట్టుకున్నవాడ్ని కడసారి చూడాలని భార్య

భూమి ఆకాశం బద్దలయ్యేలా రోబిస్తూ ఉంటుంది....

ఇంటి ముందు అలజడి గుమ్మం ముందర శవం

అక్కడి యుద్ధం ముగిసిపోయిందో చూచు....

ఇక్కడి యుద్ధం ఇప్పుడు మొదలౌతుంది....

డాక్టర్... డాక్టర్...

**అవగాహన
పెంచుకోండి-
అపోహలు
వీడండి..**

ఉప్పు, పసుపుతోనే కూరగాయలు కడగాలి

డెటాల్ వాడితే ఆరోగ్య సమస్యలు

ఎన్ఐఎన్ శాస్త్రవేత్తల సూచనలు

దేశంలో, రాష్ట్రంలో కరోనా వైరస్ కోరలు చాస్తోంది. పెరుగుతున్న మరణాలు, పాజిటివ్ కేసులతో ప్రజలు బెంబేలెత్తిపోతున్నారు. వైరస్ ఎక్కడ తమకు అంటుకుంటుందోనని ఆందోళనకు గురవుతున్నారు. దీంతో అత్యవసర పనులు, ఉద్యోగాల నిమిత్తమే చాలా మంది ఇంటి నుంచి బయటకు వెళ్తున్నారు. అలాగే నెలకు సరిపడా నిత్యావసర వస్తువులు, రెండు వారాలకు కావాల్సిన కూరగాయలను తెచ్చుకుంటున్నారు.

కూరగాయలను శుభ్రం చేసే విషయంలో కొందరు అతి జాగ్రత్తలు తీసుకుంటున్నారు. వాటిని సబ్బు, డెటాల్, శానిటైజర్లతో శుభ్రం చేయడంతో పాటు తుడిచి అరగంట పాటు ఎండబెడుతున్నారు.

ఇలా చేయడం వల్ల కూరగాయల్లో పోషకాలు నశిస్తాయని జాతీయ పౌష్టికాహార పరిశోధనా సంస్థ (ఎన్ఐఎన్) శాస్త్రవేత్తలు స్పష్టంచేస్తున్నారు. సబ్బు, డెటాల్, రసాయనాలతో శుభ్రం చేస్తే ఆరోగ్య సమస్యలు తప్పవంటున్నారు. రైతుల నుంచి వినియోగదారుల చేతులకు వచ్చేసరికి.. సేంద్రీయ ఎరువులతో వండించిన కూరగాయలు, ఆకుకూరల్లో 20-30 శాతం వరకు జీవకణాలుంటాయి. ఇంటికి తీసుకొచ్చిన తర్వాత సబ్బు, డెటాల్, శానిటైజర్లతో 5-10 నిమిషాలు శుభ్రం చేసి... ఆపై ఎండలో ఆరబెడుతున్నారు. దీని వల్ల

జీవకణాలు నశించిపోతాయి.

ఇక వాటిని ఉడికించి తిన్న తర్వాత కొందరికి వాంతులు, విరేచనాలు, కడుపునొప్పి, కడుపులో వికారంలాంటివి వస్తాయని శాస్త్రవేత్తలు హెచ్చరిస్తున్నారు. అయితే క్రిములు, బ్యాక్టీరియాను నశింపజేసే ఉప్పు, పసుపుతో కూరగాయలను 20 నిమిషాలు కడిగితే చాలని సూచిస్తున్నారు. వాటిని మళ్లీ మంచినీటితో శుభ్రం చేయాలని, 70-80 డిగ్రీల వేడిలో ఉడికించి తింటే ఎలాంటి ఆరోగ్య సమస్యలు ఎదురుకావని చెబుతున్నారు. కరోనా విషయంలో వ్యక్తిగత శుభ్రతను ఎక్కువగా పాటించాలంటున్నారు.

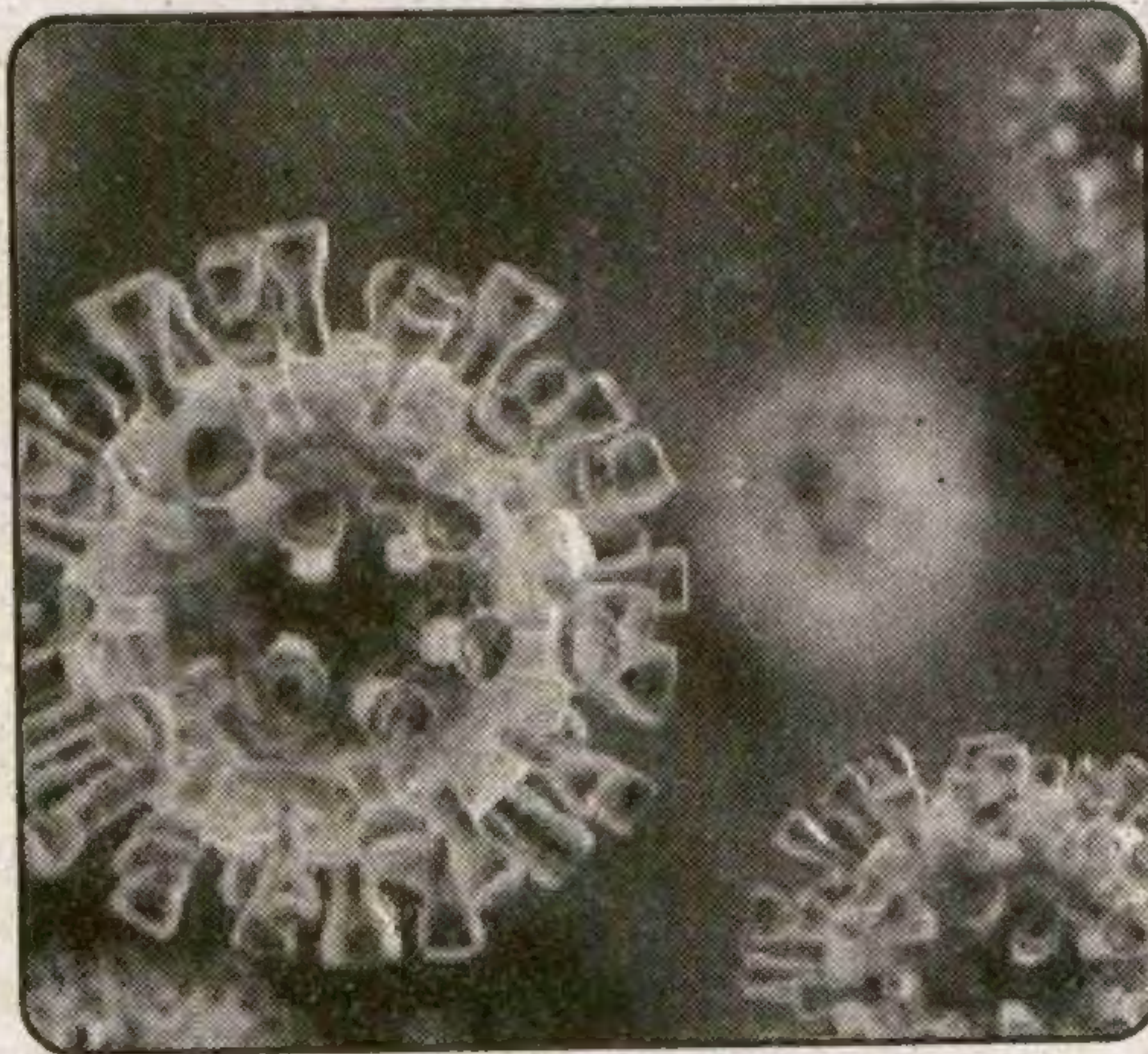
(1) పొడి దగ్గు
తుమ్ము - వాయు కాలుష్యం

(2) దగ్గు
శ్లేష్మం
తుమ్ము
ముక్కు కారటం - జలుబు

(3) దగ్గు
శ్లేష్మం
తుమ్ము
ముక్కు కారటం
ఒళ్లు నొప్పులు
నీరసం
తేలికపాటి జ్వరం - ఫ్లూ

(4) పొడి దగ్గు
గొంతులో మంట
తుమ్ము
శరీర నొప్పి
బలహీనత
అధిక జ్వరం
శ్వాస తీసుకోవడంలో ఇబ్బంది - కరోనావైరస్
లక్షణాలు కావచ్చు. వెంటనే వైద్య సలహా తీసుకోండి.
ముఖ్యంగా కరోనా వైరస్ సోకిన గంటల వ్యవధిలోనే
వాసన, రుచి తెలుసుకోలేకపోవడం ప్రాథమిక లక్షణాలుగా
బయల్పడతాయి.

- పాథాలజీ విభాగం,
ఎయిమ్స్, ఢిల్లీ

వినిమయ ధరల సూచిక (బేస్ 2001=100) 2020

సెంటర్ సిరీస్	జనవరి	ఫిబ్రవరి	మార్చి	ఏప్రిల్
ఆల్ ఇండియా	330	328	326	329
గుంటూరు	302	299	298	300
విజయవాడ	306	304	304	306
విశాఖపట్నం, హైదరాబాద్	314	312	304	305
హైదరాబాద్	275	-	272	275
రాష్ట్ర సిరీస్	నవంబర్	డిసెంబర్	జనవరి	ఫిబ్రవరి
విజయనగరం	333	336	336	335
రాజమండ్రి/కాకినాడ	334	339	339	338
జగ్గయ్యపేట	355	359	359	359
తిరుపతి	326	328	329	326
ఏ.పి	322	324	325	322

లింకింగ్ ఫ్యాక్టర్	1971=100	1960=100	1982=100
ఆల్ ఇండియా	-	4.93	4.63
హైదరాబాద్	-	5.23	4.79
గుంటూరు	-	5.60	4.57
విశాఖపట్నం	2.48	1.87	4.64
విజయవాడ	-	-	4.28
విజయనగరం	-	-	3.93
కాకినాడ	2.55	1.81	4.26
జగ్గయ్యపేట	-	-	4.28
తిరుపతి	-	-	4.57

పాఠకులకు విజ్ఞప్తి

'కార్మికలోకం'పై మీ స్పందనను ఆహ్వానిస్తున్నాం. పత్రికలోని వ్యాసాలు, వార్తలు, వ్యాఖ్యలపై మీ అభిప్రాయాలు నిర్మోహమాటంగా రాసి పత్రిక అభివృద్ధికి సహకరించాలని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాం. లేఖలతో పాటు తాజా పాస్‌పోర్ట్ సైజ్ ఫోటో కూడా పంపగలరు.

అడ్రస్ : నండ్లూరి ప్రసాదరావు భవన్, 24-24-14, రజకవీధి, దుర్గాపురం, విజయవాడ-520003.

ఫోన్ : 9490098022

e-mail : karmikalokam@gmail.com,

సర్క్యులేషన్ వివరాలకు సంప్రదించాల్సిన ఫోన్ నెంబర్:

9490098022

కొత్త చందాలు కట్టేవారు, పాతవి పునరుద్ధరించుకొనే వారు దబ్బును యూనియన్ బ్యాంక్, విజయవాడ పేరుతో పంపించగలరు.

Karmika Lokam A/c No. : 448802010000833
(IFSC : UBIN0534641), Governorpet Branch, Vijayawada.

రచయితలకు సూచన

'కార్మికలోకం' పత్రికకు

రచనలను ఆహ్వానిస్తున్నాం. కార్మికుల జీవితానికి సంబంధించిన కథలు, కవితలు, వాస్తవ జీవిత చిత్రణలు పంపించొచ్చు. కార్మికులను కదిలించే వాటికి ప్రాధాన్యత. రచనలను 20వ తేదీలోపు 'కార్మికలోకం' మెయిల్ లేదా పోస్టల్ అద్దెనికి పంపించ మనవి.

- ఎడిటర్

లికార్డు బదలు కొట్టిన మోడీ..
దేశ చరిత్రలో మొదటిసారిగా పెట్రోల్ ధరను
దాటిన డీజిల్ ధర

ఢిల్లీలో లీటర్ పెట్రోల్ - 79.76

లీటర్ డీజిల్ - 79.88

ఆయిల్ ధరలతో భారత్ వెలిగిపోతోంది..

KSEB
కె.ఎస్.ఇ.బి.ఎస్. పవర్ లిమిటెడ్

లాక్డౌన్ కాలం కరెంటు బిల్లులు పై
25 శాతం నుండి 50 శాతం వరకు సబ్సిడీ..
5 వాయిదాలుగా కట్టవచ్చు.. పెనాల్టీ వద్దీ ఉండదు..
-చినరయి విజయన్
కేరళ సీఎం

తెలంగాణలో లాక్డౌన్ కారణంగా కరెంటు బిల్
భారం 800 కోట్లు అదనంగా ప్రజల పై పడింది
ఇక్కడ మాడు వాయిదాల్లో కట్టాచ్చు ఫైన్
మరియి 15 శాతం వద్దీ

కమ్యూనిస్టుల ప్రభుత్వాలకు ఇతరులకు ఎంతీ తేడా..

వాస్తవాలను విస్మరించిన 2020-21 బడ్జెట్

- పి.అజయకుమార్

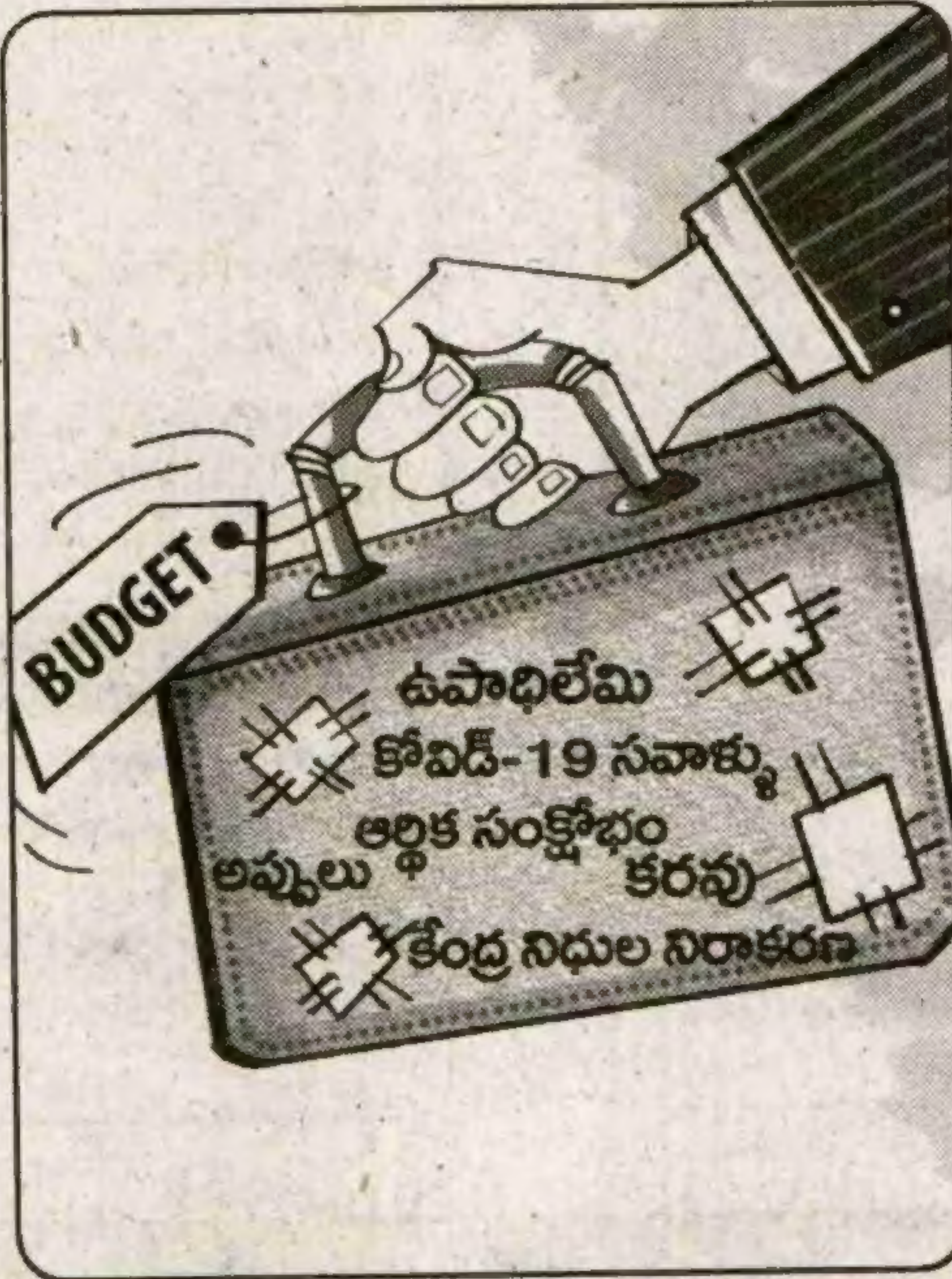
2020-21 ఆర్థిక సంవత్సరానికి వైసీపీ ప్రభుత్వం ప్రవేశపెట్టిన రాష్ట్ర బడ్జెట్ నిజాయితీకి దూరంగా ఉంది. వాస్తవాలను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా మసిపూసి మారేడుకాయ చేసే ప్రయత్నం జరిగింది. 2020-21 ఆర్థిక సంవత్సరం కరోనా సంక్షోభంతో మొదలయింది. పారిశ్రామిక, సర్వీసు రంగాలు ఘోరంగా దెబ్బతిన్నాయి. కరోనా మహమ్మారి కౌగిలి నుండి దేశం, రాష్ట్రం ఎప్పుడూ బయటపడతాయో తెలియకుండా ఉంది. 2019-20 లోనే ప్రభుత్వాల ఆదాయాలు తీవ్రంగా పడిపోయాయి. 2020-21లో ఇంకా తీవ్రంగా పడిపోతాయనేది నగ్న సత్యం. ఇటువంటి సమయంలో బడ్జెట్ అంచనాలు భారీగా చూపించటం ప్రజలను పక్కదారి పట్టించడానికే.

ఆదాయాలు - ఖర్చులు

ఆదాయాలు, ఖర్చుల అంచనాలే బడ్జెట్. అంచనా వేసిన ఆదాయం కంటే అంచనా వేసిన ఖర్చు ఎంత ఎక్కువ ఉంటే దాన్ని ద్రవ్య లోటుగా లేదా డబ్బుల లోటుగా పిలుస్తున్నారు. అప్పు తీసుకొచ్చి ప్రభుత్వం ద్రవ్యలోటును పూడుస్తుంది. అప్పుకు పర్యాయ పదమే ద్రవ్యలోటు. అప్పు తీసుకొచ్చి ఆదాయం - ఖర్చు మధ్య సమతుల్యతను ప్రభుత్వం సాధిస్తుంది. 2019-20లో అంటే మొన్న మార్చితో ముగిసిన ఆర్థిక సంవత్సరపు బడ్జెట్ సైజు 2 లక్షల 27 వేల కోట్ల రూపాయలు. ఇదే మొత్తంలో ఆదాయాలు, ఖర్చులు ఉంటాయి. ఆదాయంలో రెవెన్యూ ఆదాయం, అప్పు, ఆదాయం ఉంటాయి. ఖర్చులో రెవెన్యూ ఖర్చు, పెట్టుబడి ఖర్చు, అప్పు ఫాయీదాలు ఉంటాయి.

2019-20 ఆర్థిక సంవత్సరంలో అప్పుతో కలిపి 2 లక్షల 27 వేల కోట్ల

రూపాయల ఆదాయాన్ని అంచనా వేసిన వైసీపీ ప్రభుత్వం చివరికి దాన్ని లక్షా 74 వేల కోట్ల రూపాయలకు తగ్గించింది. రెవెన్యూ ఆదాయం 68 వేల కోట్ల రూపాయల మేర తగ్గింది. అంచనా వేసిన దాని కంటే మరో 15 వేల కోట్ల రూపాయలు అప్పు తెచ్చి మొత్తం ఆదాయ లోటును 53 వేల కోట్ల రూపాయలకు తగ్గించింది. ఆ మేరకు ఖర్చును కూడా రెవెన్యూ ఖర్చులో 43 వేల కోట్ల

రూపాయలు, పెట్టుబడి ఖర్చులో 19 వేల కోట్ల రూపాయలు కోత వేసింది. అదే సమయంలో అప్పు తీర్చే ఫాయీదాలను 9 వేల కోట్ల రూపాయలకు పెంచింది. వెరసి అంచనా వేసిన ఖర్చు కంటే పెట్టిన ఖర్చు 53 వేల కోట్ల రూపాయలకు తగ్గింది. ఆ మేరకు బడ్జెట్ సైజు కూడా 53 వేల కోట్ల రూపాయలకు తగ్గి, లక్షా 74 వేల కోట్ల రూపాయలయింది.

2019-20 ఆర్థిక సంవత్సరంలో

కేటాయింపుల కంటే వ్యవసాయం, గ్రామీణాభివృద్ధి, సాగునీరు, పరిశ్రమలు, రవాణా వంటి ఆర్థిక సర్వీసులకు పెట్టిన ఖర్చు భారీగా 48 వేల కోట్ల రూపాయలు తగ్గింది. సాధారణ విద్య, ఆరోగ్యం, గృహ నిర్మాణం, పట్టణాభివృద్ధి, మహిళా శిశు సంక్షేమం, ఎస్సీ, ఎస్టీ, బీసీ, మైనార్టీ సంక్షేమం తదితర సామాజిక సర్వీసులకు 9 వేల కోట్ల రూపాయలు కోత పెట్టింది. ఈ సర్వీసులలో ఇతర రంగాలకు 23 వేల కోట్ల రూపాయలు కోత పెట్టి ఎస్సీ, ఎస్టీ, బీసీ, మైనార్టీల సంక్షేమానికి 14 వేల కోట్ల రూపాయలు ఎక్కువ ఖర్చు పెట్టింది. వెరసి సామాజిక సర్వీసులలో 9 వేల కోట్ల రూపాయలు కోత పడింది. కోర్టులు, జైలు, పోలీసు, రెవెన్యూ, అప్పులు, వడ్డీల చెల్లింపులు, ఉద్యోగుల పెన్షన్లు వంటి సాధారణ సర్వీసులకు కేటాయించిన దాని కంటే 3 వేల కోట్ల రూపాయలు అదనంగా ఖర్చు పెట్టింది.

వర్తమాన బడ్జెట్

2019-20 బడ్జెట్ వాస్తవం తెలిస్తేగానీ ప్రస్తుత 2020-21 బడ్జెట్ను అవగాహన చేసుకోలేం. పై పేరాల్లో గత 2019-20 బడ్జెట్ వాస్తవాలను పరిశీలించాం. కరోనా లేని సమయంలో 2019-20 బడ్జెట్ అంచనాలు వాస్తవంలో తలకిందులయ్యాయి. కరోనాతో మొదలైన ప్రస్తుత ఆర్థిక సంవత్సరం 2020-21 బడ్జెట్ అంచనాలు వాస్తవాలయ్యే అవకాశం అనలు లేదు. 2019-20 బడ్జెట్ 2018-19 ఆర్థిక సంవత్సరపు స్థాయికి దిగజారింది. 2020-21 బడ్జెట్ సైజును 2 లక్షల 25 వేల కోట్ల రూపాయలుగా ప్రతిపాదించినప్పటికీ వాస్తవంలో అది కూడా 2018-19 స్థాయికి కొద్దో గొప్పో తేడాతో దిగజారబోతోంది.

ప్రభుత్వానికే బడ్జెట్ మీద నమ్మకం లేదు. ఏకంగా బడ్జెట్ సైజునే 3 వేల కోట్ల రూపాయల మేర తగ్గించింది. వ్యవసాయం, గ్రామీణాభివృద్ధి, నీటిపారుదల, సాధారణ విద్య వంటి రంగాలకు కేటాయింపులోనే 30 వేల కోట్ల రూపాయలు తగ్గించింది. అదే సమయంలో సంక్షేమానికి దాదాపుగా అదే మొత్తంలో 28 వేల కోట్ల రూపాయల మేర పెంచింది. వివిధ రంగాలను అభివృద్ధి చేయకుండా సంక్షేమం మాత్రమే ప్రజలకు మేలు చేయదు. అభివృద్ధికి కేటాయింపులు తగ్గకుండా అదనంగా సంక్షేమానికి కేటాయింపులు జరిగితేనే రాష్ట్ర అభివృద్ధి, ప్రజల సంక్షేమం జోడు చక్రాలుగా నడుస్తాయి.

కార్మికులకు మేలు చేయని బడ్జెట్

ఉపాధి హామీ పథకానికి గత సంవత్సరం 3,626 కోట్ల రూపాయలు కేటాయించిన ప్రభుత్వం 2,021 కోట్ల

రూపాయలు మాత్రమే ఖర్చు పెట్టింది. కరోనా వలన పనులు దొరకని పరిస్థితుల్లో ఉపాధి కల్పన పెంచాల్సిన ప్రభుత్వం గతం కంటే 400 కోట్ల రూపాయలు తగ్గించింది. ఉపాధి హామీ పథకాన్ని పట్టణాలకు కూడా విస్తరించాలన్న కోర్కెను కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు విస్మరించాయి. వైయస్సార్ బీమా పథకం కూడా వట్టిపోయిన గొడ్డులా తయారయింది. పోయిన సారి దీనికి 400 కోట్ల రూపాయలు కేటాయించిన ప్రభుత్వం దాన్ని ఖర్చు చేయకుండా ఈ సంవత్సరం 262 కోట్ల రూపాయలు మాత్రమే కేటాయించింది

బడ్జెట్ ప్రసంగంలో ప్రభుత్వ విధానాలు కూడా స్పష్టమవుతాయి. 9 సంవత్సరాలుగా షెడ్యూల్డ్ ఎంప్లాయి మెంట్స్లోని 50 లక్షల మంది కార్మికులకు వేతన సవరణ చేయలేదు. బడ్జెట్

బడ్జెట్ స్వరూపం (కోట్ల రూపాయల్లో)

ప్రసంగంలో దీని ప్రస్తావనే లేదు. లాక్డౌన్ సమయంలో కార్మికులకు పని లేదు. వేతనాలు లేవు. ఇటువంటి సమయంలో కార్మికుల కొనుగోలు శక్తి పెంచటానికి అవసరమయిన చర్యలను కూడా బడ్జెట్లో ప్రకటించలేదు. వృద్ధావృష్టి పెన్షన్లను ప్రభుత్వం వారికి కానుకగా చూపిస్తున్నది. ఇతర పెన్షన్లకు అర్హులైన వారు కూడా తాము పని చేయగలిగిన వయసులో 30, 40 సంవత్సరాల పాటు పని చేసినవారే. వారికి యజమాని అంటూ ఉండరు కాబట్టి ప్రభుత్వం పెన్షన్ ఇస్తోంది. దానిని కానుకగా చూపించి వైసీపీ ప్రభుత్వం వారిని అవమానపరుస్తోంది. ఈ బడ్జెట్ కార్మికులకు మేలు చేయదు. పారిశ్రామిక, వ్యవసాయ, సర్వీసు రంగాల్లో ఈ బడ్జెట్ వలన ఉపాధి పెరగదు. కార్మికులు కొనుగోలు శక్తి పెరగదు.

	2019-20 అంచనా	2019-20 సవరణ	2020-21 అంచనా
బడ్జెట్ సైజు	2,27,974	1,74,688	2,24,789
రెవెన్యూ ఆదాయం	1,78,697	1,10,871	1,61,958
అప్పు ఆదాయం	49,274	63,817	62,830
రెవెన్యూ ఖర్చు	1,80,475	1,37,518	1,80,392
పెట్టుబడి ఖర్చు	32,293	12,845	29,907
అప్పు వాయిదాలు కట్టినవి	13,417	19,037	19,935
రంగాలు	2019-20 అంచనా	2019-20 సవరణ	2020-21 అంచనా
వ్యవసాయం	20,677	7,024	13,617
గ్రామీణాభివృద్ధి	29,329	10,490	15,112
నీటిపారుదల	13,139	5,345	11,805
ఇంధనం	6,861	11,638	6,984
పరిశ్రమలు	3,416	1,799	2,005
రవాణా	6,726	3,195	7,231
సాధారణ విద్య	32,772	19,645	25,201
ఆరోగ్యం	11,399	7,408	11,419
ఇళ్లు నిర్మాణం	3,617	963	3,691

పట్టణాభివృద్ధి	6,587	4,801	8,150
సంక్షేమం	14,142	28,324	41,456
కార్మిక, ఉపాధి	978	402	230
మహిళా, శిశు, వికలాంగులు	2,707	2,504	3,479

పథకాలు	2019-20 అంచనా	2019-20 సవరణ	2020-21 అంచనా
ఐసీడీఎస్	1,430	1,206	1,299
గ్రామీణ ఉపాధి	3,626	2,021	3,270
జాతీయ ఆరోగ్య మిషన్	1,731	1,252	1,808
ఆశాల గౌరవ వేతనం	456	350	466
ఆరోగ్యశ్రీ	1,740	1,305	1,900
మధ్యాహ్నభోజనం	1,076	901	974
'108'	143	63	185
'104'	180	59	149
ఆర్ఎంఎస్ఏ	426	222	242
మెప్పా	23	9	62
జాతీయ పట్టణ జీవనోపాధుల మిషన్	68	124	94
ఈఎస్ఐ డిస్పెన్సరీలు	218	197	265
న్యూట్రీషన్	793	1,021	1,513
బియ్యం సబ్సిడీ	3,000	395	3,000
అంగన్వాడీ బిల్డింగులు	165	17	264
స్వయం సహాయక గ్రూపులకు వడ్డీలేని రుణాలు	648	125	390

కోవిడ్ మహమ్మారి - ప్రభుత్వ ఐక్యత వైఖరి

- ప్రొఫెసర్ జయతీ ఘోష్

నయా ఉదారవాద విధానం పైన, ప్రత్యేకించి బీజేపీ నేతృత్వంలోని కేంద్ర ప్రభుత్వ సామాజిక, ఆర్థిక విధానాల పైన సునిశిత విమర్శలు చేసేవారిలో ప్రముఖ ఆర్థికవేత్త ప్రొఫెసర్ ఘోష్ ఒకరు. సామాజిక సమస్యలపై ఆమె పదునైన స్పష్టమైన అభిప్రాయాలను వ్యక్తీకరిస్తుంటారు. భారత దేశంలో కోవిడ్-19 వైరస్ని కట్టడి చేయడంలో బీజేపీ ప్రభుత్వ స్పందన ఎలా ఉంది.. అది ఎంత వికృతంగా వ్యవహరించింది.. సమాజం మీద ఆ మహమ్మారి ప్రభావం ఎలా ఉంటుంది వంటి అనేక అంశాల గురించి ఓ ఆన్లైన్ పత్రికతో ప్రొఫెసర్ ఘోష్ సంభాషించారు.

ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థను కోవిడ్-19 ఏవిధంగా ప్రభావితం చేయనుంది?

కోవిడ్-19 తరువాత పరిస్థితి ఏమిట నేది ఎవరికీ తెలియదు. ఎందుకంటే ఈ సమయంలో అది ఎంత కాలం పాటు, ఎలా వ్యాప్తి చెందుతుందనేది అస్పష్టంగా ఉంది. కానీ... అభివృద్ధి చెందిన, చెందుతున్న దేశాల మధ్య స్థూల ఆర్థిక విధానాల అమలులో తేడాలు ఉన్నాయి కాబట్టి, ఇది అసమానతలను పెంచబోతుందనేది మాత్రం స్పష్టం. అమెరికా, బ్రిటన్, అనేక యూరోపియన్ దేశాలు, జపాన్ లాంటి దేశాలు పెద్ద ఎత్తున ఉద్దీపన ప్యాకేజీలను ప్రకటించాయి. దాంతో ఈ దేశాలు, మిగిలిన అనేక దేశాల్లో మాదిరిగా గాఢమైన మాంద్యాన్ని ఎదుర్కొనవు. అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలు ఈ విధమైన చర్యలు చేపట్టలేదు. వీటిలో చాలా కొద్ది దేశాలు మాత్రమే భారీ ఆర్థిక ప్యాకేజీలను ప్రకటించాయి. భారత్ లాంటి దేశాలు దాదాపుగా ఏ చర్యలూ చేపట్టలేదు. ఫలితంగా దేశం లోతైన, సుదీర్ఘమైన మాంద్యం దిశగా అడుగులేయడాన్ని గమనిస్తున్నాం.

భారత ఆర్థిక వ్యవస్థపై కోవిడ్-19 ప్రభావం ఏ విధంగా ఉంటుంది?

దేశంలో ఇప్పుడున్న పరిస్థితికి కోవిడ్-19 కంటే ప్రభుత్వ విధానాల ప్రభావమే బాధ్యత వహించాల్సి ఉంటుంది. ప్రభుత్వాధినేతలు వైరస్ని నిందించడం మానేయాలి. ఈ పరిస్థితికి కరోనా వైరస్ కన్నా, ఆర్థిక వ్యవస్థను, ఉపాధిని, జీవనోపాధిని నాశనం చేసిన ప్రభుత్వ అనాలోచిత 'లాక్డౌన్'

ప్రకటనే అతి ప్రధాన కారణం.

ప్రభుత్వం ప్రకటించిన ఉద్దీపన చర్యల గురించి మీరేమంటారు?

వాటిని 'ఉద్దీపన చర్యలు' అని కూడా అనను. నిలువరించడానికి వీలులేని విధంగా పడిపోయిన ఆర్థిక వ్యవస్థను పునరుద్ధరించేందుకు వాటిని చేపట్టి ఉండాలి. కానీ అవి ఏ విధంగానూ మంచి చేయలేదు. జీవనోపాధిని కోల్పోయిన వారి చేతిలో డబ్బు ఉంచి, ప్రతి ఒక్కరికీ ఆహారాన్ని సమకూర్చడం కనీస కర్తవ్యం. తక్షణమే 80 శాతం కుటుంబాల్లోని ప్రతి వ్యక్తికీ నెలకు 10 కేజీల చొప్పున ఆరు నెలలు ఇవ్వగలిగిన కనీసం 50 మిలియన్ టన్నుల ఆహార ధాన్యాల నిల్వలు మనకు ఉన్నాయి. అదే విధంగా 80 శాతం కుటుంబాల్లో, ప్రతి కుటుంబానికీ నెలకు కనీసం రూ. 7,500 చొప్పున నగదు బదిలీ చేయాలి. ఈ పేద ప్రజలు పని చేయడానికి ప్రభుత్వం అనుమతించక పోవడం వల్ల ఆదాయాలను కోల్పోయారు. కాబట్టి వాటిని సమకూర్చాల్సిన బాధ్యత ప్రభుత్వానిదే. కానీ ప్రజలకు ఇంత వరకు ఏ విధమైన సహాయం అందలేదు.

భారత్ లో పేద ప్రజలను, నిస్సహాయులను వదిలించుకోవడానికి కోవిడ్-19ను ఉపయోగించుకుంటున్నారా?

ఈ ప్రభుత్వం ఎందుకిలా చేస్తోందో వివరించడం కష్టం. క్రూరత్వం, కనికరం లేకపోవడం ఇంకా శాడిజం ఉన్నాయని అంటా. ఈ ప్రపంచంలో 'లాక్డౌన్' ప్రకటనకు కేవలం ఐదు గంటల ముందు ప్రజలకు నోటీసు ఇచ్చిన దేశం భారత్ మినహా

ఒక్కటంటే ఒక్కటి లేదు. లాక్డౌన్ ప్రకటించినప్పుడు మనకు కొన్ని నగరాల్లో, కొన్ని రాష్ట్రాల్లోనే పది మరణాలు, కొన్ని పాజిటివ్ కేసులు మాత్రమే ఉన్నాయి. ముందస్తు నోటీసు ఇవ్వకుండా ప్రభుత్వం లాక్డౌన్ను ప్రకటించడం అనవసరమైన చర్య. ప్రజలు తమ సొంత ఇళ్లకు వెళ్లేందుకు ఏర్పాట్లు చేసుకోవడానికి వారం రోజుల ముందుగానే ప్రకటించి ఉండాలి. అదే జరిగి ఉంటే పరిస్థితులు మరోలా ఉండేవి. వారి కష్టాలు, బాధలు, దారుణ దురవస్థలతో పాటు ఆర్థిక విషయాలు కూడా చాలా తక్కువగా ఉండేవి.

వలస కార్మికుల సంక్షోభ పరిష్కారానికి ప్రభుత్వం ఇంకా ఏమేసి ఉండాలి?

మనకు ఆదర్శనీయ కేరళ ఉదాహరణలు ఉన్నాయి. ప్రారంభంలో కేరళ ప్రభుత్వం వైరస్ విషయమై ప్రజలను హెచ్చరిస్తూ, వైరస్ పరీక్షలు చేస్తూ, వారికి కొంత ఆదాయాన్ని సమకూరుస్తూ వచ్చింది. కేరళ ముఖ్యమంత్రి రూ.20 వేల కోట్ల ప్యాకేజీ ప్రకటించినప్పుడు పై చర్యలన్నీ ఆ ప్యాకేజీలో భాగం. అక్కడి వలస కార్మికులకు సైతం కేరళ ప్రభుత్వం ఆదాయాలను సమకూరుస్తూ వచ్చింది. పని చేయడానికి అవకాశం లేని కాలానికి ఆహారాన్ని అందించింది. అది కేంద్ర ప్రభుత్వం చేపట్టాల్సిన కనీస మౌలిక కర్తవ్యం. ఈ పని చేయలేక పోతున్నప్పుడు, కేంద్రం కనీసం వలస కార్మికులను స్వస్థలాలకు పంపేందుకు రవాణా ఏర్పాట్లయినా చేయాలి. అనేక దేశాల్లో ఈ చర్యలను ప్రభుత్వాలే చేపట్టాయి. ఇలాంటి

చర్యలు మన దేశంలో కేరళ రాష్ట్రంలో మాత్రమే చేపట్టారు.

కేంద్రం ఈ విధంగా ఎందుకు చేస్తోంది?

దానికి ఓట్ల సమస్య లేదా?

ఇప్పటి నుండి ఆరు నెలల్లో ఎన్నికలు ఉండి ఉంటే పరిస్థితి కచ్చితంగా మరోలా ఉండేది. కానీ ఇంకా నాలుగు సంవత్సరాల సమయం ఉందని వారికి తెలుసు. ఎన్నికలు వారికి సమస్య కాదు. ప్రజలు దేన్నైనా మరచిపోతారని వారి నమ్మకం. పెద్ద నోట్ల రద్దు తరువాత వారు విమర్శల నుంచి తప్పించుకున్న తీరు దాన్నే ధ్రువపరిచింది. ఎందుకంటే వారు ప్రజలను మోసం చేస్తారు. మళ్ళీ దాని నుండి బయటపడగలమని భావిస్తారు. దురదృష్టకర విషయం ఏమిటంటే, ఆర్థిక వ్యవస్థను... కోవిడ్ వైరస్ను భయపెట్టడం, మోసం చేయడం లేదా మాయ చేయడం కుదరదు. కానీ పాలకులు ఈ చర్యలన్నీ ప్రజలపై ప్రయోగించగలరు. ప్రజలను భయపెట్టి, జైల్లో నిర్బంధించగలరు. కోవిడ్ను అదుపు చేయగల, ఆర్థిక వ్యవస్థను నిర్వహించేంత సామర్థ్యం ఈ ప్రభుత్వానికి లేదు.

ఈ సంక్షోభం మరిన్ని అసమానతలకు దారి తీస్తుందా ?

అసమానతలు నిస్సందేహంగా చాలా భారీగా పెరుగుతాయి. ఇది ఇప్పటికే ఉన్న వర్గ విభజనను, అసమానతలను దృఢపరిచి అందరి దృష్టిని ఆకర్షిస్తోంది. వైరస్ అదుపు చర్యలు మధ్య తరగతి, ఉన్నత వర్గాల ప్రజలు మాత్రమే ఆచరించగలుగుతారు. పట్టణాల్లోని మురికివాడల్లో, గ్రామాల్లో ఊరికి దూరంగా నివసిస్తున్న ప్రజలు ఆచరణలో భౌతిక దూరాన్ని పాటించలేరు. ఉపాధిని కోల్పోవడం అనేది అసంఘటిత రంగంలో పని చేసే కార్మికులతో పాటు ఎస్సీ, ఎస్టీలు, ముస్లింలు, మహిళలపై ఎక్కువ ప్రభావాన్ని చూపుతుంది.

స్వగ్రామాలకు వెళ్లిన అనేక మంది ప్రజలు, ముఖ్యంగా వలస కార్మికులు పట్టణాలకు తిరిగి రావడం లేదు. ఎందుకంటే అక్కడ వారికి ఏ విధమైన ప్రయోజనమూ ఉండడం లేదు. ఇది గ్రామీణ ఆర్థిక వ్యవస్థను

మార్చిగా ధ్వంసం చేస్తుందని మీరు భావిస్తున్నారా?

ప్రభుత్వం స్పందించిన తీరును బట్టి ఉంటుంది. ఉదాహరణకు ప్రభుత్వం కేటాయింపులను పెంచి, డిమాండ్కు తగిన విధంగా మహాత్మాగాంధీ జాతీయ గ్రామీణ ఉపాధిహామీ చట్టాన్ని అనుమతిస్తే సూక్ష్మ-చిన్న-మధ్య తరహా సంస్థలను అనుమతించి, గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో ఆర్థిక పునరుద్ధరణకు గాను వాటికి తగిన ప్యాకేజీని సమకూరిస్తే అప్పుడు గ్రామీణ ఆర్థిక వ్యవస్థ పుంజుకోగలుగుతోంది. వలస సంతోష కరంగా ఉండదు. కుటుంబాన్ని, పిల్లలను, తల్లిదండ్రులను వదిలి దూరంగా ఉండడం, వారు లేని సమయంలో తల్లిదండ్రులను కోల్పోవడం నరదా కాదు. కానీ ప్రజలు నిరాశా, నిస్పృహలో ఉండడం వల్ల వలస వెళ్తున్నారు. ఒక వలస కార్మికుడిగా రాత్రికి రాత్రే ఉపాధిని కోల్పోయావు, నష్టపరిహారం ఎప్పుడు వస్తుందో నీకు తెలియదు. నీకు రక్షణ లేదు. పైగా నీ స్వస్థలానికి తిరిగి వెళ్లడాన్ని అడ్డుకుంటారు. ఆ రకమైన నమ్మకద్రోహం వల్ల, పట్టణ ప్రాంతాల్లో పని చేసేందుకు తిరిగి వెళ్లడం క్షేమకరమని భావించేవారు కొద్ది మందే ఉంటారు.

ఈ నేపథ్యంలో తీసుకోవాల్సిన స్వల్పకాలిక, దీర్ఘకాలిక చర్యలను సూచిస్తారా?

స్వల్పకాలిక చర్యల కొస్తే... తక్షణం ఆర్థిక వ్యవస్థలో డిమాండ్ను పునరుద్ధరించాలి. అంటే ఇప్పటి వరకూ డబ్బు లేని ప్రజల చేతుల్లో డబ్బు ఉంచాలి. అది అసంఘటిత రంగ కార్మికులందరికీ వర్తించాలి. వారికి నెలకు రూ. 7,500 చెల్లించాలి. కుటుంబంలో ప్రతి వ్యక్తికీ నెలకు 10 కేజీల చొప్పున కనీసం ఆరు నెలల పాటు ఆహార ధాన్యాలను అందించాలి. ఏ విధమైన పని దినాల పరిమితి లేకుండా మహాత్మా గాంధీ జాతీయ గ్రామీణ ఉపాధి హామీ పథకం వసులకు యువకులందరినీ అనుమతించాలి. పని దినాల పరిమితి లేకుండా ఏ యువకుడినైనా, తాను చేయగలిగిన పని చేయడానికి అనుమతించాలి. అదే విధంగా

పట్టణ ఉపాధి హామీ పథకాన్ని కూడా ప్రవేశ పెట్టాలి.

ప్రభుత్వం సంపద పన్నును కూడా విధించవచ్చు. జనాభాలో ఒక శాతంగా ఉన్న ఉన్నత వర్గాల వారి సంపదపై 4 శాతం పన్ను విధించొచ్చు. వారసత్వ పన్నును ప్రవేశపెట్టడంతో పాటు, బహుళజాతి కంపెనీలకు కూడా పన్నులు విధించాలి. బహుళ జాతి కంపెనీలు భారతదేశంలో పన్నులు చెల్లించకుండా తప్పించుకోగలుగుతున్నాయి. ఫేస్ బుక్, గూగుల్, అమేజాన్ వంటి ఇతర సంస్థలు తమ లాభాలను భారత్ బయటకు పంపుతున్నాయి. కాబట్టి ఆ సంస్థలు దాదాపు పన్నులు చెల్లించవు.

కరోనా వైరస్ ఒక మహమ్మారి. ఇతర రక్తా ప్రకృతి విపత్తులు కూడా సంభవించొచ్చు. అటువంటి విపత్తులను ఎదుర్కోడానికి ప్రభుత్వ ఖర్చును పెంచాలి. అదేవిధంగా మన ఆర్థిక వ్యవస్థలో ప్రభుత్వ పెట్టుబడులను కూడా పెంచాల్సిన అవసరం ఉంది. ఆరోగ్య కార్యకర్తలు తగినంతగా లేరు. ఆరోగ్య సంరక్షణకు సరిపడా పెట్టుబడులు లేవు. వాటన్నింటి కోసం కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల మధ్య సమన్వయంగా ప్రయత్నించాలి. దురదృష్టవశాత్తు, ఈ ప్రభుత్వం 'ఇది మన భారతదేశం' అనే భావనను కలిగించడంలేదు. ఏదో ఒక రూపంలో ఈ భావనను తిరిగి తీసుకొచ్చేంత వరకు దేశం పునరుద్ధరణకు నోచుకోదు.

ఈ తరుణంలో పౌర సమాజం కర్తవ్యం ఏమిటి?

మన పని మనల్ని చేసుకోమని చెప్పే ప్రభుత్వాన్ని అనుమతించే బదులు, ప్రస్తుత పరిస్థితికి దాన్నే బాధ్యురాలిని చేయాలి. ఆర్థిక వ్యవస్థ పునరుద్ధరణ మౌలిక సమస్య. ప్రజలను గందరగోళ పరచడం, మోసం చేయడం, భయకంపితులను చేయడం, బలహీనులను గాయపరచడం ద్వారా ఆర్థిక పునరుద్ధరణ జరగదు. కాబట్టి ఆర్థిక వ్యవస్థ పునరుద్ధరణ చర్యలు చేపట్టాలని, విపత్తుల నుండి ప్రజారోగ్యాన్ని కాపాడాలని పౌర సమాజంగా ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేయడం మన బాధ్యత.

కాలుష్య కారెల్లా ఫార్మా కంపెనీల గ్రామాలు

- జి.కోదేశ్వరరావు

విశాఖ జిల్లాలోని పరవాడ ఫార్మా సిటీలో 85 ఔషధ పరిశ్రమలున్నాయి. ఈ పరిశ్రమల్లో ఔషధ తయారీకి అవసరమైన బల్క్ పౌడర్ ఉత్పత్తి అవుతుంది. ఆ క్రమంలో చివరిగా మిగిలిన ఘన వ్యర్థ పదార్థాన్ని ల్యాండ్ ఫిల్లింగ్ చేసి నిల్వ చేసేందుకు ఫార్మా సిటీ డెవలపర్ 'రాంకీ'కి ప్రభుత్వం అనుమతిచ్చింది. దీంతో పరవాడ ఫార్మా సిటీ లోని ఔషధ కంపెనీల నుంచి వెలువడిన ఘన వ్యర్థాలే కాకుండా విశాఖపట్నం, విజయనగరం, శ్రీకాకుళం, తూర్పు, పశ్చిమ గోదావరి, కృష్ణా జిల్లాల నుండి విశాఖ ఫార్మాసిటీకి ఏడాదికి లక్షన్నర టన్నుల చొప్పున వస్తున్నాయి. ఈ వ్యర్థాలు ఏటా 10 శాతం చొప్పున పెరుగుతున్నట్లు కాలుష్య నియంత్రణ మండలి అధికారుల అంచనా. ఇంత పరిమాణంలో వ్యర్థాలను నిల్వ చేయడంతో అవి కొండలను తలపిస్తున్నాయి. వీటి దుష్ప్రభుత్వాలను పరిసర ప్రాంతాల ప్రజలు అనుభవిస్తుంటే...వ్యర్థాల నిల్వకు కంపెనీల నుంచి డబ్బులు తీసుకొని రాంకీ లాభాలు పోగేసుకుంటోంది. ల్యాండ్ ఫిల్లింగ్ తమ తాగునీరు పొందేదని, నీటి రంగు, స్వభావం మారి తాగడానికి పనికిరాకుండా పోయిందని, అనారోగ్యాల పాలవుతున్నాయని ప్రజలు గగ్గోలు పెడుతున్నా ప్రభుత్వాలు పట్టించుకోవడంలేదు సరికదా రాంకీ యాజమాన్యాన్ని చెనకేసుకొచ్చేలా వ్యవహరిస్తున్నాయి. ల్యాండ్ ఫిల్లింగ్ తరువాత తాగునీరు, అనారోగ్య నమన్యలు పెరుగుతున్నాయంటే వర్యావరణ పరిరక్షణకు రాంకీ తగిన ప్రమాణాలు పాటించడంలేదని అర్థమవుతోంది. ఫార్మా కంపెనీకి అనుకొనివున్న 'తాడి' గ్రామంలో భూగర్భ జలాలు పూర్తిగా కలుషితం కావడంతో తాగునీరు కొనుక్కొని రోజువారీ అవసరాలు తీర్చుకుంటున్నారు.

ఔషధ కంపెనీలు, ల్యాండ్ ఫిల్లింగ్ లో

రాంకీ అంతర్జాతీయ వర్యావరణ ప్రమాణాలు పాటించకపోవడం వల్ల ప్రజలు బాధితులుగా మారుతున్నారు. ప్రజల ప్రాణాల కంటే కంపెనీ యాజమాన్యాలు, డెవలపర్ రాంకీ తమ లాభాలకే అధిక ప్రాధాన్యత ఇస్తున్నారు. ఈ అనర్థం సరిపోదన్నట్లు ఇప్పుడున్న ల్యాండ్ ఫిల్లింగ్ కు అనుకొని మరో 50 ఎకరాలను ల్యాండ్ ఫిల్లింగ్ కు ఇవ్వడానికి అనుమతిస్తూ ప్రభుత్వం జీఓ నెం.1417 తీసుకొచ్చింది. ఫిల్లింగ్ పేరుతో వ్యర్థాల డంపింగ్ యార్డుకు భూమి కేటాయించవద్దని, ప్రస్తుత డంపింగ్ యార్డును నివాసిత ప్రాంతాలకు దూరంగా తరలించాలని ప్రజలు ఎన్ని విజ్ఞప్తులు చేసినా ప్రభుత్వాలు పట్టించుకోలేదు. పర్యావరణ ప్రమాణాలు పరిశీలించి ఒత్తిడి తెచ్చి లోపాలు సరిజేయించాల్సిన కాలుష్య నియంత్రణ మండలి సైతం రాంకీ యాజమాన్యానికి కొమ్ముకాస్తోంది.

ఔషధ కంపెనీల రసాయన ద్రవాలను శుద్ధి చేసేందుకు ఫార్మా కంపెనీల నుండి రాంకీ యాజమాన్యం ట్రీట్ మెంట్ కు టీలో లీటరుకు రూ.2 వేల వరకు వసూలు చేస్తోంది. ఘన వ్యర్థాల నిల్వకు టన్నుకు రూ.400 చొప్పున ముక్కు పిండి వసూలు చేస్తోంది. ఫార్మా కంపెనీల నుంచి వచ్చిన రసాయన ద్రవాలను ట్రీట్ మెంట్ తర్వాత సముద్రంలోకి విడిచిపెట్టాలి. వ్యయాన్ని తగ్గించుకొనేందుకు రసాయన ద్రవాల ట్రీట్ మెంట్ లేకుండానే సముద్రంలోకి విడిచి పెట్టడంతో సముద్ర జలాలు కలుషితమై చేపలు చనిపోతున్నాయి. తీరానికి సమీపంలో చేపలు దొరకని పరిస్థితి ఏర్పడింది. సముద్రంలో ఎంత లోపలకు వెళ్లినా చేపలు దొరక్కపోవడంతో మత్స్యకారుల జీవనోపాధి దెబ్బ తింటోంది. చేపలు చనిపోయి ఒడ్డుకు కొట్టుకొని వచ్చిన ఘటనలు కూడా ఉన్నాయి. ల్యాండ్

ఫిల్లింగ్ లో రాంకీ యాజమాన్యం ప్రమాణాలు పాటించడంలేదన్న ప్రజల ఫిర్యాదులు పట్టించుకున్న పాపానపోలేదు. రాంకీ యాజమాన్యంపై ఎలాంటి చర్యలూ తీసుకోలేదు. సులభతర వ్యాపారం పేరుతో అప్పటి చంద్రబాబు ప్రభుత్వం తెచ్చిన జీఓ 27 యాజమానులకు కొమ్ముకాసేదిగా ఉంది. పరిశ్రమల తనిఖీలపై కర్మాగారాల శాఖ, కాలుష్య నియంత్రణ మండలికి పరిమితులు విధించి యాజమాన్యాలకు మరింత స్వేచ్ఛ కల్పించింది. జీవితకాల లైసెన్స్ లు ఇవ్వడం, తనిఖీలు లేకపోవడంతో యాజమాన్యాలు భద్రతా ప్రమాణాలు పాటించకుండా ఇష్టారాజ్యంగా వ్యవహరిస్తున్నాయి.

ప్రమాదకర రసాయన వ్యర్థాల నిల్వ ఉన్న కొండకు, ఫార్మా కంపెనీలకు కూత వేటు దూరంలో వున్న 'తాడి' గ్రామం సహా పరిసర గ్రామాల్లోని పెదతాడి, చినతాడి, తాడి కాలనీ, తానాం, పరవాడ ప్రజలు తీవ్ర దుర్గంధంలో మగ్గుతున్నారు. భూగర్భ జలాలు కలుషితం కావడంతో తాగడానికి మంచినీరు లభించని దుస్థితి ఏర్పడింది. వర్షం పడితే ల్యాండ్ ఫిల్లింగ్ చేసిన ప్రాంత కాలుష్య నీరు పరవాడ గ్రామ ఊట చెరువులో కలిసి వ్యర్థ జలాలతో కలుషితమైపోయింది. ఈ చెరువు కిందవున్న సాగు యోగ్య పంట పొలాలు దెబ్బ తిన్నాయి. కంపెనీ పరిసర ప్రాంతాల్లోని ప్రజలు క్యాన్సర్, శ్వాసకోశ, చర్మ వ్యాధులతో బాధ పడుతున్నారు.

తాడి గ్రామాన్ని తరలిస్తే కోట్ల రూపాయలు నష్టపరిహారం చెల్లించాల్సి వస్తుందని తరలించకుండా ప్రజల ప్రాణాలతో చెలగాట మాడుతోంది. గ్రీన్ బెల్ట్ కు కేటాయించిన స్థలాలను కూడా ప్లాట్లుగా వేసి రూ.134 కోట్లకు రాంకీ అమ్ముకుంది. భూగర్భ జలాలు, సముద్ర

జలాల నాశనానికి కారణమైన రాంకీ యాజమాన్యంపై ప్రభుత్వం చర్యలు తీసుకోవాలి. పర్యావరణ ప్రమాణాలు పాటించని రాంకీపై ఒత్తిడి తెచ్చి పాటించేలా చేయాలి. ప్రజల ఆరోగ్యాలు, ప్రాణాలను కాపాడాలి. ఎల్జి పాలిమర్స్లో జరిగిన ఘోర ప్రమాద ఘటనలు ఔషధ కంపెనీల్లో జరగకుండా ముందస్తు చర్యలన్నీ చేపట్టాలి. చట్ట ఉల్లంఘనలు, ప్రమాణాలు పాటించని యాజమాన్యాలపై

చర్య తీసుకొని ప్రజలకు విశ్వాసం పెంపొందించాలి. ప్రాణాలు కోల్పోయాక ప్యాకేజీలు, నష్టపరిహారం ఇవ్వడం కంటే ప్రజల ప్రాణాలకు విలువనిచ్చి భరోసా కల్పించాలి. పరిశ్రమలంటే ప్రజలు భయపడే స్థితి నుంచి తమకు ఉపాధి, భద్రత ఉంటుందని, జీవనోపాధి లభిస్తుందన్న నమ్మకం ఏర్పరచేలా ప్రభుత్వం వ్యవహరించాలి. వై.ఎన్. జగన్ పాదయాత్రలో ఫార్మా గ్రామాల పర్యటన

సందర్భంగా కాలుష్య నివారణకు చర్యలు తీసుకుంటామని హామీ ఇచ్చారు. అధికారంలోకి వచ్చాక మరిచారు. ప్రమాదానంతరం ఇచ్చే ప్యాకేజీల కంటే కుటుంబాలతో సంతోషంగా జీవించగలిగిన వాతావరణాన్ని పునరుద్ధరించడం ప్రభుత్వ తక్షణ బాధ్యత. ఆ బాధ్యతను అమలు చేసేలా ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడి తేవడం కార్మికవర్గం, ప్రజల కర్తవ్యం.

'రేపటి నుంచి రావాద్దు' ఔట్ సోర్సింగ్ సిబ్బందికి ఆర్టీసీ షాక్

ఎండితో మీటింగ్ తర్వాత సిబ్బందికి ఆర్ఎంల ఫోన్లు

మంత్రి మాటకూ విలువ లేదు.. ఆదేశాలూ బుట్టదాఖలు

“మాది ఉద్యోగాలిచ్చే ప్రభుత్వం. తీసేది కాదు. ఇదంతా కుట్ర” నెలన్నర క్రితం ఆర్టీసీ అవుట్ సోర్సింగ్ సిబ్బంది తొలగింపు వార్తపై రవాణా శాఖ మంత్రి పేర్ని వెంకట్రామయ్య (నాని) వ్యాఖ్యలివి.

“ఒక్కరినీ ఉద్యోగం నుంచి తొలగించొద్దు.. మే చివరి వరకూ అవుట్ సోర్సింగ్ సిబ్బందికి జీతాలు చెల్లించండి” రవాణా శాఖ ముఖ్య కార్యదర్శి ఎంటీ కృష్ణబాబు అప్పట్లో ఇచ్చిన ఆదేశాలివి.

మంత్రి మాటకూ, ముఖ్య కార్యదర్శి ఆదేశాలకూ విలువ లేకుండా పోయింది. అవుట్ సోర్సింగ్ సిబ్బందిని ఇంటికి పంపడం ఖాయమైంది. ఆర్టీసీ ఆర్ఎం కార్యాలయాల నుంచి ఔట్ సోర్సింగ్ కాంట్రాక్టర్లకు ఫోన్లు వెళ్లాయి. ‘మీ కాంట్రాక్టు అయిపోయింది. రేపటి నుంచి డ్యూటీలకు రావొద్దు’ అని చెప్పేశారు. లాక్డౌన్ కాలంలో అరకొర జీతాలతో కుటుంబాలను నెట్టుకొస్తున్న అవుట్ సోర్సింగ్ సిబ్బంది... అధికారుల ఫోన్లతో హతాశులయ్యారు. ఈ కష్టకాలంలో బతికేదెట్లా అని వాపోతున్నారు. న్యాయం కోసం ముఖ్యమంత్రిని కలుస్తామని ఔట్ సోర్సింగ్

ఉద్యోగుల ఫెడరేషన్ రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి నూర్ మహమ్మద్ చెప్పారు. లాక్డౌన్ విధించడంతో మార్చి 22 నుంచి బస్సులు ఆపేసిన ప్రజా రవాణా సంస్థ (పీటీడీ) అప్పటి నుంచి ఔట్ సోర్సింగ్, కాంట్రాక్టు సిబ్బందికి జీతాలు చెల్లించడంలేదు. అదేమని అడిగితే ఉద్యోగాల నుంచి తొలగించినట్లు చెప్పారు. ఇందుకు సంబంధించి సర్క్యులర్ కూడా వెలుగులోకి రావడంతో అప్పట్లో ‘ఆంధ్రజ్యోతి’ ఈ వార్తను ప్రముఖంగా ప్రచురించింది. ప్రతిపక్షాలు ఇదే విషయమై గళం విప్పుడంతో మంత్రి పేర్ని నాని వాటిని కొట్టి పారేశారు. ఇదంతా తమ ప్రభుత్వంపై కుట్ర అంటూ ఎదురుదాడికి దిగారు. సిబ్బందికి మే నెల వరకూ చెల్లిస్తామని చెప్పారు. మంత్రి హామీకి అనుగుణంగా రవాణాశాఖ ముఖ్య కార్యదర్శి ఎంటీ కృష్ణబాబు ఆదేశాలు జారీ చేశారు. అయితే ఇప్పటివరకూ చాలా జిల్లాల్లో మే నెల జీతాలు ఇవ్వలేదు.

ఇదిలావుండగా.. ఆర్టీసీలో ప్రతి నెలా 20వ తేదీ వరకూ జీతాలకు సంబంధించి డ్యూటీలను లెక్కిస్తారు. ఈ నెల కూడా అదేవిధంగా లెక్కించిన రీజినల్ మేనేజర్లు ఆ వివరాలతో విజయవాడలోని ఆర్టీసీ హౌస్ కు వచ్చారు. ఎండి మాదిరెడ్డి ప్రతాప్ తో సమావేశం అనంతరం అవుట్ సోర్సింగ్ అంశాన్ని లేవనెత్తారు. ఆయన

ఏమన్నారో తెలియదు కానీ సమావేశం ముగిసిన తర్వాత విజయనగరం, శ్రీకాకుళం జిల్లాల్లోని ఔట్ సోర్సింగ్ కాంట్రాక్టర్లకు ఫోన్ వెళ్లింది. ‘మీ కాంట్రాక్టు అయిపోయింది. రెన్యూవల్ చేయబోం. రేపటి నుంచి ఎవరినీ పంపొద్దు’ అని అధికారులు చెప్పారు. కడప, అనంతపురం, ప్రకాశం జిల్లాల్లో అధికారులే అవుట్ సోర్సింగ్ సిబ్బందికి ఫోన్ చేసి ‘మీ కాంట్రాక్టు అయిపోయింది, ఇక రావొద్దు’ అని చెబుతున్నారు. దీంతో ఒక్కసారిగా 7,800 మంది సిబ్బంది వెన్నులో వణుకు మొదలైంది. అసలే కరోనా కాలం.. పని చేస్తున్నా జీతాలు రావడంలేదు.. ఏదో ఒకరోజు వస్తాయన్న ఆశతో ఉన్నవారికి ఉద్యోగాలు పోయాయన్న వార్త కలచి వేస్తోంది. ప్రభుత్వం ఆడుతున్న డ్రామా: నూర్ మహమ్మద్

‘కేవలం ఆరేడు వేల రూపాయల జీతానికి పనిచేస్తున్న వారిని తొలగించడం దారుణం. వైసీపీ ప్రభుత్వం బదుగు బలహీన వర్గాల జీవితాలతో ఆడుతున్న డ్రామా ఇది’ అని ఔట్ సోర్సింగ్ ఉద్యోగుల ఫెడరేషన్ రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి నూర్ మహమ్మద్ ఆగ్రహం వ్యక్తం చేశారు. ‘తొలగించే పరిస్థితి ఉండదని మంత్రి భరోసా ఇచ్చారు. జీతాలు చెల్లిస్తామని ముఖ్య కార్యదర్శి ఆదేశాలిచ్చారు. ఇప్పుడు నోటి మాటతో అన్యాయంగా రోడ్డున పడేశారు’ అని మండిపడ్డారు.

వలస కార్మికులకు పని, ఆదాయం, ఆహారం కల్పించాలి

బీజేపీ ప్రభుత్వం కోవిడ్ - 19ని కట్టడి చేసే పేరుతో విధించిన లాక్డౌన్ ను ఉపయోగించుకొని కార్మికవర్గం, పీడిత ప్రజలపై అప్రకటిత యుద్ధం మొదలు పెట్టింది.

వ్యాధిని అరికట్టడంలో అది పూర్తిగా విఫలమయ్యింది. కోవిడ్ - 19 వ్యాప్తి పెరుగుతూనే ఉంది. అది ఇంకా అత్యధిక స్థాయికి చేరుకోలేదు. కానీ ప్రభుత్వం ఆ విషయ నిర్వహణ చట్టం కింది విధించిన లాక్డౌన్ వలన మాత్రం కోట్లాది మంది కార్మికులు వారి కుటుంబాలూ, వారి జీవనోపాధి, జీవితాలూ కోల్పోయి తీవ్రమైన విపత్కర పరిస్థితుల్లోకి నెట్టబడ్డారు. ఈ విధంగా చేయడంలో ఈ లాక్డౌన్ విజయవంతంగా పనిచేసింది. అకస్మాత్తుగా ప్రజలందరూ ఉపాధినీ, ఆదాయాన్నీ, ఆవాసాన్ని కోల్పోయారు.

80 శాతం మంది పట్టణాల్లోనూ, 60 శాతం మంది గ్రామాల్లోనూ మొత్తం 14 కోట్లు పైగా కార్మికులు ఉపాధిని కోల్పోయారు. రైతులు తమ ఉత్పత్తులను అమ్ముకోలేకపోయారు. పట్టణ ప్రాంతాల్లో వారు 80 శాతం మంది ఆకలితోనే నిద్రపోయారు. ఐఎల్ ఓ లెక్కల ప్రకారం 40 కోట్ల మంది ప్రజలు మరింత దారిద్ర్యంలోకి నెట్టబడతారు.

కార్మికులను పనిలోంచి తొలగించ రాదనీ, వారి వేతనాలు తగ్గించరాదనీ, వారు అద్దెకుంటున్న ఇళ్ల నుండి వారిని ఖాళీ చేయించరాదనీ లాక్డౌన్ కాలంలో ప్రభుత్వం ఇచ్చిన ఆదేశాలనే అది అమలు చేయలేకపోయింది. 54 రోజుల తరువాత ఈ నామమాత్రపు ఆదేశాలను కూడా ఉపసంహరించుకున్నారు. ఉపయోగించు కార్మికుల పనిగంటలు పెంచుకోమనీ, కార్మిక చట్టాలకు వ్యతిరేక సవరణలు చేసుకోవచ్చనీ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు క్రూరమైన సలహాలు

కూడి ఇచ్చింది. బీజేపీ ఆధ్వర్యంలో ఉన్న ఉత్తరప్రదేశ్, మధ్యప్రదేశ్, గుజరాత్ రాష్ట్రాలు దీన్ని వెంటనే అమలు చేశాయి. వామపక్షాలు అధికారంలో ఉన్న కేరళ రాష్ట్రం మినహా మిగిలిన అనేక రాష్ట్రాలు ఇదే విధమైన విధానాలు అనుసరించాయి.

నగరాలలో తమ జీవితాలు కొనసాగించలేని కార్మికులు తమ ప్రాంతాలకు తిరిగి వెళ్లిపోవాలనే తీవ్రమైన ఒత్తిడిలో ఉన్నా కూడా మోడీ ప్రభుత్వం ప్రారంభ దశలో వారికి కనీసం రైలు రవాణా సౌకర్యం కల్పించడానికి కూడా తిరస్కరించింది. దీనితో విసుగుచెందిన కార్మికులు కాలి నడకన, సైకిళ్లు ద్వారా తమ ఊళ్లకు ప్రయాణమై ప్రభుత్వ నిర్లక్ష్య వైఖరిపై నిశ్చబ్ద తిరుగుబాటు ప్రకటించారు. అకస్మాత్తుగా ప్రధాన రహదారులన్నీ ఆకలితో, దప్పికతో, అలసటతో తమ ఊళ్లకు వెళుతున్న కార్మికుల ప్రవాహాలతో నిండిపోయాయి. నిస్సత్తువతో వందలాది మంది మరణించగా, ప్రమాదాల్లో మరిన్ని వందల మంది మరణించారు.

పెట్టుబడిదారులకు చవకగా, అణుకువగా ఉండి వారికి లాభాలు తెచ్చి పెట్టేందుకే ఇటువంటి కార్మికులను వారు పెట్టుకుంటారు. లాభాల కోసం మానవ జీవితాలనూ వారి కనీస అవసరాలను ఖణంగా పెడుతున్నారు. క్రూరత్వమే పెట్టుబడిదారీ విధానానికి మారుపేరు.

లాక్డౌన్ ముందు కాలంలో కూడా వలస కార్మికులు దుర్భర జీవితాలనే గడుపుతున్నారు. ఈ కార్మికుల పరిస్థితులను అవకాశంగా తీసుకొని యజమానులు తమ లాభాలను మరింత పెంచుకునేందుకు వీరికి కనీస వేతనాలు కానీ, ఉద్యోగ భద్రతకానీ, సామాజిక భద్రత కానీ కల్పించకుండా కారుచౌకగా వీరి శ్రమను దోచుకుంటున్నారు. ప్రభుత్వాలు కూడా ఈ యజమానుల పక్షమే వహిస్తున్నాయి.

ఈ కార్మికులకు కనీస వేతనాలు, సామాజిక భద్రత, కాంట్రాక్టు వర్కర్లకు కూడా సమాన వేతనాలు ఇవ్వాలనీ, కార్మిక చట్టాలను సమర్థవంతంగా అమలు చేయాలనీ కేంద్ర కార్మిక సంఘాలు పోరాడుతున్నాయి. కార్మికులను ఆధునక బానిసలుగా మార్చేందుకు ప్రయత్నిస్తున్న కార్మిక చట్టాల క్రోడీకరణకు వ్యతిరేకంగా కూడా పోరాడుతున్నాయి. ఈ డిమాండ్లపై దేశవ్యాప్త సమ్మెలు చేశాయి.

కానీ ఈ సమ్మెలను రాజకీయ సమ్మెలుగా చిత్రీకరించారు. అవును, ఈ డిమాండ్లన్నీ ప్రభుత్వ పాలసీలతో సంబంధం కలిగినవే. కార్మికుల పరిస్థితులకు రాజకీయ విధానాలతో సంబంధం ఉంటుందనే విషయంలో ఎటువంటి సందేహాలు అవసరం లేదు. ఈ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా ఐక్య పోరాటాలు చేయకపోతే పరిస్థితుల్లో మెరుగుదల ఉండదు. వారి పట్ల సానుభూతిని చూపి కన్నీరు కార్చినంత మాత్రాన ఏమీ ఉపయోగం లేదు.

తిరిగి తమ ఇళ్లకు చేరిన కార్మికులకు వెంటనే పని, ఆహారం, ఆదాయాలు కావాలి. గౌరవప్రదమైన వేతనాలు, పని పరిస్థితులు దొరికే అవకాశాలు ఉంటేనే మళ్లీ వారు నగరాలకు రావడానికి ఇష్టపడతారు. అంతవరకూ అక్కడే ఉండాలనుకునే వారికీ, ఆ గ్రామీణ ప్రాంతాల్లోని ప్రజలందరికీ పని కల్పించాల్సిన అవసరముంది. గ్రామీణ ఉపాధి హామీ పథకానికి నిధులు పెంచి ఆ పథకాన్ని విస్తరించడం ద్వారా ఈ పని చేయొచ్చు. ఆ విధంగా చేయాలి. ప్రస్తుతం రూ. 41 వేల కోట్లకు కేటాయింపులు పెంచినప్పటికీ ఈ కేటాయింపులు ఏ మాత్రం సరిపోవు.

గరీబ్ కళ్యాణ్ రోజ్ గార్ యోజన కింద ప్రధాని ప్రకటించిన 50 వేల కోట్ల రూపాయలు గత బడ్జెట్ లో కేటాయించిన

మొత్తాల్లో ఇది కూడా 6 రాష్ట్రాల్లో 116 జిల్లాల్లో 125 రోజుల పని కల్పించడానికి మాత్రమే పరిమితమయ్యింది. ఏమీ చేయకుండానే ఆర్భాట ప్రచారం చేసుకోవటానికి ఇదో ఉదాహరణ.

సిఐటియు, ఇతర కేంద్ర కార్మిక సంఘాలూ, పారిశ్రామిక ఘెడరేషన్లూ ఈ కింది డిమాండ్లు చేస్తున్నాయి.

- ఆదాయ పన్ను పరిధిలోనిన అన్ని కుటుంబాలకూ 6 నెలల పాటు నెలకు రూ.7,500/- ఇవ్వాలి.

- అవసరమున్న వారికందరికీ ఒక్కో వ్యక్తికి నెలకు 10 కిలోల చొప్పున ఆహార ధాన్యాలను అందించాలి.

వలస కార్మికులతో సహా గ్రామీణ ఉపాధి హామీ పథకంలో పనిచేసే వారందరికీ

రోజుకు రూ.600/- కు తగ్గకుండా వేతనం ఇవ్వాలి. గ్రామీణ ఉపాధి హామీ పథకం నిబంధనల ప్రకారం పని కల్పించలేని పక్షంలో నిరుద్యోగ భృతి ఇవ్వాలి.

- పట్టణ ప్రాంత ఉపాధి హామీ పథకం అమలుచేయాలి.

- అన్ని కార్మిక వ్యతిరేక, రైతు వ్యతిరేక, ప్రజా వ్యతిరేక నిర్ణయాలను ఉపసంహరించుకోవాలి.

- ప్రజారోగ్య వ్యవస్థను మెరుగుపరచి ఆరోగ్య రక్షణ హక్కుగా గుర్తించాలి.

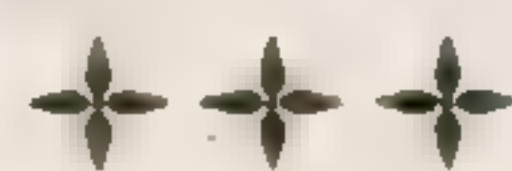
ప్రభుత్వం వెంటనే ఈ డిమాండ్లను నెరవేర్చి లాక్డౌన్ వలన తమ ఉపాధినీ, ఆదాయాన్నీ కోల్పోయిన వలస కార్మికులను ఆదుకోవాలి. ప్రభుత్వం లాక్డౌన్ విధిం

చిందే కానీ వలస కార్మికులను ఇటువంటి విపత్తుల నుండి కాపాడే ప్రయత్నాలు చేయలేదు. అది ఇప్పుడు తన బాధ్యత నుండి తప్పించుకోలేదు.

కార్మికవర్గం ఇప్పుడు తమ ఇళ్ల నుండి బయటికి అడుగేసి ఈ డిమాండ్లను సాధించుకునేందుకు ఐక్య పోరాటాలు చేయాలి. అన్ని లాక్డౌన్ నిబంధనలనూ పాటిస్తూనే జూలై 3న అఖిల భారత నిరసన దినంలో పాల్గొనాలి.

ప్రభుత్వం ఇదే విధమైన నిర్లక్ష్య ధోరణితో ఉంటే దానిని ఎదిరించి పోరాడేందుకు సిద్ధం కావాలి.

లాల్ సలామ్ కామ్రేడ్స్!

దాదాపు 8కోట్ల మంది..

బలవంతంగా తరిలారు

ఇది ప్రపంచ జనాభాలో 1 శాతం కంటే ఎక్కువ

గతేడాది వారి సంఖ్య

రికార్డు స్థాయిలో 90 లక్షలు

• యూఎన్హెచ్ఎస్ఆర్ తాజా నివేదిక

జెనీవా : ప్రపంచవ్యాప్తంగా బహుదీవరకు 79.5 మిలియన్ల మంది(7.95 కోట్లు) శాశ్వత ప్రాంతాలు, దేశాలనుంచి వేరొక చోటుకు బలవంతంగా తరలి వెళ్లారు. ఇది ప్రపంచ జనాభాలో ఒక్కశాతం కంటే అధికం కావడం గమనార్హం. ఈ విషయాన్ని యునైటెడ్ నేషన్స్ హైకమిషన్ ఫర్ రిఫ్యూజీస్ (యూఎన్హెచ్ఎస్ఆర్) తన తాజా నివేదికలో పేర్కొన్నది. గతేడాది వీరి సంఖ్య(శరణార్థులు, వలసదారులు, నిరాశ్రయులు) 90 లక్షలకు పెరిగిందని నివేదిక పేర్కొన్నది.

40 శాతం మంది 18 ఏండ్ల లోపువారే..

జూన్ 20 వ ప్రపంచ శరణార్థుల దినోత్సవం సందర్భంగా యూఎన్హెచ్ఎస్ఆర్ ఇటీవల విడుదల చేసిన వార్షిక 'గ్లోబల్ ట్రెండ్స్' నివేదిక ప్రకారం.. వారిలో ఎక్కువ మంది అంక్షతంగా స్థానభ్రంశం చెందారు. ఇలా వెళ్లిన వారిలో 40 శాతం మంది 18 ఏండ్లలోపు వారే కావడం అందోళన కలిగించే అంశం. 2019 దివె నాటికి ప్రపంచంలో 28 మిలియన్ల మంది(దాదాపు 2.8 కోట్ల మంది) శరణార్థులు ఉన్నారు. అంతకుముందు ఏడాది దివెరి నాటికి వీరి సంఖ్య 25.4 మిలియన్లు(దాదాపు 2.54 కోట్ల మంది)గా ఉన్నది. వీరిలో, 5.8 మిలియన్ల (58 లక్షల మంది) మంది 1948 సర్వార్థ మరయు పాలస్తీనా భూభాగంలోకి ఇశ్రాయేల్ విస్తరణ సమయంలో స్థానభ్రంశం చెందిన పాలస్తీనా శరణార్థులు కావడం గమనార్హం. ఇక, పాలస్తీనా యేతర శరణార్థులలో మూడింట రెండొంతుల మంది సిరియా, వెనిజులా, అఫ్ఘనిస్తాన్, దక్షిణ సూడాన్ మరియు మయన్మార్ అనే ఐదు దేశాల మంది మాత్రమే ఉన్నారు.

సామ్రాజ్యవాద దురాక్రమణ కారణంగా..

సాంప్రదాయిక సామ్రాజ్యవాద దురాక్రమణ ద్వారా జరుపబడి దేశం రాజకీయ, ఆర్థిక మరియు సామాజిక మౌలిక సదుపాయాలను నాశనం చేయడంతో ప్రపంచవ్యాప్తంగా లక్షలాది మంది తరలివెళ్లడానికి ప్రధాన కారణమని నివేదిక పేర్కొన్నది. ఈ దేశంలో రాజకీయకు అధికం ఉన్నాయి.. శరణార్థులు తిరిగి వచ్చే అవకాశాలను కూడా నాశనం చేశాయి. వ్యవసాయ వ్యవస్థలను నాశనం చేయడం మరియు ప్రకృతి వైపరీత్యాల దీప్రత,

వారావరణ మార్పు వంటివి ప్రజలు తరలివెళ్లడానికి ఇతర ప్రధాన కారణాలుగా ఉన్నాయి. ఇప్పటికీ అఫ్ఘనిస్తాన్, సిరియా, సోమాలియా మరియు కొన్ని ఇతర ఆఫ్రికన్ దేశాల్లో పరిస్థితులు మెరుగైన కారణంగా 77 శాతానికి పైగా శరణార్థులు ఇప్పటికీ జిరిరాల్లో నివసిస్తున్నారు. శరణార్థులు స్వదేశానికి తిరిగి వచ్చే అవకాశాలు చాలా అందోళన కలిగించే రోరడిగా ఈ నివేదిక గుర్తించింది. "1990 దశకంలో, ప్రతి ఏడాది

నగటువ 1.5 మిలియన్ల మంది(15 లక్షల మంది) శరణార్థులు స్వదేశానికి తిరిగి రాగలిగారు. గత దశాబ్దంలో అ సంఖ్య 3,85,000 కు పడిపోయింది. " అని యూఎన్హెచ్ఎస్ఆర్ పేర్కొన్నది. ప్రపంచంలోని మొత్తం శరణార్థులలో 85 శాతం మందికి అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలు ఆరిధ్యం ఇవ్వాలు. ఈ విషయంలో అభివృద్ధి కాకుండా మొదటి ఐదు అభివృద్ధి దేశాల జాబితాలో ఇతర అభివృద్ధి చెందిన దేశాలు లేవు. ఈ జాబితాలో టర్కీ, కొరియా, సౌదీస్తాన్, ఓగండా, జర్మనీ మరియు బంగ్లాదేశ్ లు ఉన్నాయి.

వైఫల్యాలను కష్టమైందొక ఆత్మ నిర్భర భారత్ నినాదం

‘ఆత్మ నిర్భర భారత్ అభియాన్’ పేరుని ఎంపిక చేయడంలోనే సందేహస్పదత, మోసం, ఎత్తులు కనబడుతున్నాయి.

ముందుగా, ఇది సమర్పించబడినట్లు ‘రిలీఫ్ ప్యాకేజీ’ కానే కాదు. లాక్డౌన్ వల్ల తీవ్రంగా ప్రభావితమైన కార్మికులు, రైతులు, ఇతర శ్రామికులకు ఎలాంటి ఉపశమనం కలిగించదు. మోడీ నేతృత్వంలోని బీజేపీ ప్రభుత్వ నయా ఉదారవాద ఎజెండాలో భాగంగా వ్యవసాయం, పరిశ్రమ రెండింటినీ కలిగి ఉన్న ప్రభుత్వ విధాన చర్యల సమాహారం ఇది.

రెండోది ఈ విధాన చర్యలు ఇప్పటికే సంక్షోభంలో ఉన్న భారతీయ ఆర్థిక వ్యవస్థను నరిక్కి వ్యతిరేక దిశలో నెట్టడానికి నిర్దేశించారు. స్వావలంబన కాదు కానీ స్వదేశీ తయారీ సామర్థ్యం స్వీయ విధ్వంసం. అవి మన ఆహార భద్రతకు ముప్పుగా పరిణమించనున్నాయి. అవి మన ఆర్థిక వ్యవస్థను, రక్షణ అవసరాలతో సహా దాదాపు అన్ని కీలక అవసరాల కోసం దిగుమతులపై ఆధారపడేలా చేస్తాయి.

వ్యవసాయానికి నంబంధించి ప్రభుత్వం మూడు ఆర్డినెన్సులను జారీ చేసింది. నిత్యావసర వస్తువుల చట్టాన్ని సవరించారు. దేశానికి అన్నం పెట్టిన రైతుల ప్రాథమిక హక్కులను గౌరవప్రదంగా జీవించేలా చూడాల్సిన బాధ్యత నుండి ప్రభుత్వం దీని ద్వారా తప్పుకుంటుంది. ఇది భూ కేంద్రీకరణ, చిన్న భూస్వాముల అధికారం, ఒప్పంద వ్యవసాయం, వ్యవసాయం కార్పొరేటీకరణ వంటి ప్రక్రియలను ఏర్పాటు చేస్తుంది. ప్రజల ఆహార భద్రత, ఊహజనిత వర్తకమనే బలిపీఠం వద్ద బలిదానం చేయబడుతుంది. కొంత మంది పెద్ద కార్పొరేట్లు, భూస్వాములు లాభార్జన చేస్తారు. ఈ ఆర్డినెన్సులు రైతు వ్యవసాయ వినాశనానికి బాటలు వేస్తాయి. అంతిమంగా ప్రభుత్వ వ్యవసాయ ఉత్పత్తుల సేకరణకు, గిట్టుబాటు ధరలకు ముగింపు పలకనున్నాయి. విదేశీ పెట్టుబడిదారులతో సహా కార్పొరేట్ అగ్రి బిజినెస్ పేరిట భూ వినియోగ నిర్వహణకు పూర్తిగా డీరెగ్యులేట్ చేయడానికి ఇది దారి

తీస్తుంది. అంతిమ ఫలితం - దేశ స్వావలంబన, ఆహార భద్రత తీవ్రమైన కోతకు గురవుతాయి.

స్వావలంబన మన స్వాతంత్ర్య పోరాట ఆకాంక్ష. మన ప్రజల ఈ ఆకాంక్షను నెరవేర్చడానికి, ఆహారోపకరణల్లో స్వావలంబన సాధించడానికి, మన పరిశ్రమ, వ్యవసాయం, ప్రజల అవసరాలను తీర్చడానికి నిత్యావసర ఔషధాలు మొదలైన వాటి అవసరాలను తీర్చడానికి, పారిశ్రామికీకరణను ప్రోత్సహించడానికి కీలకమైన మౌలిక సదుపాయాలు, క్యాపిటల్ గూడ్స్ ని ఏర్పాటు చేశారు. ఈ లక్ష్యాలను సాధించడానికి ప్రభుత్వ రంగాన్ని ఏర్పాటు చేసుకున్నారు.

మోడీ నేతృత్వంలోని ఎన్డీఏ ప్రభుత్వం ఇప్పుడు ‘స్వావలంబన’ అనే అర్థాన్ని మార్చింది. ఆత్మ నిర్భర భారత్ నినాదంతో మన దేశాన్ని ఆహార, రక్షణ అవసరాలతో పాటు పూర్తిగా విదేశీ సంస్థలపై ఆధారపడేలా చేసింది.

పారిశ్రామిక ఆర్థిక వ్యవస్థలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు (ఎఫ్డీఐ), విదేశీ సంస్థాగత పెట్టుబడుల (ఎఫ్ఐఐ) కోసం విదేశీ కంపెనీల ప్రవేశాన్ని పూర్తిగా సరళీకరించాలని ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. సంస్కరణల పేరుతో ప్రభుత్వం ప్రకటించిన అత్యంత కీలకమైన అంశాలు ఇవి. బొగ్గు, ఖనిజ రంగాల్లో 100 శాతం ఎఫ్డీఐ లు, రక్షణ ఉత్పత్తి రంగంలో 74 శాతం ఎఫ్డీఐలకు అనుమతి ఇస్తోంది. భారతీయ కంపెనీలు విదేశీ న్యాయపరీధిలో స్వేచ్ఛగా జాబితా (లిస్టింగ్) చేయడానికి అనుమతిస్తారు, తద్వారా మన ఆర్థిక వ్యవస్థలోని దాదాపు అన్ని రంగాల్లో ఊహజనిత పెట్టుబడితో సహా విదేశీ పెట్టుబడి యథేచ్ఛగా జోక్యం చేసుకోవడానికి అనుమతిస్తుంది. ఇది మన ఆర్థిక వ్యవస్థలోని కీలక రంగాల్లో, ఊహజనిత (స్పెక్యులేటివ్) లాభాలను కోరుతూ దేశీయ పెట్టుబడులను ఎగిసే దూకుడు విదేశీ స్వాధీనాన్ని, నియంత్రణను ప్రోత్సహించడానికి దోహదపడుతుంది.

స్వాతంత్ర్యం తరువాత ఏడు దశాబ్దాల్లో సాధించిన స్వావలంబన, ప్రభుత్వరంగ

పారిశ్రామిక, సేవల నెట్వర్క్ను పూర్తిగా ప్రైవేటీకరించడం వల్ల కుంటుపడిపోయింది. ఆర్థిక వ్యవస్థలోని అన్ని రంగాల్లోనూ ప్రైవేటీకరణ ప్రభావం ఉంటుందని ప్రభుత్వం స్పష్టంచేసింది. ఏ ప్రభుత్వ రంగ సంస్థ కూడా ప్రైవేటీకరణ ప్రక్రియకు అతీతం కాకుండా గ్లోబల్ టెండర్లు పిలవడం ద్వారా ఈ ప్రక్రియ జరుగుతుందని, తద్వారా విదేశీ గుత్తసంస్థల ప్రవేశాన్ని మరింత సరళీకరిస్తామని పేర్కొంది. రక్షణ, బొగ్గు, విమానయానం, విద్యుత్, అంతరిక్ష పరిశోధన, అణుశక్తి, ఆర్థిక రంగం, టెలికమ్యూనికేషన్స్ వంటి రంగాలు అన్నీ ప్రైవేటీకరించబడతాయి.

సారాంశం ఏమిటంటే: నరేంద్ర మోడీ ప్రభుత్వం ‘ఆత్మనిర్భర’ లేదా స్వావలంబన అనేది ఒకవైపు దేశ స్వదేశీ తయారీ సామర్థ్యాన్ని నాశనం చేయడం, మరో వైపు రైతాంగ వ్యవసాయాన్ని నాశనం చేయడానికి స్పష్టమైన రూపకల్పన. విదేశీ పెట్టుబడిదారీ దిగ్గజాల, వారి జూనియర్ భాగస్వాముల ప్రయోజనాల దృష్ట్యా, భారతీయ కార్పొరేట్లు మన జాతీయ ఆర్థిక వ్యవస్థ స్వావలంబనపై ఒక విషాదమైన దాడికి ఉన్నారు. జాతీయ ప్రయోజనాల కోసం చర్యలను, అసమ్మతిని ప్రజాస్వామ్య అమల్లో తీవ్రంగా గొంతు నొక్కడం. బీజేపీ ప్రభుత్వ నిరంకుశ, ప్రజాస్వామ్య వ్యతిరేక వైఖరిని ప్రతిబింబిస్తుంది.

భారత ఆర్థిక వ్యవస్థపై, మన ప్రజల జీవనోపాధిపై కుట్రపన్నిన ఈ విధానాన్ని విజయం సాధించనివ్వకూడదు. వారి కుట్రపూరిత ఎత్తుగడలను కార్మిక ప్రజల సమైక్య ఉద్యమం ద్వారా ప్రతిఘటనను నిర్మించగలిగితే వారిని కచ్చితంగా ఓడించొచ్చు. వారు ఓడిపోతారు. రండి, ప్రతిఘటన పోరాటాలతో అడుగు వేయటానికి! ఈ ప్రజా వ్యతిరేక, కార్మిక వ్యతిరేక, జాతి వ్యతిరేక కుట్రలకు వ్యతిరేకంగా జూలై 3న జాతీయ నిరసన దినం జరుపుకుందాం. రాబోయే రోజుల్లో సవాళ్లను ఎదుర్కోవడానికి దృఢ సంకల్పంతో ప్రణాళికలు సిద్ధం చేసుకుని ముందుకు సాగండి.

వలసే కార్మికుల వెతలు - ప్రభుత్వ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడండి

- డా॥కె. హేమలత

వలస కూలీలు తయారు చేసే 'బ్రాండ్' సరుకులు ఎక్కడ బడితే అక్కడ కనిపిస్తాయి. ఆ 'బ్రాండ్'లను అమ్మే కంపెనీలు దేశమంతటా ఉంటాయి. అయితే ఆ బ్రాండ్ల పరిశ్రమల్లో పనిచేసే కార్మికులు మాత్రం, తమ కంపెనీలను ధనవంతులను చేస్తారేగాని ఎవరికీ కనిపించరు. అదృశ్యులు. పేదరికంలో కొట్టుమిట్టాడుతుంటారు. వారు ఉన్నా లేనట్టే లెక్క. కనీసం బయటి ప్రపంచానికి సంబంధించినంత వరకూ ఇదే పరిస్థితి. అయితే వారు ఈ మధ్య కాలంలో తమ ఇరుకు గదుల్లో నుంచి, సన్నని సందుల్లో నుంచి, మురికి గొందుల్లో నుంచి చిన్న చిన్న గుంపులుగా బయటికి అడుగు పెడితే వందలు, వేలు, లక్షలయ్యారు. రోడ్లమ్మట, రహదారులమ్మట స్వగ్రామాలకు నడక ప్రారంభించిన వారిని చూసి ఒక్క సారిగా ప్రపంచం నిర్ఘాతపోయింది. వారినెవరూ కూడగట్టలేదు. వీధుల్లోకి రమ్మని ప్రచారం చేయలేదు. సుదీర్ఘ ప్రయాణానికి అందరూ కలిసి వెళదామన్న పథకమేదీ వారు కూడా వేసుకోలేదు. ప్రభుత్వాలకు ఎటువంటి వినతి పత్రాలు సమర్పించుకోలేదు.

ఏప్రిల్ నెల చివరి నుండి వేలాది వలస కార్మికులు వేల కిలో మీటర్ల పాదయాత్రలు ప్రారంభించారు. ఎర్రని ఎండలో తమ దగ్గరున్న చిన్న, చిత్తక సామాను నెత్తిమీద పెట్టుకుని మహిళలు వెంటరాగా ఉన్న గూటి నుండి బయలుదేరారు. గర్భిణీ స్త్రీలు పసి పిల్లలు కూడా సూర్యోదయం నుండి సూర్యాస్తమయం వరకు నడిచారు. ఆకలి, దాహం నిరాశ నిస్సహాలు వెంటరాగా పయనం కొనసాగించారు. అలసటతో, యాక్సిడెంట్లయి కొందరు గమ్యం చేరకుండానే

దారిలోనే ప్రాణాలు కోల్పోయారు. రైల్వే ట్రాక్ల మీదా, రోడ్ల మీద చాలామంది అనేక రకాల అవమానాలు ఎదుర్కొన్నారు. వారిపై అధికారులు రోగనిరోధక మందులు స్ప్రే చేశారు. పోలీసులు దోషులుగా పరిగణించి లారీ ఛార్జ్ చేశారు. గ్రామాల దగ్గరకు చేరిన తరువాత కూడా గ్రామాల్లోకి అనుమతిం చలేదు కోవిడ్ భయంతో. గ్రామాల వెలుపలే, చెట్ల కింద చాల రోజులు గడపాల్సి వచ్చింది. ప్రభుత్వాల దగ్గరి నుండి ఏ రకమైన సహాయ సహకారాలు అందలేదు.

ఎ ల క్లాస్ ని కో మీడియాలో గానీ, సోషల్ మీడియాలో గానీ, ప్రింట్ మీడియాలో గానీ వచ్చిన గాథలు ఎన్నో ఏళ్లపాటు మన మనసుల్లో చెదిరిపోకుండా నిలిచి పోతాయి. అలసి సొలసి రైల్వే పట్టాల పై పడుకున్న వలస కూలీల మీది నుంచి రైళ్లు పోగా భద్రమైన దేహాలు, చనిపోయిన తల్లిని లేపే ప్రయత్నం చేస్తున్న బాలుడు, ఇంటికి చేరేందుకు నడుస్తూ ప్రయాణం మధ్యలో జబ్బుపడిన స్నేహితునికి సపర్యలు చేసి చివరికి తన చేతిలోనే చనిపోగా విలపిస్తున్న వలస కూలి, ఇటువంటి వేలాది కథలు - ఈ దృశ్యాలు మన మనసులను కలచి వేయడం ఎప్పటికయినా మానతాయా?

ఈ కార్మికులంతా నిన్నటి వరకు మన ఉత్పత్తిలో భాగస్వాములను విషయం మనం మరిచి పోకూడదు. వీరంతా మనం రోజూ వాడే వస్తువులను ఉత్పత్తి చేసినవారు. చిన్నదయినా, పెద్దదయినా పరిశ్రమలు వీరి సేవలను వినియోగించు కున్నాయి. దేశం

కోసం సంపదలు సృష్టిస్తున్నామన్న గర్వంతో గౌరవంగా బతికిన వారే. పరాన్న భుక్కులు కానే కారు. నమ్మకంగా నిజాయితీగా కష్టపడి పని చేసిన వారు.

వారి వేదనకు కారణం కోవిడ్ అనో లేదా లాక్డౌన్ అనో అనుకుంటే మనలను

మనం మోసపుచ్చుకోవడమే. ఈ కార్మికులంతా - కాంట్రాక్టు పనివారు, దినసరి వేతనాలకు పనిచేసే వారు, తాత్కాలికంగా పనుల్లో పెట్టుకోబడ్డ వారు, లేదా పరిమిత కాలానికి నియమితులైనవారు, అప్రెంటీసులు, లేదా శిక్షణ పొందుతున్నవారు. వీరంతా ఈ సమయంలో తీవ్రంగా నష్టపోయారు. లక్షలాది మంది పనులు కోల్పోయారు. వారి పని పరిస్థితులపైనే దాడి జరిగింది. ఎక్కువ గంటలు పనిచేయవలసి వచ్చింది. కార్మికులకు ప్రయోజనకరమైన కార్మిక చట్టాలు అమలు చేయడం లేదు. అంతే కాదు, అవి ధ్వంసం చేయబడ్డాయి. యజమానులు, వారి లాభాపేక్షను కార్మికులను బలిపశువులను చేశారు. ఏ విధమైన ముందస్తు హెచ్చరికలు లేకుండా కేవలం 5 గంటల నోటీసుతో లాక్డౌన్ విధించింది కేంద్రం. అందువలన కార్మి

కులు ఎటువంటి సన్నాహాలు చేసుకోలేక పోయారు. ఇది వారి పరిస్థితులను దారుణంగా దిగజూపింది. ప్రభుత్వాల దగ్గరి నుండి ఏ విధమైన సహాయం అందక వారు వీధిన పడవలసి వచ్చింది.

కనీవినీ ఎరగని రీతిలో వలస కార్మికులు ప్రభుత్వాల వైఫల్యాలపై తమ నిరసనను తెలియచేశారు. మౌనంగా చేసిన ఈ తిరుగుబాటు ప్రపంచ దృష్టిని ఆకర్షించింది. భారతదేశం తన కార్మికుల పట్ల ఎలా వ్యవహరిస్తుందో కళ్లకు కట్టింది. ప్రభుత్వాలు ఏ సహాయం చేయవని ధ్రువపడిన తరువాత. తమ నిరాశని మౌనంగానే అయినా శక్తివంతంగా ప్రభుత్వానికి, అధికారగణానికి తెలియచేశారు.

అతిహీనంగా ఉన్న వారి వాస్తవ పరిస్థితులను విస్మరించి, కేవలం సానుభూతిని ప్రదర్శించడం ఆత్మ వంచనే. వారికి

విధానాలకు ఉన్న సంబంధం బయట పడాలి. ఆ విధాన నిర్ణయాలు మార్చాలి. ఐక్య కార్యచరణ, గట్టి ప్రచారం, చివరివరకు పోరాడే దృఢత్వం ఈనాడు మనం ప్రధానంగా అనుసరించాలి.

‘కరినమైన కార్మిక చట్టాలు’ ఉన్న దువల్లనే పెట్టుబడులు భారతదేశానికి రాకపోవడానికి కారణమని ఒక సాకుగా ఇప్పుడున్న బీజేపీ ప్రభుత్వం గానీ ఇదివరకటి కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం గాని చెబుతూవచ్చాయి. కానీ వాస్తవం ఏమిటి? 93 శాతం కార్మికులకు ఏ చట్టాలూ వర్తించవు. రోడ్లపై మనం చూసిన వలస కార్మికులు ఈ తరగతిలోని వారే. వీరి జీతాలు రూ. 10 వేలు నుండి రూ. 15 వేల మధ్య ఉంటాయి. అంతకు మించి ఉండవు. అందులో అత్యధికులకు ఎటువంటి సామాజిక భద్రతా ఉండదు. పనులు ఉంటాయన్న గ్యారంటీ

లాక్ డౌన్ కాలంలో గుజరాత్ చాంబర్ ఆఫ్ కామర్స్ అండ్ ఇండస్ట్రీస్ కేంద్ర కార్మిక మంత్రికి ఒక లేఖ రాస్తూ తాము కేంద్రం నిర్ణయించిన కార్మికుల కనీస వేతనాలు తగ్గించలేని నిస్సహాయ స్థితికి నెట్టివేయబడ్డామని మొరపెట్టుకుంది. ఇంతకీ ప్రభుత్వం ఎంతని నిర్ణయించింద నుకున్నారు? రోజుకి కనీసం రూ.178/- . అయితే దీనిని నోటిపై చేయలేదనుకోండి. నెగ్రా కార్మికుల దినసరి వేతనాలు రూ. 202/- కు ‘ప్యాకేజీ’లో పెంచబడ్డాయి. అంటే నెలకు రూ.6060/- అన్నమాట. ఈ కనీస మొత్తాన్ని కూడా చెల్లించేందుకు యజమానులు సిద్ధంగా లేరు. కానీ లాక్ డౌన్ ఎత్తేసిన మూడో రోజే వనులకు హాజరవ్వాలని ఈ యజమానులే భావిస్తున్నారు. కార్మికులు ఎక్కడున్నారు.. ఏం తింటున్నారు.. ఎలా ఉన్నారు.. వారి కుటుంబాల పరిస్థితులేమిటి అన్న విషయాలు యజమానులకు అసలు పట్టనే పట్టలేదు. ఉద్యోగాల నుంచి అమాంతం తీసిపారేశారు. ఇప్పుడేమో పరిశ్రమల్లో పనులు మొదలు పెట్టాలి కాబట్టి పనిలోకి కార్మికులు వెంటనే బానిసలు లాగా వచ్చి చేరిపోవాలి! ఈ వ్యవస్థ క్రూరత్వానికి అంతముందా?

ఏ రకమయిన తొలగింపులు ఉండ కూడదని ప్రభుత్వం కంటి తుడుపు చర్యగా దిశా నిర్దేశం చేసి ఊరుకుంది. 90 శాతం కార్మికులకు ఇది వర్తించనే లేదు. ప్రభుత్వం కూడా తన దిశా నిర్దేశాన్ని అమలు చేయడానికి ఎటువంటి ప్రయత్నమూ చేయలేదు. 54 రోజులు గడిచిన తరువాత ఈ దిశా నిర్దేశాన్ని కూడా ఉపసంహరించుకుంది. దీనినే ‘కరినతరం’ అందామా? అయినా యజమానులకు తృప్తి లేదు. ఇంకా సడలింపులు కావాలట. కనీస వేతనాలు ఉండకూడదు. కార్మిక సంఘాలు ఉండ కూడదు. అవసరానికి ఉద్యోగాల్లో పెట్టుకుని అవసరం తీరిన మరుక్షణం

కావలసింది సానుభూతి కాదు. ఆహారం కావాలి. వీరిని ఈ స్థితికి నెట్టిన పరిస్థితుల్లో మార్పు కావాలి. కార్మికుల విషయంలో మార్పును తేవడంలో, వరుసగా కేంద్రంలో ఏర్పడ్డ ప్రభుత్వ విధానాలు ఒకే రకంగా ఉన్నాయి. అవే కార్మికుల పరిస్థితులను ఇంతగా దిగజూర్చాయి. దేశ సంపదను సృష్టించే కార్మికులు, దేశానికి ఎనలేని సేవ చేసే కార్మికులు ఊబిలోకి నెట్టబడ్డారు. ఈ పరిస్థితులు మారాలి. సిఐటియు పదే పదే చెబుతున్నట్టు సమస్యకు, సంబంధిత

కూడా లేదు. అజిమ్ ప్రేమ్ జీ విశ్వవిద్యాలయం చేసిన ఓ సర్వేలో లాక్ డౌన్ కాలంలో 80 శాతం మంది కార్మికులు పనులు కోల్పోయారన్న విషయం తెలింది. 61 శాతం పట్టణాల్లో నివసించే కుటుంబాలకు కనీసం వారానికి సరిపడా నిత్యావసర సరుకులు కొనుక్కునే పరిస్థితి కూడా లేదు. ఈ పరిస్థితులను చూస్తే ‘కరినతరమైన కార్మిక చట్టాలు’ ఉన్న పరిస్థితి ఉందని ఎవరైనా అనగలరా? లేదా ప్రభుత్వాలు, యజమానులు కుమ్మక్కయి కార్మిక చట్టాలను ఉల్లంఘిస్తున్నారని అనుకోవాలి.

తొలగించే హక్కు వారికి మాత్రమే ఉండాలి. పని గంటలను పెంచే విధంగా కార్మిక చట్టాల్లో సవరింపులను చేయడాన్ని పరిశీలించ వలసిందిగా గుజరాత్ ప్రభుత్వం అడిగిన వెంటనే కేంద్ర ప్రభుత్వం రాష్ట్రాలను కోరింది. వాస్తవానికి ప్రభుత్వానికి సంబంధించినంతవరకు, ఇవి వారికి నిధులు సమకూరుస్తున్న పెద్దల ఆదేశాలే. అందువలనే వారు తు.చ తప్పకుండా అమలు చేశారు.

మన గౌరవనీయులైన ప్రధాన మంత్రిగారు నిత్యం వారి సేవలోనే తరిస్తూ ఉంటారు. ఒక్కసారి కూడా కార్మికుల ప్రతినిధులతో కార్మికుల ప్రయోజనాలను కాపాడడం గురించి మాట్లాడేం దుకు సిద్ధపడలేదు.

ఎంతో ఆర్భాటంగా ప్రభుత్వం రూ. 20 లక్షల ప్యాకేజీని ప్రకటించింది. కానీ అందులో ఆకలితో అల్లాడుతున్న కార్మికులకు సంబంధించిన ఒక్క అంశమూ లేదు.

ఉన్నదల్లా అప్పులను ఇస్తామన్న ప్రభుత్వ భరోసా మాత్రమే. పైగా బీజేపీ ప్రభుత్వం ఇది వరకే ప్రకటించిన 'సంస్కరణలు' మరింత దృఢంగా నొక్కి చెప్పారు. ప్రభుత్వ సంస్థలను పూర్తిగా ప్రైవేటుపరం చేయడం, కార్మిక చట్టాలను నిర్వీర్యం చేయడం, వ్యవసాయాన్ని కార్పొరేట్లకు అప్పగించడం. అంటే మన విలువైన వనరులన్నీ స్వదేశీ, విదేశీ బడా కార్పొరేట్లకు అప్పగించడమే. మన స్వయం పోషకత్వాన్ని నాశనం చేసుకోవడం. దీనికి పైగా 'స్వయం పోషక' మంటూ నామకరణం కూడా!

దీని పర్యవసానం మన దేశాన్ని తిరిగి బ్రిటీష్ పాలన నాటికి తీసుకుని పోవడమే. ఈ విధానాలే అమలయితే మన కార్మికులు,

కర్షకులు మన వ్యవసాయ కార్మికులు స్వదేశీ, విదేశీ గుత్త పెట్టుబడిదారుల వ్యాపార వర్గాల దయాదాక్షిణ్యాలపై బతకాల్సి వస్తుంది. బీజేపీ ప్రభుత్వం ఇప్పటికే వీరికి రూ. 15.62 లక్షల కోట్లు రాయితీలు, సడలింపులు అనేక రూపాల్లో ఇచ్చింది. కానీ వారు ఆ మొత్తంలో లాక్డౌన్ వలన ఇబ్బందుల్లో ఉన్న కార్మికులకు, రైతులకు ఉపశమనాన్ని కలిగించేందుకు ఏమాత్రం ఖర్చు చేయలేదు. ఏమైనా అంటే ప్రభుత్వ ఆర్థిక లోటు పెరుగుతుందని, అందుకు

అంతర్జాతీయ ద్రవ్య విధానం అనుమతించదని వాదిస్తున్నారు. బీజేపీ ప్రభుత్వం తమనెన్నుకున్న దేశంలోని కార్మికులకన్నా అంతర్జాతీయ ద్రవ్య సంస్థలకు ఎక్కువ విధేయత కలిగి ఉన్నదని ఈ ఆలోచనలు స్పష్టంగా తెలియ చేస్తున్నాయి. తాము కొన్న ప్రతి వస్తువుపైనా పన్నును కట్టే కార్మికుడు పొందే ఏ మాత్రం ఉపశమనాన్నయినా ఊరికే ఇచ్చే 'భృతి'గా పరిగణించి వాపోతున్నారు. పెద్దలు ఎగ్గొట్టే పన్నుల ఊసెత్తరు. ఎగ్గొట్టే బ్యాంకుల రుణాలను గురించి మాట్లాడరు. దేశం నుండి పారిపోవడం వారికిచ్చే 'ప్రత్యేక ప్రోత్సాహకం'.

పెట్టుబడిదారీ విధానమంటే ఇదే. ఈ విధానమే లాభాపేక్ష మీద ఆధారపడి ఉంటుంది గానీ ప్రజల శ్రేయస్సు కోరుకోదు.

ఈ విషయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా ప్రభుత్వ విధానాలను సమర్థిస్తూ వలస కార్మికుల వెతలకు ఆశ్చర్య పోవడం అంటే కేవలం మొసలి కన్నీరు కార్చడమే. ఈ విధానాలను తీవ్రంగా వ్యతిరేకించాలి. ఎదిరించాలి. మార్చాలి.

రాబోయే రోజుల్లో ఈ అవగాహనను మన సిబిడియు కార్యకర్తలకు, సభ్యులకు కార్మికులకు కల్పించడమే మన ప్రధాన కర్తవ్యం.

ఈ ప్రచారం కేవలం పట్టణాల్లో నివసించే కార్మికుల వని ప్రదేశాలకు మాత్రమే పరిమితం కాకూడదు. దేశంలోని మూల మూలకూ గ్రామ గ్రామానికీ చేరాలి. లాక్డౌన్ కాలంలో మన అనుభవం మనకా శక్తి ఉందని నిరూపించింది. దానిని ఉపయోగించుకోవాలి. మరింత పెంచుకోవాలి. భౌతిక పరిమితులను ఆలోచనా శక్తితో అధిగమించాలి. కొత్త కొత్త

విధానాలు ఆలోచనలు అమలు చేయాలి. మన కార్యకర్తలను మరింత ఉన్నత స్థాయిలో ఐక్య ఉద్యమాలు చేసేందుకు సంసిద్ధులను చేయాలి.

జులై 3న నిరసన దినం ఈ అవగాహనతో జరగాలి. కార్మిక సంఘ ఐక్య పోరాటం అంటే మన అవగాహన ఏ విధంగా ఉంటుందో, సహాయ నిరాకరణ, ధిక్కరణల్లో ప్రతిఫలించాలి. దీనికి సంబంధించిన వివరాలు కార్మిక సంఘాల ఐక్య కార్యాచరణ కమిటీలో విపులంగా చర్చించి మీకు తెలియ జేస్తాం. అలాగే సిబిడియు, ఏఐకెఎస్, ఏఐఏడబ్ల్యూయు లతో కలిసి ఎలా పనిచేయాలో కూడా జూన్ 9న జరిగే సమావేశంలో తేలుతుంది.

(అనువాదం: కె. ఉషారాణి)

ఇంటి పనివారి హక్కుల కోసం ఐక్యమేవుదాం: సిఐటియు

2020 జూన్ 16 - అంతర్జాతీయ ఇంటి పనివారి రోజు సందర్భంగా.. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఉన్న ఇంటి పనివారికి సిఐటియు సంఘీభావాన్ని తెలియజేస్తోంది. కరోనా మహమ్మారి సమయంలో వీరు అనేక బాధలను ఎదుర్కొన్నారు,

పోరాటాలు నిర్వహించాం. కానీ వారి కోసం ఎటువంటి చట్టాలను ప్రభుత్వం తీసుకురాలేదు. వీరు, వీరి కుటుంబ సభ్యులు పేదరికంతో పౌష్టికాహార లోపంతో బాధపడుతున్నారు. వీరికి ఈ మహమ్మారి సమయంలో ఎటువంటి

చెప్పాలంటే ధనవంతులు తీసుకొచ్చిన జబ్బు వలన సామాన్యులు బలైపోయారు. మళ్లీ ఈ మహమ్మారికి కారణం పేదలే అని వితండ వాదం చేస్తున్నది సమాజం. ఎన్ని రక్షణ చర్యలు చేపట్టినప్పటికీ వీరి వట్ల సమాజంలో వివక్ష కొనసాగుతూనేవుంది.

ఎదుర్కొంటున్నారు. ధనవంతులకు అంతర్జాతీయ రవాణా ద్వారా వచ్చిన ఈ వ్యాధి ఇప్పుడు అసంఘటిత రంగ కార్మికులకు వ్యాపించింది. ఫలితంగా ఇంటి పనివారు కూడా అనేక కష్ట, నష్టాలను ఎదుర్కొంటున్నారు. ఒక వైపు వ్యాధితో బాధ మరో వైపు కర్ఫ్యూ వలన ఉద్యోగాలు, వేతనాలనూ కోల్పోయారు.

గృహాలు శ్రేయస్కరంగా ఉండాలంటే ఇంటి పని వాళ్లు పాత్ర ఎక్కువగా ఉంది. ఇంటి పనివారల భాగం మన ఆర్థిక వ్యవస్థలో గణనీయంగా ఉంది. అందుకే వారికి ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి. కానీ అటువంటి చర్యలు కేంద్ర ప్రభుత్వం చేపట్టలేదు. వీరిని కార్మికులుగా గుర్తించాలని వారిని అసంఘటిత కార్మిక సామాజిక భద్రతా చట్టం పరిధిలోకి తీసుకురావాలని 2008 నుండి అనేక

నగదు బదిలీ జరగలేదు. ఉద్యోగాలను మాత్రం కోల్పోయారు. కొన్ని రాష్ట్రాల్లో వీరికి వెర్చేర్ బోర్డు ఉన్నప్పటికీ ఏ చర్యలూ తీసుకోలేదు. ఆహారం, గ్యాస్, మందులు మొదలైన వాటి ధరలు పెరగటం వలన వారి జీవన ప్రమాణాలు మరింత పడిపోతున్నాయి.

మాస్కులు సబ్బులు కొనడానికి కూడా డబ్బులు లేని దుర్భర పరిస్థితుల్లో ఈ కార్మికులు జీవిస్తున్నారు. సాధారణ వైద్యం, ప్రసూతి సౌకర్యాలు, టీకాలు వీరికి అందుబాటులోకి రావటం లేదు.

లాక్డౌన్ ఎత్తేసిన సమయంలో వీరు మరింత వివక్ష ఎదుర్కొంటున్నారు. వీరి వల్లే కరోనా వచ్చిందని, వ్యాపించిందని ద్వేషాన్ని ఎదుర్కొంటున్నారు. ఈ పరిస్థితికి కారణం సమాజంలో పాతుకుపోయిన వర్గ విభజన, కుల విభజన. కానీ నిజం

ఈ విపత్తర పరిస్థితుల్లో ఇంటి పని వారికి ఆదుకోవాలంటే చట్టం చేయాలి. పని పరిస్థితులు, కనీస వేతనం, వారాంతపు సెలవులు, అవసరమైనప్పుడు సెలవు పెట్టుకునే అవకాశం, సామాజిక భద్రతా చర్యలు అమలు, ఇన్సూరెన్స్ కట్టడం, పెన్షన్స్ ఇవ్వటం వంటి వాటిని అమలు చేసే చట్టాన్ని ప్రభుత్వం తీసుకురావాలి. 2011లో ఐ.ఎల్.ఓ సూచనలకు అనుగుణంగా ఇంటి పనివారలను ఆదుకునే చర్యలు, చట్టాలు ప్రభుత్వం చేయాలి.

వీరికి ప్రభుత్వం రూ.7,500/- నెలకు బదిలీ చేయాలి. లాక్డౌన్ సమయంలో పెండింగ్లో ఉన్న వేతనాలు చెల్లించే విధంగా ప్రభుత్వం చర్యలు చేపట్టాలి. వారి అద్దె ఇళ్ల ఖాళీ చేయించకుండా ప్రభుత్వం చూడాలి. వీరి లోన్లు రద్దు చేయాలి. కనీసం వడ్డీ అయినా మినహాయించాలి. వీరి పిల్లల స్కూలు ఖీజులు రద్దు చేయాలి. వీరికి అపార్ట్మెంట్ కమిటీలు, గృహ యజమానుల నుండి రక్షణ కల్పించాలి. వీరిని రెగ్యులర్ కార్మికులుగా గుర్తించాలి. ప్రభుత్వమే ఇన్సూరెన్స్ కట్టాలి. నిత్యావసర వస్తువులు ప్రభుత్వమే అందించాలి. దేశవ్యాప్తంగా ఉన్న ఇంటి పనివారి సంఘాలను ఐక్య పరచి సమస్యలను పరిష్కరించే విధంగా కృషిచేయాలి.

అంగన్వాడీలకు ఇళ్ల స్థలాల్నివ్వాలి

రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా స్త్రీ, శిశు సంక్షేమశాఖ పరిధిలో తల్లి, బిడ్డల సంక్షేమం కోసం అంగన్వాడీ వర్కర్లు, హెల్పర్లు, మినీ వర్కర్లు పనిచేస్తున్నారు. అంగన్వాడీలు ప్రభుత్వ వధికాల అమలులో కీలకపాత్ర పోషిస్తున్నారు. వీరిని ప్రభుత్వ ఉద్యోగులుగా గుర్తించలేదు. అతి తక్కువ గౌరవవేతనం మాత్రమే ఇస్తున్నారు. పెరుగుతున్న నిత్యావసర ధరల వలన కుటుంబాలకు వచ్చే ఆదాయం నరిపోక అనేక ఇబ్బందులు పడుతున్నారు. కోవిడ్-19 క్వారంటైన్ కేంద్రాల్లో కూడా వీరు విధులను నిర్వహిస్తున్నారు. లబ్ధిదారులకు అనేక సేవలు అందిస్తున్నారు. మంజూరయిన ఇళ్ల స్థలాల జాబితా నుండి

వారి పేర్లను ఎమ్ఆర్డీలు తొలగిస్తున్నారని ఆందోళనకు గురవుతున్నారు. ఐసీడీఎస్లో పనిచేస్తున్న అంగన్వాడీలు, హెల్పర్లు, మినీ వర్కర్లు చాలా పేద కుటుంబాలకు చెందినవారు, ఒంటరి మహిళలు ఉన్నారు. వీరికి ప్రభుత్వం ఇచ్చే గౌరవ వేతనంతోనే అనేక ఆర్థిక ఇబ్బందులు పడుతూ ఇంటి అద్దెలను కట్టుకుంటున్నారు. ప్రభుత్వం అంగన్వాడీలపట్ల సానుకూలంగా ఆలోచించి జీఓ నెం.7 ప్రకారం అర్హులైన అంగన్వాడీలకు కూడా ఇళ్లు, ఇళ్ల స్థలాలు ఇవ్వాలని కోరుతూ జూన్ 22వ తేదీన రాష్ట్రవ్యాప్తంగా అన్ని మండల కార్యాలయాలు, సచివాలయాల వద్ద ఆందోళనలు జరిగాయి. పెద్ద సంఖ్యలో

అంగన్వాడీ వర్కర్లు, హెల్పర్లు, మినీ వర్కర్లు పాల్గొన్నారు. ఈ సందర్భంగా అంగన్వాడీ యూనియన్ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు జి.బేబీరాణి, ప్రధాన కార్యదర్శి కె.సుబ్బరావమ్మ.. ఐసీడీఎస్ మంత్రి తానేటి వనితకు వినతిపత్రం ఇచ్చారు. జిల్లాల్లో అంగన్వాడీ యూనియన్ నాయకులు రాష్ట్రవ్యాప్తంగా 13 జిల్లాల్లో అన్ని మండల కార్యాలయాలు, గ్రామ సచివాలయాల వద్ద ఆందోళనలు జరిగాయి. జిల్లా అధికారులకు, మండల అధికారులకు వినతిపత్రాలు ఇచ్చారు. అన్ని జిల్లాల అధ్యక్ష, కార్యదర్శులు, అంగన్వాడీ వర్కర్లు, హెల్పర్లు, మినీ వర్కర్లు, నిఠటియు నాయకులు పాల్గొన్నారు.

ఆశా వర్కర్లను రెగ్యులర్ చేయాలి

డిమాండ్స్ దే సందర్భంగా ఆందోళనలు

ఆశా వర్కర్లను రెగ్యులరైజ్ చేయాలని, కోవిడ్-19 డ్యూటీ ప్రత్యేక అలవెన్స్ కింద రూ.10 వేలు ఇవ్వాలని, అందరికీ కరోనా పరీక్షలు నిర్వహించాలని, ఎన్-95 మాస్కులు ఇవ్వాలని,

చాలని, చనిపోయిన కార్యకర్తలకు రూ.50 లక్షలు అందించాలని కోరారు. కృష్ణా జిల్లాలో 17 సెంటర్లలో ఆందోళనలు జరిగాయి. విశాఖ జిల్లాలో 11 మండల్లలో ఆందోళనలు

నిర్వహించారు. తూర్పుగోదావరి జిల్లా కాకినాడ కలెక్టరేట్ వద్ద ధర్నాలో సిఐటియు జాతీయ ఉపాధ్యక్షురాలు

చేపట్టారు. ప్రసాద్ గార్డెన్స్ మ్యాక్స్ సెంటర్ వద్ద జరిగిన ధర్నాలో సిఐటియు రాష్ట్ర అధ్యక్షులు సీహెచ్.నర్సిం గరావు మాట్లాడుతూ ఆశా వర్కర్లను గుర్తించి రెగ్యులరైజ్ చేయాలని కోరారు. పశ్చిమ గోదావరి

జి.బేబీరాణి మాట్లాడారు. అనంతరం జెసి - 2కి, జిల్లా వైద్య, ఆరోగ్యశాఖ అధికారికి

పెండింగ్ జీతాలు చెల్లించాలని కోరుతూ డిమాండ్స్ దే సందర్భంగా సిఐటియు

జిల్లాలో 15, ప్రకాశంలో 16, అనంత వరంలో 4,

నెల్లూరులో ఏడు మండల్లలో నిరసన చేపట్టారు. చిత్తూరు కలెక్టరేట్ ఎదుట, మదనపల్లెలో తహశీల్దార్ కార్యాలయం ఎదుట ఆందోళన చేపట్టారు. కర్నూలు

జిల్లా వ్యాప్తంగా తహశీల్దార్ కార్యాలయాల ముందు ధర్నాలు

వినతిపత్రం అందించారు. జిల్లాలో ఐదు మండల్లలో ధర్నాలు నిర్వహించారు.

శ్రీకాకుళం జిల్లాలోని గ్రామ సచివాలయాలు, పి.హెచ్.సిల వద్ద నిరసన కార్యక్రమాలు చేపట్టారు. విజయ నగరంలో అర్పన్ హెల్త్ సెంటర్ వద్ద, పార్వతీపురం, బొట్టిలి, బాడంగి, గుమ్మలక్ష్మి పురం, గరుగుబిల్లి తహశీల్దార్ కార్యాలయాల వద్ద ధర్నాలు చేశారు.

ఆధ్వర్యంలో ఆశా వర్కర్లు జూన్ 25న రాష్ట్రవ్యాప్తంగా ఆందోళనలు చేపట్టారు. విజయవాడ సింగినగర్లో ఎ.పి ఆశావర్మన్ యూనియన్ రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి కె.ధనలక్ష్మి పాల్గొన్నారు. ఈ సందర్భంగా ఆమె మాట్లాడుతూ ఆశాలకు తక్షణమే రూ.50 లక్షల బీమా సౌకర్యం కల్పించాలని

మధ్యాహ్న భోజన వర్క్ల సమస్యలను పరిష్కరించాలి

కరోనా అంటువ్యాధి దేశం మొత్తం వ్యాపించింది. లాక్డౌన్ కారణంగా ఉత్పత్తి ప్రక్రియ క్షీణించింది. పర్యవసానంగా పెద్ద సంఖ్యలో ఉపాధి కోల్పోయారు. అసంఘటిత

చెల్లించటంలేదు సరికదా భద్రతా సౌకర్యాలూ కల్పించటంలేదు.

దేశంలో 26 లక్షల మంది కార్మికులున్నారు. వారికి నెలకు

చెల్లించాలని, ప్రతి కార్మికుని కుటుంబానికి ప్రతినెల నిత్యావసర వస్తువులు ఇవ్వాలని, వేతనం 12 నెలలకు నక్రమంగా

రంగం కార్మికులు జీవనోపాధి కోల్పోయి దారిద్ర్యాన్ని అనుభవిస్తున్నారు. మార్పి నుండి దేశంలో అన్ని పాఠశాలలు మూతబడ్డాయి. విద్యార్థులకు మధ్యాహ్న భోజన కార్మికుల ద్వారా బియ్యం, కోడిగుడ్లు వంపిణీ చేయిస్తున్నారు. పౌష్టికాహార లోపంతో ఉన్న పేద విద్యార్థులకు ఇతర సరుకులను అందించటం ఎంతో అవసరం. చాలా రాష్ట్రాల్లో మధ్యాహ్నభోజన పథకం కార్మికులను షెల్టర్ హౌమ్స్, ఐసోలేషన్ కేంద్రాల్లో పనిచేయిస్తున్నారు. కానీ ఆ పనికి ఎటువంటి ప్రతిఫలం

పాఠశాలలు మూసి వేసిన కాలంలో వంట కార్మికులకు వేతనాలు చెల్లించడం లేదు. అఖిల భారత మధ్యాహ్న భోజన

పథకం కార్మికుల యూనియన్ దేశవ్యాప్తంగా కార్మికుల డిమాండ్స్ పై ఆందోళనలు నిర్వహించాలని పిలుపునిచ్చింది. ఆ పిలుపులో భాగంగా రాష్ట్రవ్యాప్తంగా

13 జిల్లాల్లో ఎం.ఈ.ఓ ఆఫీసుల వద్ద ఆందోళనా కార్యక్రమాలు చేసి డి.ఈ.ఓ లకు వినతి పత్రాలు ఇచ్చారు. కరోనా కాలంలో మధ్యాహ్న భోజన కార్మికులకు నెలకు రూ.7500/-

చెల్లించాలని, వంటకార్మికులను కార్మికులుగా క్రమబద్ధీకరించాలని, వేతనం నెలకు రూ. 18 వేలు ఇవ్వాలని, 45వ జాతీయ కార్మిక మహాసభ సిఫార్సుల ప్రకారం పెన్షన్, ఈఎన్ఐ, కనీస వేతనం ఇవ్వాలని, మధ్యాహ్న భోజన వధకంలో వనిచేస్తున్న కార్మికులకు ఎమ్.ఎన్.ఆర్.ఇ.జి.ఎ క్రింద జాబ్ కార్డులు ఇవ్వాలని, పెండింగ్ బిల్లులు, వేతనాలు చిక్కి బిల్లులు, ఎరియర్స్ వెంటనే చెల్లించాలని, ప్రైవేట్ ఏజెన్సీలు పథకాన్ని నిర్వహిస్తున్న చోట వేతనాలు వర్క్ల అకౌంట్లో వెయ్యాలని డిమాండ్ చేశారు.

మున్సిపల్ కార్మికుల సమస్యలపై రాష్ట్రవ్యాప్త ధర్నాలు

రాష్ట్ర శాసనసభ సాక్షిగా వై.ఎస్ “అసెంబ్లీ సాక్షిగా ముఖ్యమంత్రిగారు జగన్మోహన్ రెడ్డిగారు కాంట్రాక్ట్, ఇచ్చిన హామీని అమలు చేయాలంటూ”

జెట్సోర్సింగ్ కార్మికులను పర్మినెంట్ చేస్తామన్న హామీ మేరకు మున్సిపల్ ఎన్ఎమ్ఆర్, పార్ట్ టైమ్, కాంట్రాక్ట్, జెట్సోర్సింగ్, డ్వాక్రా, సిఎమ్ఈవై, స్కూల్ స్వీపర్స్ను తక్షణమే పర్మినెంట్ చేయాలని, ఇంజనీరింగ్ కార్మికులకు స్కిల్డ్, సెమీస్కిల్డ్ జీతాలు చెల్లించాలని, పర్మినెంట్ కార్మికులకు హెల్త్ కార్డులు, జిపిఎఫ్అకౌంట్లు తదితర సమస్యల పరిష్కరించాలని డిమాండ్చేస్తూ ఎ.పి మున్సిపల్వర్కర్స్ అండ్ ఎంప్లాయిస్ ఫెడరేషన్(సిఐటియు)రాష్ట్ర కమిటీ పిలుపు మేరకు రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా జరిగిన ధర్నాల్లో

వేలాది మంది కార్మికులు పాల్గొన్నారు.

“చప్పట్లు, పూలు మాకొద్దు - మా ఉద్యోగాలు పర్మినెంట్ చేయండి”,

ఈ సందర్భంగా విజయవాడ నగరంలో వివిధ విభాగాల కార్మికుల ధర్నాల్లో

కార్మికులు నినదించారు. ప్లకార్డులు, బ్యానర్లు ధరించడం, మోకాళ్లపై నిలబడటం, చెట్లు కొమ్మలు కట్టు కోవటం తదితర వినూతన రూపాల్లో కార్మికులు నిరసన కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నారు.

కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలను కోరారు. ఇంజనీరింగ్ విభాగాలలోని కార్మికులకు స్కిల్డ్, సెమీస్కిల్డ్ జీతాలు చెల్లించకుండా ప్రభుత్వము కార్మికుల శ్రమ శక్తిని దోపిడి చేస్తున్నమని ఆయన విమర్శించాము.

కార్మికులందరినీ పర్మినెంట్ చేయాలి

గ్రామపంచాయతీ కార్మికులను వెట్టి చాకిరి నుంచి విముక్తి చేయాలి. గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో ప్రజారోగ్యం, వ్యవసాయ పరిరక్షణకు నిరంతరం పాటుపడుతున్న

భ్రతలో కీలకమైన పాత్ర పోషిస్తున్న గ్రామపంచాయతీ కార్మికులకు ప్రతి నెల జీతాలు చెల్లించడం లేదు. 3 నుండి 18

నెలలు జీతాలు బకాయిలు పెడుతున్నారు. కార్మికుల కుటుంబాలు పస్తులతో గడపాల్సివస్తోంది. రాష్ట్రమంతటా ఒకే విధమైన పని చేసినప్పటికీ ఒకే విధమైన జీతాలు చెల్లించడంలేదు. దీర్ఘకాలికంగా పని చేస్తున్న కార్మికులను

గ్రామ పంచాయతీ కార్మికులు, హరిత రాయబారులకు ప్రభుత్వమే జీతాలు చెల్లించాలి. కార్మికుల కుటుంబాలను పస్తుల నుండి గట్టెక్కించేందుకు ప్రతి నెల బకాయిలు లేకుండా జీతాలు చెల్లించాలి. కార్మికులు పనిచేసేందుకు అవసరమైన పనిముట్లను సకాలంలో అందించాలని, 2015లో హైకోర్టు తీర్పు ప్రకారం టెండర్లతో సంబంధం లేకుండా కార్మికులందరినీ విధుల్లో కొనసాగించాలనే డిమాండ్ల పరిష్కారం కోసం జరిగిన ధర్నాల్లో కార్మికులు పెద్ద సంఖ్యలో పాల్గొన్నారు.

గ్రామపంచాయతీ కార్మికులు, హరిత రాయబారులను వెట్టిచాకిరి నుంచి విముక్తి చేసి కార్మికులందరినీ పర్మినెంట్ చేయాలని డిమాండ్ చేస్తూ జూన్ 23న రాష్ట్రవ్యాప్తంగా ఏపీ గ్రామపంచాయతీ ఎంప్లాయిస్ అండ్ వర్కర్స్ యూనియన్ ఆధ్వర్యంలో ధర్నాలు జరిగాయి.

దశాబ్దాల తరబడి గ్రామాల పరిశు

టెండర్లతో సంబంధం లేకుండా ఉద్యోగాల్లో కొనసాగించాలని 2015లో హైకోర్టు తీర్పును అధికారులు పట్టించుకోవడంలేదు.

గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో ప్రజారోగ్యం, వ్యవసాయ పరిరక్షించబడాలంటే స్థానిక సంస్థలకు కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ప్రత్యేక నిధులు కేటాయించాలి.

వివక్షపై సమైక్య పోరు

విజయవాడ: సమాజంలో ఎదురవుతున్న వివక్షకు వ్యతిరేకంగా సమైక్యంగా పోరు చేద్దామని సీఐటీయూ రాష్ట్ర కార్యదర్శి కె. ఉమామహేశ్వరరావు అన్నారు. స్థానిక సింగ్ నగర్ కృష్ణా హోటల్ సెంటర్ ఎం.బి.భవన్ లో జూన్ 24 ఉదయం జాతి

వివక్షను నిరసిస్తూ సమావేశం జరిగింది. ప్రపంచ కార్మిక సంఘాల సమాఖ్య పిలుపుమేరకు జరిగిన ఈ సమావేశంలో ఆయన మాట్లాడుతూ అమెరికాలో జార్జి ఫ్లాయిడ్, మరో నల్లజాతి యువకుని హత్యను నిరసిస్తూ ప్రపంచవ్యాప్తంగా ప్రదర్శనలు

జరుగుతున్నాయని తెలిపారు. ట్రంప్ విధానాల వల్ల విసిగి వేశారిన ప్రజలు లాయిడ్ హత్యను నిరసిస్తూ అమెరికాలో పెద్ద ఎత్తున ఉద్యమిస్తున్నారని చెప్పారు.

మన దేశంలో

సైతం మతం, కులం, భాష, ప్రాంతం, లింగ వివక్షతో సమస్యలు ఎదురవుతున్నాయని చెప్పారు. కార్మికులు సమైక్యంగా ఇటువంటి వివక్షను ఎదుర్కోవటానికి అగ్రభాగాన నిలబడాలని విజ్ఞప్తి చేశారు. లాక్ డౌన్ నేపథ్యంలో సైతం వివక్షతలు చూశామని సోదాహరణంగా తెలిపారు. ఈ కార్యక్రమంలో సీఐటీయూ పశ్చిమ కృష్ణజిల్లా అధ్యక్షులు ఏ.వెంకటేశ్వ రరావు, సెంట్రల్ సీటీ అధ్యక్ష, కార్యదర్శులు కె.దుర్గారావు, ఎం.వి.సుధాకర్, సీఐటీయూ నాయకులు డి.విష్ణువర్ధన్, బి.రమణారావు; వై.సుబ్బారావు, ఎం.డేవిడ్, ఎం.వి.రమణ, కె.వి.పి.ఎస్. నగర నాయకులు సి.హెచ్. శ్రీనివాస్ తదితరులు పాల్గొన్నారు.

పెట్రోల్ డీజిల్ ధరలు తగ్గించాలని ధర్నా

కాకినాడ, శ్రీకాకుళం జిల్లాల్లో అంతర్జాతీయంగా తగ్గిన ముడిచమురు ధరల ఆధారంగా పెట్రోల్ డీజిల్ ధరలు

బ్యారెల్ ధర అంతర్జాతీయంగా 115 డాలర్ల నుంచి 40 డాలర్ల కు పడిపోయిందన్నారు.

కానీ ధరలు మాత్రం దారుణంగా పెరుగుతున్నాయన్నారు. కేంద్ర ప్రభుత్వం కార్పొరేట్ లకు రాయితీ లిస్తూ, బడా బాబుల బ్యాంక్ అప్పులు మాఫీ చేస్తోందన్నారు. సామాన్య మధ్య

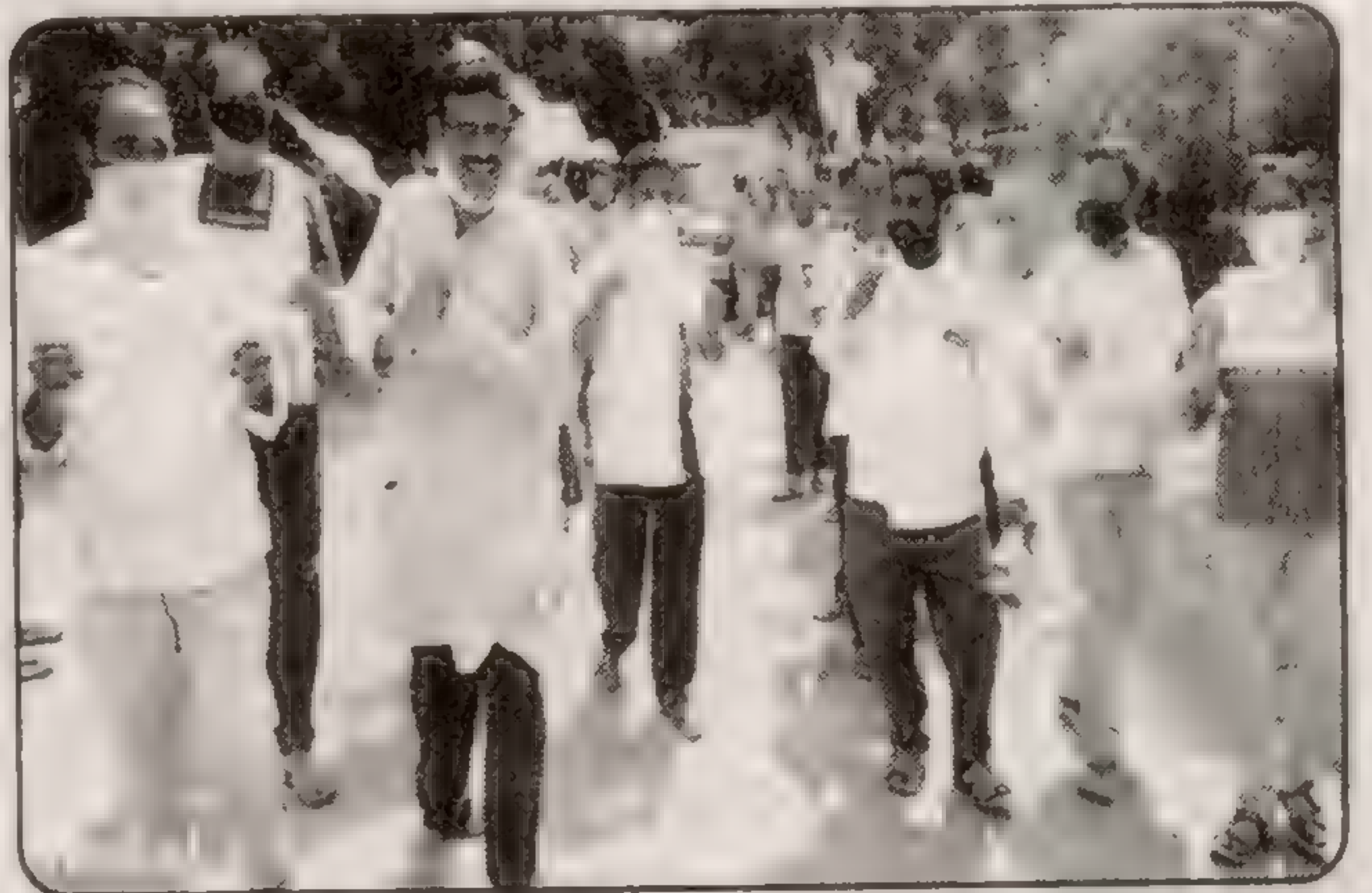
ప్రైవేటు ఆయిల్ కంపెనీల కోసమే పెట్రోలియం ఉత్పత్తుల ధరలు పెరుగుతున్నాయని పేర్కొన్నారు. జూలై 3 న కేంద్ర కార్మిక సంఘాల ఆధ్వర్యంలో దేశవ్యాప్తంగా శాసనోల్లంఘన ఉద్యమం నిర్వహిస్తున్నామని తెలిపారు. సమయంలో పెట్రోల్ డీజిల్ ధరల పెంపుతో మరింతగా భారం పడి వాహనాలు నడిపే పరిస్థితి లేదన్నారు.

తగ్గించాలని సిఐటియు ట్రాన్స్ పోర్ట్ సంఘాల ఆధ్వర్యంలో జిల్లా కలెక్టర్ కార్యాలయం వద్ద ధర్నా నిర్వహించారు.

ఈ సందర్భంగా సిఐటియు సీనియర్ నేత దువ్వ శేషబాబ్జీ, జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి చెక్కల రాజ్ కుమార్ మాట్లాడుతూ కొన్ని రోజులుగా రోజూ పెట్రోల్ డీజిల్ ధరలు పెరుగుతూనే ఉన్నాయన్నారు. ముడి చమురు

తరగతి ప్రజలపై భారాలు వేస్తున్నారని విమర్శించారు. పెట్రోల్, డీజిల్ లను ఎందుకు జి.ఎస్.టి. వరిధిలోకి తీసుకు రాలేదో చెప్పాలన్నారు. రిలయన్స్ వంటి

పోర్టులో కార్మిక హక్కులకు రక్షణ, ఉద్యోగ భద్రత కల్పించాలి

నెల్లూరు: కృష్ణపట్నం పోర్టులో కార్మిక హక్కులకు రక్షణ, కార్మికులకు పని, ఉద్యోగులకు ఉద్యోగ భద్రత కల్పించాలని, పోర్టు కొత్త యాజమాన్యం ఏకపక్ష విధానాలను

విడనాడాలని సిఐటియు నాయకులు డిమాండ్ చేశారు. కృష్ణపట్నం పోర్టు యాజమాన్యం అనుసరిస్తున్న ఏకపక్ష విధానాలకు నిరసనగా హరనాథపురం సెంటర్లో సిఐటియు నెల్లూరు జిల్లా కమిటీ

ఆధ్వర్యంలో మానవహారం జూన్ 23న నిర్మించారు. ఈ సందర్భంగా సిఐటియు జిల్లా అధ్యక్ష కార్యదర్శులు జి.నాగేశ్వరరావు, కె.అజయ్ కుమార్ మాట్లాడుతూ కృష్ణపట్నం పోర్టును నవయుగ సంస్థ నుండి అదాని సంస్థ కొనుగోలు చేసినప్పటి నుండి ఉద్యోగులకు ఉద్యోగ భద్రత, కార్మికులకు పని భద్రత లేకుండా పోయిందన్నారు. నవయుగ యాజమాన్యం కింద పనిచేస్తున్న పదివేల మంది పైగా కార్మికుల భవిష్యత్ నేడు ప్రశ్నార్థకమైందన్నారు. ప్రభుత్వం నుండి కాని, యాజమాన్యం నుండి కాని వీరికి ఎటువంటి హామీ ఇవ్వలేదన్నారు. పోర్టు ఏర్పడిన నాటి నుండి పనిచేస్తున్న వీరిని యాజమాన్యం ఎప్పటికైనా పర్మినెంట్ చేయక పోతుండా అని ఎదురు చూశారు. కాని పోర్టు

యాజమాన్యం మారడంతో వీరి ఆశలన్నీ అడియాసలయ్యాయన్నారు. పోర్టు నిర్మాణం కోసం భూములు ఇళ్లు, ఇళ్ల స్థలాలు ఇచ్చి నిర్వాసితులైన వారికి, సర్వ వృత్తులను పోగొట్టుకున్న వారికి ఇంటికో ఉద్యోగం ఇస్తామన్న హామీలు పక్కన పెట్టి ఇప్పుడు ఉన్న పనిని కూడా పీకేసే పనిలో కొత్త యాజమాన్యం ఉందన్నారు. పోర్టు ఏర్పడినప్పటి నుండి పనిచేస్తున్న కార్మికులందరినీ పర్మినెంట్ చేసి అదాని సంస్థ ఉద్యోగులుగా గుర్తించాలని వారి సర్వీస్ బ్రేక్ కాకుండా, సర్వీస్ కండిషన్స్ లో మార్పు లేకుండా కార్మికులం దరినీ కొనసాగించాలని డిమాండ్ చేశారు. కార్మిక సంఘాల ప్రతినిధులతో చర్చలు జరిపి రాతపూర్వక అగ్రిమెంట్ చేసు కోవాలని కోరారు.

రాంగ్ రూట్లలో రాక్మెన్ కంపెనీ

- కందారపు మురళి

శ్రీకాళహస్తి నియోజకవర్గం పంగూరు గ్రామంలో ఏర్పాటయిన రాక్మెన్ కంపెనీ లాక్డౌన్ కాలంలో అధర్మానికి పాల్పడింది. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఆదేశాలను ఉల్లంఘించి 250 మంది కార్మికులను అక్రమంగా తొలగించింది. తొలగింపులను నిరసిస్తూ సిఐటియు ఆధ్వర్యంలో ఆందోళనలు సాగుతున్నాయి.

దేశ, విదేశాల్లోని ప్రధాన కార్ల కంపెనీలు కియా, ఫోర్డ్, హీరో, టాటా, టీవీఎస్, మహేంద్ర, హోండా వంటి ప్రముఖ కార్ల కంపెనీలకు 'వీల్స్ ను సరఫరా చేసే 'రాక్మెన్ కంపెనీ యాజమాన్యం' రూ.కోట్లకు పడగలెత్తింది. 60 ఏళ్లుగా దోచుకున్నది చాలక ఇప్పుడు కార్మికుల కడుపుకొట్టడానికి సిద్ధమైంది.

60 ఏళ్ల కిందట హీరో సైకిళ్ల తయారీలోకి ప్రవేశించిన రాక్మెన్ యాజమాన్యం దశలవారీగా ఎదిగి తన ప్రధాన పెట్టుబడులను రాక్మెన్ కంపెనీలో పెట్టింది. దేశంలో తనకున్న ఐదారు ప్లాంట్లలో శ్రీకాళహస్తి ప్లాంట్ ప్రధానమైంది.

ఏడాది కిందట ప్రారంభమైన కంపెనీలో 1200 మంది కార్మికులు పని చేస్తున్నారు. ప్రారంభ సమయంలో ఫ్యాక్టరీ చుట్టుపక్కల 25 గ్రామాల నుంచి 250 మందిని పనిలోకి తీసుకుని, 11 నెలల తరువాత వర్మినెంటు చేసి జీతాలు పెంచుతామని చెప్పారు. దీంతో ల్యాంక్ లాంటి కంపెనీల్లో పని చేస్తున్నవారు, ఇంటికి దూరంగా వేరే కంపెనీల్లో పనిచేస్తూ ఎక్కువ వేతనాలు పొందేవారు సైతం తమ ఊరికి దగ్గరగా కంపెనీ రావడంతో తమ ఉద్యోగాలను వదిలి తక్కువ వేతనాలకు 'రాక్మెన్'లో చేరారు.

11 నెలలు గడిచిన తరువాత తమ

పరిస్థితి ఏమిటని ప్రశ్నించిన నేరానికి కార్మికులను యాజమాన్యం ముందస్తు సమాచారం కూడా లేకుండా ఉద్యోగాల నుంచి తొలగించింది. ఈ తొలగింపులను నిరసిస్తూ సిఐటియు నాయకత్వం ఫ్యాక్టరీ ఎదుట ఆందోళనకు దిగింది. కార్మిక శాఖకు, జిల్లా కలెక్టర్ కు బాధిత కార్మికుల తరపున సిఐటియు నాయకత్వం ఫిర్యాదు చేసింది.

శ్రీకాళహస్తి ఎంఎల్ఎ బియ్యపు మధుసూదనరెడ్డి సమన్యను పరిష్కరించాల్సింది పోయి యాజమాన్యంతో మాట్లాడుకుని, కాంట్రాక్టు నేనే తీసుకుంటా. నా దగ్గర కాంట్రాక్టు కార్మికులుగా పనిచేయమని కార్మికులకు ప్రతిపాదించారు.

ముఖ్యమంత్రి జగన్మోహన్ రెడ్డి 75% ఉద్యోగాలు స్థానికులకు కేటాయించాల్సిందేనని చట్టం తీసుకువచ్చారు. వారి పార్టీలోని అనుయాయులు 250 మంది స్థానిక కార్మికుల్ని అన్యాయంగా తొలగిస్తే పట్టించుకోకుండా, కాంట్రాక్టుల కొరకు పాకులాడుతున్నారు.

ఈ కంపెనీలో వందల సంఖ్యలో బీహార్ నుంచి వచ్చిన వలస కార్మికులు పనిచేస్తున్నారు. వీరెవరికీ వలసకార్మిక చట్టం ప్రకారం వేతనాలు కానీ, సౌకర్యాలు కానీ కల్పించడం లేదు.

కార్మికులకు గుర్తింపుకార్డు, ఈఎస్ఐ, పీఎఫ్ లాంటి సౌకర్యాలు కూడా లేవు. పెద్ద కంపెనీగా ప్రతిష్టను ఆర్జించుకున్న రాక్మెన్, ఆచరణలో స్థానిక కార్మికులపట్ల అమానవీయంగా ప్రవర్తిస్తోంది. ఏడాది కిందట పర్మినెంట్ చేస్తామని చెప్పిన కంపెనీ పెద్దలు, ఇప్పుడు తొలగించిన కార్మికులకు కాంట్రాక్టు ఉద్యోగాలు ఇస్తామంటున్నారు. దీనిని వ్యతిరేకించిన

కార్మికులు సిఐటియు నాయకత్వంలో పోరాటాలు చేస్తున్నారు.

శ్రీకాళహస్తి నియోజకవర్గ పోలీసులు కార్మికులకు ఫ్యాక్టరీ ఎదుట టెంటు వేసి, నిరసన దీక్షలు చేపట్టటానికి మొదట అనుమతినిచ్చి తరువాత యాజమాన్యంతో కుమ్మక్కయి రాత్రికి, రాత్రి టెంటును తొలగించి, టెంటును పోలీసు స్టేషన్ లో ఉంచుకున్నారు.

కార్మికులకు డిఎస్పి స్థాయి అధికారి ఫోన్ చేసి బెదిరిస్తున్నారు. రాక్మెన్ కంపెనీ కార్మిక నేత క్రిష్ణాను ఒక రోజంతా డిఎస్పి కార్యాలయంలో ఉంచారు. ఎంఎల్ఎ మాటే వినకపోతే పుట్టగతులుండవని, కోవిడ్-19 కింద కేసులు బుక్ చేసి బొక్కలో వేస్తామని బెదిరించారు. లెక్కచేయని కార్మికులు సిఐటియు సాయంతో తిరుపతి ఆర్డీఓ, జెసీఎల్ కార్యాలయం, ఫ్యాక్టరీ ఎదుట పలుమార్లు ధర్నాలు చేశారు.

కోవిడ్ సమయంలో అక్రమంగా కార్మికులను తొలగించి అన్యాయం చేసిన యాజమాన్యం పై చర్యలు తీసుకోకుండా కార్మిక శాఖాధికారులు, కలెక్టర్, పోలీసులు మీనమేషాలు లెక్క బెడుతున్నారు.

కార్మికుల పట్ల అమానుషంగా ప్రవర్తించిన యాజమాన్య చర్యలను నిరసిస్తూ చిత్తూరు జిల్లాలోని తూర్పు మండలాల్లో సిఐటియు ఆధ్వర్యంలో ధర్నాలు జరిగాయి. సమన్యను పరిష్కరించి సానుకూలంగా యాజమాన్యం వ్యవహరించకపోతే రాష్ట్ర వ్యాపిత ఉద్యమంగా మారుస్తామని సిఐటియు రాష్ట్ర అధ్యక్షులు సీహెచ్ నర్సింగరావు హెచ్చరించారు. వివిధ కార్మిక సంఘాలు, ప్రజా సంఘాలు, రాజకీయ పార్టీలు రాక్మెన్ కార్మికుల పోరాటానికి సంఘీభావం ప్రకటించాయి.

రైల్వే రంగం ఉద్యమాల వార్తలు

దక్షిణ మధ్య రైల్వే విజయవాడ డివిజన్ - విజయవాడ, కాకినాడ, తిరుపతి,

స్టేషన్ ఎదుట ధర్నా, జూన్ 10న విజయవాడ రైల్వే డిఆర్ఎం ఆఫీసు వద్ద, జూన్ 18న తిరుపతి కోచింగ్ డిపో వద్ద ధర్నాలు జరిగాయి.

నంబంధిత డిఆర్ఎం గారికి, లేబర్ కమీషనర్స్ కి, కాంట్రాక్టర్స్ కి వినతిపత్రాలు ఇచ్చామని వి.వి.ఎల్.నరసింహులు తెలిపారు. ఈ కార్యక్రమాల్లో రైల్వే కాంట్రాక్టు వర్కర్స్ అండ్ ఎంప్లాయిస్

మాట్లాడారు. తిరుపతిలో ఆర్.లక్ష్మి, బాలసుబ్రహ్మణ్యం, నిరాజ్ మాట్లాడారు.

నరసాపురం లో, విశాఖపట్టణం డివిజన్ - విశాఖపట్టణం, శ్రీకాకుళం, విజయనగరం లో రైల్వే కాంట్రాక్టు కార్మికులకు లాక్ డౌన్ కాలంలో ఏప్రిల్, మే నెలల్లో జీతాలివ్వనందున రైల్వే కాంట్రాక్టు వర్కర్స్ అండ్ ఎంప్లాయిస్ ఫెడరేషన్ (సిఐటియు) ఏపీ కమిటీ ద్వారా నిరసన ప్రదర్శనలు, ధర్నాలు జరిగాయి.

కాకినాడలో పి.రామకృష్ణ, అజయకుమార్, జయప్రకాష్ పాల్గొన్నారు. విజయవాడలో యూనియన్ నాయకులు ఆదిలక్ష్మి, సునీల్, చందు, బాబురావు, వెంకటలక్ష్మి తదితరులు పాల్గొన్నారు. శ్రీకాకుళంలో శ్రీమతి నాగమణి, ఆదినారాయణ, స్వాతి, విశాఖపట్టణంలో జి.వి.జి.ఆరవు,

మే 30న కాకినాడ కోచింగ్ డిపో ఫెడరేషన్ రాష్ట్ర నాయకులు వి.వి.ఎల్. వద్ద ధర్నా, జూన్ 8న శ్రీకాకుళం రోడ్ నరసింహులు, ఎన్.ఎం.సుభాని

జయశంకర్, శంకరావు తదితరులు పాల్గొన్నారు.

'వాహనమిత్ర' అమలు చేయాలి

అద్దె ఆటో నడుపుతూ జీవనం సాగిస్తున్న డ్రైవర్లకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వాహనమిత్ర అమలు చేసి రూ.10 వేలు సాయం అందించాలని విశాఖ ఆటో రిక్లూ

కార్మిక సంఘం (సిఐటియు) ఆధ్వర్యం అద్దె ఆటో డ్రైవర్లు గాజువాక, జీవీఎంసీ గాంధీ విగ్రహం ఆందోళనలు చేశారు. జీవీఎంసీ గాంధీ విగ్రహం వద్ద జరిగిన కార్యక్రమంలో

ఆ సంఘం నగర ప్రధాన కార్యదర్శి డి.అప్పలరాజు మాట్లాడుతూ నగరంలో 12 వేలు అద్దె ఆటోలు ఉన్నాయని, కరోనా కారణంగా మూడు నెలలుగా ఉపాధి లేక వారంతా ఆర్థిక ఇబ్బందులు పడుతున్నారని తెలిపారు. వారందరికీ కేరళ తరహాలో 17 రకాల నిత్యావసర సరుకులు అందించాలని డిమాండ్ చేశారు. గాజువాకలోని బీహెచ్పీవీ ఆటో స్టాండ్ వద్ద జరిగిన నిరసనలో సిఐటియు నాయకులు సుబ్బారావు, రాంబాబు, రమణ మాట్లాడారు. పెరుగుతున్న పెట్రోల్, డీజిల్ ధర వల్ల ఆటో కార్మికులు తీవ్ర ఇబ్బందులు పడుతున్నారని తెలిపారు.

కరోనా మహమ్మారి నేర్పుతున్న గుణపాఠాలు

కె. ఉమామహేశ్వరరావు

కరోనా మహమ్మారి విజృంభణతో ప్రపంచ దేశాలన్ని విలవిలలాడుతున్నాయి. ఈ వ్యాధి ప్రబలిన దేశాల సంఖ్య 215కు చేరుకుంది. కరోనా బారిన పడిన వారి సంఖ్య జూన్ 28 నాటికి 1,01,62,328, ఈ వైరస్ సోకి మృతి చెందిన వారి సంఖ్య 5,02,610. మన దేశం పరిస్థితి రోజు రోజుకి దిగజారుతోంది. నమోదయిన కేసుల సంఖ్య 5,44,615 కాగా మృతి చెందిన వారి సంఖ్య 16,424. ఈ గడ్డు పరిస్థితిని ఎదుర్కొని ప్రజల ప్రాణాలు కాపాడటంలో అగ్రరాజ్యాల వైఫల్యం కొట్టొచ్చి నట్లు కనపడుతోంది. సరళీకరణ విధానాలను నెత్తికెత్తుకొని ప్రజారోగ్యాన్ని ప్రైవేట్ పరం చేసిన దేశాలు ఈ వ్యాధిని ఎదుర్కోలేక చేతులెత్తేస్తున్నాయి. దీనికి భిన్నంగా సోషలిస్టు దేశాలు ప్రజారోగ్యం విషయంలో అనుసరిస్తున్న విధానాలు ప్రపంచ మన్ననలు పొందుతున్నాయి.

కరోనా వ్యాధి మొట్టమొదట పుట్టింది చైనా దేశంలోని ఊహాన్ ప్రాంతంలో అయినప్పటికీ ఆ దేశంలో గత ఏడు నెలల్లో నమోదైన కేసుల సంఖ్య 83,500 కాగా మృతి చెందిన వారి సంఖ్య 4,634 మాత్రమే.

చైనా దేశం అనుభవాలు

కోవిడ్ - 19గా పేర్కొంటున్న కరోనా మహమ్మారి 2019 డిసెంబర్లో చైనా దేశంలో ప్రారంభమైంది. ఈ వ్యాధిని అరికట్టేందుకు చైనా వైద్యులు రకరకాల ప్రయత్నాలు చేసినప్పటికీ నిరోధించలేకపోయారు. ఈ నేపథ్యంలో వ్యాధి విస్తరణకు సంబంధించిన లక్షణాలను కనిపెట్టి ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థకు సమాచారం ఇచ్చారు. ఊహాన్ పట్టణాన్ని పూర్తి దిగ్బంధనం చేసి వ్యాధి విస్తరణకు

కల్లెం వేశారు. ప్రజారోగ్యాన్ని కాపాడే విషయంలో చైనా యుద్ధ ప్రాతిపదికన తీసుకున్న చర్యలు ప్రపంచ దేశాలన్నింటికీ ఆదర్శప్రాయం. పది రోజుల్లో వెయ్యి పడకల అనుపత్తి నిర్మించడం వ్యాధి లక్షణాలను ప్రజలకు తెలియజెప్పి అప్రమత్తం చేయడం ఊహాన్ ప్రాంతంలో బ్లాక్ టౌన్ విధించి ప్రజలందరికీ అవసరమైన కనీస సౌకర్యాలను చైనా ప్రభుత్వం విజయ వంతంగా నిర్వహించింది. దీని మూలంగానే కేసుల సంఖ్య పెరగకపోవడం, మరణాల సంఖ్య పరిమితంగా ఉండటానికి దోహదపడింది.

సామ్రాజ్యవాద దేశాల్లో ప్రజారోగ్యం నిర్లక్ష్యం

అన్నింటిలోనూ తమకు ఎదురులేదని విద్రవీగే అగ్రరాజ్యాలు కరోనా వైరస్ విస్తరణను అడ్డుకోలేక పోతున్నాయి. మానవ విలువలకు పాతరేసి సర్వం సరుకుల మయం చేసిన ఈ దేశాలు ఎంతటి మూల్యం చెల్లిస్తున్నాయో చూస్తున్నాం. ప్రపంచ అగ్రరాజ్యంగా చెప్పుకునే అమెరికాలోనే అత్యధిక కేసులు, మరణాలు సంభవించాయి. ప్రపంచ వ్యాపితంగా నమోదు అయిన కోటి కేసుల్లో నాలుగో వంతు కేసులతో (26,11,245) అగ్రభాగాన ఉంది. మృతి చెందిన వారినంఖ్యలోనూ అదే (5,02,610) రికార్డును నమోదు చేసుకుంది.

ఆర్థికంగా అభివృద్ధి చెందిన స్పెయిన్, ఇటలీ దేశాలు కరోనాను కట్టడి చేయడంలో వైఫల్యాన్ని బాహుటంగా చాటుకున్నాయి. కేసుల నమోదులో అమెరికా తర్వాత బ్రెజిల్ రష్యా దేశాలు 2, 3 స్థానాలను ఆక్రమించాయి.

అభివృద్ధి చెందిన దేశాల్లో కరోనా

కేసులు పెరగటానికి మరణాలు సంభవించడానికి ప్రధానమైన కారణం ఆరోగ్య రంగాలను ప్రైవేట్ రంగానికి కట్టబెట్టడమే. కరోనా మహమ్మారి నివారణ కోసం లాక్ డౌన్ను అమలు చేసినప్పటికీ వ్యాధి విస్తరణను నివారించలేకపోయాయి. లాక్ డౌన్ కాలంలో ప్రజల అవసరాలు తీర్చడంలో మెరుగైన వైద్య సేవలు అందించడంలోనూ ప్రభుత్వాలు ప్రేక్షక పాత్ర వహించాయి. ఈ వ్యాధి ధనవంతుల నుండి ప్రారంభమై చివరికి పేద వారిని అత్యధికంగా బలి తీసుకుంటోంది. నెలల తరబడి ఉపాధి కోల్పోయి ఆదాయాలు లేక పస్తులతో గడిపేటువంటి వలస కార్మికులు, ఇతర అసంఘటిత రంగ కార్మికులు ఈ వ్యాధి బారిన పడి మృత్యు వాతకు గురవుతున్నారు. అమెరికా దేశంలో చనిపోయిన వారిలో 50 శాతం మంది నల్ల జాతీయులు ఉండటం ప్రభుత్వ వైఫల్యానికి నిదర్శనం.

కరోనాను ఎదుర్కోవడంలో బెయిలవుట్ ప్యాకేజీల పాత్ర

కోవిడ్ -19ను ఎదుర్కొనేందుకు బెయిలవుట్ ప్యాకేజీలను అగ్రదేశాలు ఘనంగానే కేటాయించాయి. కానీ అవి ప్రజలకు చేర్చే విధానాల కంటే కార్పొరేట్ శక్తులకు నైవేద్యంగా సమర్పించడానికే దోహదపడ్డాయనే వాదనలు బలంగా వినిపిస్తున్నాయి. అమెరికా ప్రభుత్వం 2.38 లక్షల కోట్ల డాలర్లను కేటాయించగా జపాన్ ప్రభుత్వం రెండు విడతలుగా 150 లక్షల కోట్ల రూపాయలు అంటే జి.డి.పి.లో 40 శాతం కేటాయించింది. మిగిలిన దేశాలు కూడా భారీగానే కేటాయించినప్పటికీ ఉపాధి కోల్పోయి తిండికి అల్లాడుతున్న వారి దరిదాపులకు చేరింది బహు స్వల్పమే. వైద్య రంగం

సామాన్య, మధ్యతరగతి ప్రజలకు అందుబాటులో లేనందువల్లనే అగ్ర రాజ్యాల్లో కరోనా కేసులు, మరణాలు అధికంగా ఉంటున్నాయి.

సోషలిస్టు దేశాల ప్రత్యేకత

సోషలిస్టు దేశాల్లో విద్య వైద్య రంగంతో సహా ప్రజల కనీస అవసరాల అదుపాజ్ఞలు అన్నీ ప్రభుత్వ నిర్వహణలోనే ఉంటాయి. పైగా ప్రజారాజ్యం పర్యావరణం పట్ల సోషలిస్టు ప్రభుత్వాలు ప్రత్యేక శ్రద్ధతో కృషి చేస్తాయి. ప్రజారోగ్యం విషయంలో సోషలిస్టు ప్రభుత్వాలు ఎంత శ్రద్ధతో వ్యవహరించాయో వియత్నాం, క్యూబా, ఉత్తర కొరియా, చైనా దేశాలు నిరూపించాయి. వియత్నాం దేశంలో 328 కరోనా కేసులు నమోదు కాగా 306 మంది జబ్బు నుండి బయటపడి ఇంటికి చేరారు. కేవలం 22 మంది వైద్యం పొందుతున్నారు ఒక్కరు కూడా చని పోలేదు. విదేశాల నుండి వచ్చిన వారిని విమానాశ్రయాల్లోనే పరీక్షలు నిర్వహించి, వైద్య సేవలు అందించడంలో వియత్నాం ప్రభుత్వం మోహించిన తీరు అద్భుతం. ఇటీవల 30 వేల మంది ప్రేక్షకుల సమక్షంలో ఫుట్బాల్ పోటీలు నిర్వహించిన దేశంగా గణుతికెక్కింది. సోషలిస్టు క్యూబా దేశం తన దేశంలో కరోనా వైరస్ ను కట్టడి చేయడంతో పాటు కరోనా బారిన పడిన 50 దేశాలకు తమ వైద్యులను పంపి ఆదుకునేందుకు విశేషమైన కృషి చేస్తోంది. సముద్ర మార్గం ద్వారా అమెరికా దేశానికి నౌక ద్వారా వస్తున్న 600 మంది ప్రయాణికుల అమెరికా దేశం నడి సముద్రంలో వదిలేస్తే వారిని ఆదు కున్నది. తమ దేశాన్ని సర్వ నాశనం చేయాలని ప్రయత్నించిన అమెరికాకు లక్షలాది కిట్లను వియత్నాం అందించింది. తమ దేశాల్లో కరోనాను కట్టడి చేసుకుంటూనే బ్రిటన్, స్పెయిన్ వంటి అగ్ర దేశాలకు వెంటిలేటర్లు అందించి ఆదు కున్న చరిత్ర సోషలిస్టు దేశాలది.

మన దేశం పరిస్థితి

కరోనా మహమ్మారిని ఎదుర్కోవడంలో మోడీ నాయకత్వంలోని ఎన్డీఎ ప్రభుత్వం పూర్తిగా విఫలమవుతోంది. రోజురోజుకీ కేసులు పెరుగుతూ దేశ ప్రజానీకాన్ని కలవరపెడుతున్నాయి. ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ హెచ్చరికలను అంతగా పట్టించుకోకుండా తొలి నుండి కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్లక్ష్యం వహించింది. ఏమాత్రం వెసులుబాటు ఇవ్వకుండా కొన్ని గంటల వ్యవధిలో లాక్డౌన్ ప్రకటించి కోట్లాది మంది వలన కార్మికులు అసంఘటిత రంగ కార్మికులను కడగండ్ర పాలు చేసింది. లాక్డౌన్ వల్ల ఉపాధి కోల్పోయిన కార్మికులకు ఇతర పేద ప్రజానీకానికి కేవలం వెయ్యి రూపాయలు ఆర్థిక సహాయం, ఐదు కిలోలు బియ్యం ఇచ్చి చేతులు దులిపేసుకుంది. కానీ బెయిలవుట్ ప్యాకేజీల పేరుతో కేటాయించిన రూ. లక్షా 70 వేల కోట్లు మలి విడత కేటాయించిన రూ. 20 లక్షల కోట్ల ప్యాకేజీలు భారత దేశ జి.డి.పి ఒక్క శాతం కూడా లేకపోవడం ఆశ్చర్యం కలిగించక మానదు. అయినా ఈ ప్యాకేజీలో సామాన్య మధ్యతరగతి ప్రజలకు దక్కింది. చాలా స్వల్పం. కేటాయించిన కొద్ది నిధుల్లో కూడా అత్యధికభాగం కార్పొరేట్ సంస్థలకు కట్టబెట్టడానికే మోడీ ప్రభుత్వం నిర్ణయాలు చేసింది. విదేశాల నుండి మన దేశానికి వచ్చిన వారికి పరీక్షలు నిర్వహించి తగు జాగ్రత్తలు తీసుకొని ఉంటే మన దేశ పరిస్థితి ఈ రకంగా ఉండేది కాదు. మోడీ ప్రభుత్వం 'నమస్తే ట్రంపు' కార్యక్రమం జయప్రదం కోసం తహతహలాడి ప్రజారోగ్యాన్ని ఖణంగా పెట్టింది. మరోవైపు కరోనా వ్యాధి విస్తరణకు కారణమంటూ ముస్లింల మీద దాడికి ఉపయోగపెట్టుకొంది. దేశ ప్రజానీకాన్ని నిట్టనిలువునా మతప్రాతిపదికన చేర్చాలని కుట్రలు పన్నుతోంది. కరోనా మహమ్మారి మూలంగా ఉపాధి

కోల్పోయిన కోట్లాది మంది కార్మికుల్ని ఇతర పేదలను ఆదుకోవాల్సింది పోయి పెట్రోల్, డీజిల్ ధరలు పెంచుతూ కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు లక్షల కోట్ల రూపాయలను ప్రజలపై భారాలు వేసింది. ఖజానా నింపుకునేందుకు ప్రయత్నించడం సిగ్గుచేటు.

కరోనా మహమ్మారిని ఎదుర్కోవడంలో సోషలిస్టు దేశాలు సామ్రాజ్యవాద దేశాల మధ్య ఉన్న వైవిధ్యాన్ని కార్మికవర్గం, ఇతర ప్రజానీకం గుర్తిస్తున్నారు. చైనా దేశం పై ఈ కాలంలో జరిగిన తప్పుడు ప్రచారాలు చైనా దేశం అభివృద్ధిని దెబ్బతీయాలనే సామ్రాజ్యవాదుల కుట్రలు తప్ప మరోటి కాదు. అమెరికాను తలదన్నే విధంగా చైనా దేశం అప్రతిహతంగా ఆర్థికంగా ముందుకెళ్లడం సామ్రాజ్యవాద దేశాలకు కంటగింపుగా ఉంది. ఏ సందర్భం దొరికిన బురదజల్లి చైనా మార్కెట్లను దెబ్బతీయాలని కలలు కంటున్న సామ్రాజ్యవాద దేశాలకు కరోనా వైరస్ ను తురుపు ముక్కలాగా వాడుకోవాలని ప్రయత్నం చేసినా నెరవేరలేదు. ఆఖరికి ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ కరోనా వైరస్ వాస్తవాలను వెలుగులోకి తెచ్చి అమెరికా అధ్యక్షుడి తప్పుడు ప్రచారాన్ని బట్టబయలు చేసింది. ప్రజల బాధలను, కష్టాలను మరింత పెంచి కార్మిక వర్గాన్ని బానిసలుగా మార్చేందుకు ప్రభుత్వ రంగాన్ని నిర్వీర్యం చేసి కార్పొరేట్ సంస్థలకు నైవేద్యం చేస్తున్న ఎన్డీఎ ప్రభుత్వ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా జూలై 3వ తేదీన దేశవ్యాప్తంగా కేంద్ర కార్మిక సంఘాల ఆధ్వర్యంలో జరుగుతున్న శాసనోల్లంఘన సహాయ నిరాకరణ ఉద్యమంలో పెద్ద ఎత్తున కార్మికవర్గం పాల్గొని జయప్రదం చేయడం ద్వారానే ప్రభుత్వాల ప్రజా వ్యతిరేక విధానాలకు కళ్లెం వేయగలుగుతాం.

బిటమికి నిరుత్సాహపడొద్దు

మాది గుజరాత్‌లోని అమ్రేలీ జిల్లాలో ఉన్న సమర్ కుండ్ల. ఆ ప్రాంతంలో అమ్మాయిల పట్ల వివక్ష ఉన్నా మా నాన్న మాత్రం బాగా చదువుకోవాలని నన్ను ప్రోత్సహించేవారు. ఆయన టీచర్ కావడంతో ఇంట్లోనూ ఎప్పుడూ చదువు గురించే మాట్లాడేవారు. అందుకేనేమో నేనెప్పుడూ చదువులో ముందుండేదాన్ని. పదో తరగతి, ఇంటర్ గుజరాతీ మాధ్యమంలో పూర్తి చేశాక రాజ్‌కోట్ ప్రభుత్వ పాలిటెక్నిక్ కాలేజీలో డిప్లోమా చదివా. ఆ తరువాత మూడు వేర్వేరు యూనివర్సిటీల నుంచి సంస్కృతం, హిందీ, ఆంగ్ల భాషల్లో బీఏ లిటరేచర్ పూర్తిచేశా. ఫ్రైమరీ టీచర్ ట్రైనింగ్ సర్టిఫికేట్ కూడా పొందా. అప్పటికే నాకు ఇరవై ఐదేళ్లు నిండాయి. మా బంధువులూ, ఇరుగు పొరుగు వారూ ఇంకా ఎన్నాళ్లు చదివిస్తారు.. మీ అమ్మాయికి పెళ్లిచేస్తారా అసలు' అని వెటకారంగా మాట్లాడేవారు. నేను పట్టించుకోకుండా సివిల్స్ పైన దృష్టి పెట్టా.

ఇంతలో మ్యారేజ్ బ్యూరో ద్వారా రాజ్ కోట్ నుంచి ఓ సంబంధం వచ్చింది. అబ్బాయికి న్యూజిలాండ్‌లో ఉద్యోగం. తల్లిదండ్రులకు ఒక్కడే కొడుకు. ఆస్తులూ ఉన్నాయి. 'నా కూతురు విదేశాల్లో స్థిరపడుతుంది' అనుకున్నారు నాన్న వెంటనే సంబంధం ఖాయం చేశారు. న్యూజిలాండ్ జీవితాన్ని ఊహించుకొని ఎంతగానో మురిసిపోయా. కోటి ఆశలతో అత్తారింట్లో అడుగుపెట్టా. అక్కడకు వెళ్లి ఒక్కరోజైనా గడవకముందే తమకిచ్చిన కట్నం చాలదనీ అదనంగా మరికొంత కట్నం డబ్బూ, బైకూ, కారూ తీసుకురావాలనీ డిమాండ్ చేశారు. 'నాన్నది చాలీచాలని జీతం. అవన్నీ ఇచ్చే స్తోమత ఆయనకు లేదంటే కొట్టేవారు. అన్నం పెట్టకుండా పన్నులుంచేవారు. అమ్మా, నాన్నలకు ఈ విషయాలు తెలిస్తే బాధ పడతారని చెప్పేదాన్ని కాదు. ఎంత తిట్టినా కొట్టినా పుట్టింటికి వెళ్లకుండా వాళ్లడిగినవి తేకుండా ఉండటంతో నన్ను వదిలించు

కోవాలనుకున్నారు. ఒక రోజు రాత్రి నన్ను ఇంటి బయట పడుకోమని, నేను నిద్రపోయాక కనీసం మాట మాత్రమైనా చెప్పకుండా ఇంటికి తాళం వేసుకుని నా భర్త తన తల్లిదండ్రులతో సహా న్యూజిలాండ్ వెళ్లిపోయాడు.

అతడిని శిక్షించాలని ...

కాళ్ల పారాణి ఆరకముందే పెళ్లైన పదిహేను రోజులకే కట్టుబట్టలతో పుట్టింటికి చేరాల్సి వచ్చింది. ఒంటరిగా రావడం చూసి బెంగతో వచ్చాననుకున్నారు అమ్మానాన్నలు. నేను చెప్పిన విషయం విన్నాక గుండెలు బాదుకున్నారు. అమ్మ దిగులుతో మంచం పట్టింది. నా భర్త మనసు మార్చుకుని తిరిగి వచ్చాడేమోనని మధ్య మధ్యలో మా అత్తారింటికి వెళ్లి చూసి మూసిన తలుపుల ముందే కాసేపు కూర్చుని వచ్చేదాన్ని. ఒక రకంగా చెప్పాలంటే పిచ్చిదానిలా ప్రవర్తించేదాన్ని. ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేసినా న్యూజిలాండ్‌లో అతడి వివరాలు తెలియలేదు. అతడు నన్ను అంత అవమానకరంగా వదిలేసి వెళ్లిపోయాడనే విషయాన్ని జీర్ణించుకోలేకపోయా. కట్నం కోసం, కారు కోసం నన్ను వదిలేశాడనే బాధకంటే మోసం చేశాడనే కసే నాలో పెరిగింది. ఎలాగైనా అతడిని వెతికి పట్టుకోవాలని మ్యారేజీ బ్యూరోని సంప్రదించా. 'పెళ్లి కుదర్చడం వరకే మా పని' అంటూ వారు మాతో మాట్లాడటానికి కూడా ఇష్టపడలేదు. స్థానిక పోలీస్ స్టేషన్‌లో ఫిర్యాదు చేద్దామంటే పరువు పోతుందని అమ్మ గోల చేసింది. చివరికి న్యూజిలాండ్ పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేశా. మెయిల్ కూడా పెట్టా. నెలలు గడిచినా ఎవరూ స్పందించక పోయేసరికి గవర్నర్ జనరల్‌కు లేఖ రాశా. 'అతనెవరో తెలుసుకుంటాం' అని తిరుగు సమాధానం పంపారు తప్ప ఏ చర్య తీసుకోలేదు. నా నిస్సహాయ స్థితికి భాధేసింది. దాదాపు ఆరు నెలలపాటు తిండి, నిద్రా మరచి జీవచ్ఛ వంటా బతికా. ఏడ్చి ఏడ్చి కళ్లలో నీళ్లు ఇంకిపోయాయి. రోజులు గడిచే కొద్దీ నాకు నేను సర్ది చెప్పుకోవడం మొదలుపెట్టా.

అటకెక్కిన పుస్తకాలు బయటకు తీశా. చదువు గురించి తప్ప మరో ఆలోచన చేయదల్చుకోలేదు. కానీ నేను ఒకటి తలిస్తే దైవం మరొకటి తలిచింది. భర్త మోసం చేయడంతో పుట్టింటికి తిరిగొచ్చిన కూతుర్ని ఆదరించడం తమ బాధ్యతని అమ్మానాన్నలు అనుకున్నా మా వదిన మాత్రం అలా అనుకోలేకపోయింది. నా వల్ల వాళ్ల డబ్బు ఖర్చయిపోతోందని సాధించేది. ఇరుగు పొరుగు వాళ్లూ రకరకాలుగా మాట్లాడేవారు. ఎంత పట్టించుకోవద్దనుకున్నా ఏదో ఒక సందర్భంలో ఆ మాటలు మనసును నలిపేసేవి. ఆత్మాభిమానం చంపుకుని అలా పుట్టింట్లో ఉండటం సరికాదనిపించింది.

అందరికీ దూరంగా...

నా కాళ్ల మీద నేను నిలబడాలని టీచర్ ఉద్యోగానికి దరఖాస్తు చేశా. మా సొంతూరుకు యాభై కిలోమీటర్ల దూరంలోని భావ్‌నగర్ ప్రభుత్వ పాఠశాలలో కాంట్రాక్ట్ టీచర్‌గా ఉద్యోగమొచ్చింది. ఒంటరిదాన్ని కావడంతో ఇల్లు అద్దెకు ఇవ్వడానికి ఎవరూ ఒప్పుకోలేదు. చివరికి ఓ స్కాడెంట్ తల్లిదండ్రులకు నా గురించి అంతా చెప్పి ఎలాగైనా ఇల్లు అద్దెకి ఇప్పించమని అడిగా. వాళ్లింట్లోనే ఓ గది అద్దెకిచ్చారు. పగలంతా టీచర్‌గా పని చేస్తూ సివిల్స్ సాధన మొదలుపెట్టా. కానీ ఆ పల్లెటూళ్లో ఇంటర్నెట్, స్మార్ట్ ఫోన్లూ, ఇంగ్లీష్ పత్రికలూ, ల్యాప్ టాపులూ ఏవీ అందుబాటులో ఉండేవి కాదు. నాకు టీచర్‌గా వచ్చేది ఐదు వేల రూపాయల జీతం. అది నెల గడవడానికి తప్ప పుస్తకాలు కొనుక్కోడానికి సరిపోదు. ఏం చేయాలా అని ఆలోచిస్తూన్నప్పుడు తెలిసినవాళ్లు అహ్మదాబాద్‌లో ప్రభుత్వం సివిల్స్ సాధించాలనుకునే ఔత్సాహికులకు ఉచితంగా శిక్షణ ఇస్తున్న సర్కార్ పటేల్ అకాడమీ గురించి చెప్పారు. అక్కడకు వెళితే వారాంతంలోనూ శిక్షణ ఇస్తామన్నారు. దాంతో ప్రతి శని, ఆదివారాలు వెళ్లి ట్రైనింగ్ తీసుకోవాలని చేరిపోయా. కానీ భావ్‌నగర్

నుంచి నాలుగు బస్సులు మారి నూట డెబ్బై కిలోమీటర్లు ప్రయాణం చేసి అహ్మదాబాద్ వెళ్ళాలి.

ఈ క్రమంలో నేను ఇంటికి చేరుకునే సరికి అర్ధరాత్రి అయ్యేది. ఊళ్లో చాలా మంది 'ఈ అమ్మాయి చదువుకే వెళుతుందో ఇంక దేనికన్నా వెళుతుందో' అంటూ సూటిపోటి మాటలనేవారు. ఉబికి వచ్చే కన్నీళ్లను గుండెలోనే అదిమిపట్టి చదువు మీదే దృష్టి పెట్టేదాన్ని. ఒక్కసారి ఒంటరితనాన్ని తట్టుకోలేకపోయాదాన్ని. నా జీవితమే ఇలా ఎందుకైందని వెక్కిరించి ఏడ్చేదాన్ని. మానసికంగా శారీరకంగా ఒత్తిడి తట్టుకోలేక నాలుగురోజులు చిశ్రాంతి తీసుకోవాలని పించేది. కానీ ఒక్కపూట స్కూలు మానేసినా జీతం రాదు. అందుకే 'ఆరోగ్యం పొడైనా స్కూలుకెళ్లడం కానీ, కోచింగుకు వెళ్లడం కానీ మానలేదు.

నాలుగు ప్రయత్నాలు చేసి...

2009లో మొదటిసారి యూపీఎస్సీ ప్రవేశ పరీక్ష రాశా. ఉద్యోగం, ట్రైనింగ్ కోసం ప్రయాణాల వల్ల అంత మెరుగ్గా ప్రిపేర్ కాలేదనిపించింది. ఎంపికవుతానన్న నమ్మకం లేకపోయింది. అనుకున్నట్టుగానే అయింది కానీ నిరుత్సాహపడలేదు. అదో అనుభవం అనుకున్నా రెండోసారి మాత్రం పట్టుదలతో రాశా. ర్యాంకు వస్తుందని ఆశపడ్డా. మళ్ళీ నిరాశ తప్పలేదు. చాలా బాధనిపించింది. పైగా నా గురించి తెలిసిన వాళ్లు ఫలితాలొచ్చిన ప్రతిసారీ 'ఐఏఎస్ అంటే అంత ఈజీనా... నీకు ఎప్పుడు రావాలి...' అంటూ హేళనగా మాట్లాడేవారు. ఆ మాటలకి బదులు చెప్పి తీరాలని 2011లో మూడోసారి మరింత కష్టపడి పరీక్ష రాసినా ర్యాంకు రాలేదు. ఫలితాన్ని అంత తేలిగ్గా జీర్ణించుకోలేకపోయా. అమ్మ ఒళ్లో తల పెట్టుకుని ఏడవాలనిపించింది.

కానీ, ఓడిపోయి కన్నీళ్లతో ఆ గుమ్మం తొక్కినలుగురిలో పలచన కాకూడదని సముదాయించుకున్నా. చివరి ప్రయత్నంగా మరొక్కసారి పరీక్ష రాసి అదృష్టాన్ని పరీక్షించుకోవాలనుకున్నా. మూడు ప్రయత్నాల్లో చేసిన తప్పలేంటో విశ్లేషించుకున్నా.

ప్రిపరేషన్ పరంగా బలాలూ, బలహీనతల్ని జాబితాగా రాసుకున్నా. బలాలు మరింత పెంచుకుంటూ బలహీనతల్ని తగ్గించుకునే ప్రయత్నం చేశా. రెండు గంటలు మాత్రమే నిద్రపో యేదాన్ని. కొన్నిసార్లు ఆ కాస్త నిద్ర కూడా పట్టేది కాదు. పరీక్షకు పూర్తిస్థాయిలో సిద్ధం కావడానికి యుద్ధమే చేశా. 2012లో పరీక్ష రాశా. ఈసారి అంచనా తప్పలేదు. 591వ ర్యాంకు వచ్చింది. ఐదేళ్లపాటు నేను పడిన కష్టం గుర్తొచ్చి కన్నీళ్లు ఆగలేదు.

ర్యాంకు ఆత్మవిశ్వాసాన్నిచ్చింది...

అమ్మానాన్నా ఇంటికి రమ్మన్నారు గానీ నేను అట్నుంచి అటే ముస్సోరీ శిక్షణ కేంద్రానికి వెళ్లా. ఆ శిక్షణ పూర్తి చేసుకున్నాకే ఐదేళ్ల తర్వాత అమ్మావాళ్లింటికి వెళ్లా. నా గురించి తెలిసి మా ఊళ్లో వాళ్లంతా వచ్చారు. ఒకప్పుడు విమర్శించిన వారే మా పిల్లలకి నువ్వే ఆదర్శమంటూ తెగ మెచ్చుకున్నారు. అప్పటి వరకూ భర్త వదిలేసిన మహిళగా బయటకు రావాలంటే ఏదోలా అనిపించేది. సివిల్స్ సాధించాక అలాంటి ఆలోచనలన్నీ పోయాయి. అందరూ గౌరవంగా చూస్తున్నారు.

శిక్షణ అయ్యాక ఢిల్లీలో డీఆర్డీవో (డిఫెన్స్ రీసెర్చ్ అండ్ డెవలప్ మెంట్ ఆర్గనైజేషన్)లో అడ్మినిస్ట్రేటివ్ ఆఫీసర్ గా బాధ్యతలు తీసుకున్నా. ప్రస్తుతం డీఆర్ డీవో డైరెక్టర్ హోదాలో ఉన్నా. ఈ ఆరేళ్లలో అమ్మానాన్నల అప్పులన్నీ తీర్చా. అన్నయ్య మంచి ఉద్యోగంలో స్థిరపడేలా చూశా. కుటుంబమంతటినీ విమానంలో దేశవిదేశాలన్నీ తిప్పా. అంతేకాదు సివిల్స్ సాధించాక మా అత్తింటి వాళ్లు రాజ్ కోట్ వచ్చారని తెలిసి అక్కడికి వెళ్లా. 'జరిగిందేదో జరిగిపోయింది మమ్మల్ని క్షమించు' అంటూ మా అత్తగారు నా కాళ్లు పట్టుకున్నంత పనిచేసింది. నాకు మాత్రం వాళ్లని వదిలి పెట్టాలనిపించలేదు. కానీ మా నాన్న 'గౌరవమైన హోదాలో ఉన్నావు. కేసులూ, గొడవలని మనసు పాడుచేసుకోకు. విడాకులిచ్చేయ్' అని చెప్పారు. అలానే చేశా. నాలుగేళ్ల క్రితం ఓ ఉన్నత స్థాయి వ్యక్తి నన్ను ఏరి కోరి పెళ్లాడాడు. మా పాపకిప్పుడు

రెండున్నరేళ్లు. చిన్న సమస్యలకే ప్రాణాలూ తీసుకోవాలని ఆలోచించే వారికి నేను చెప్పేది ఒక్కటే. నన్నూ నేను పడిన కష్టాల్ని సాధించిన విజయాల్ని ఒక్కసారి గుర్తుతెచ్చుకోమనీ, ధైర్యంగా అడుగు ముందుకు వేయమనీ.

ఐదేళ్లు ఇంటి ముఖం చూడలేదు!

పరీక్షలు తప్పితే... ప్రేమలో విఫలమైతే... కాపురంలో మనస్పర్థలొస్తే... ఆత్మహత్య వరిష్కారమనుకుంటారు చాలామంది. ఒక్క కారణం చూపి ప్రాణం తీసుకోవడానికి సిద్ధపడతారు కానీ, ధైర్యంగా బతికి చూపడానికి వందల దారులుంటాయని మర్చిపోతారు. కోమల్ గనత్ర మాత్రం అలా చేయలేదు. కష్టాలు దాటుకుని సివిల్స్ ర్యాంకు సాధించి గృహహింస బాధితురాలనే ముద్ర చెరిపేసుకుని ఐఏఎస్ అధికారిగా కొత్త జీవితం మొదలుపెట్టిన కోమల్ ఎందరికో ఆదర్శం.

నాకు రోజుకి కనీసం ఓ ఇరవై ఫోన్ కాల్స్ వస్తుంటాయి. వాటిలో 'మా కాలేజీకి లేదా స్కూల్ కి మోటివేషనల్ స్పీకరుగా వచ్చి మీ జీవితపాఠం చెబుతారా' అని అడిగే కాల్స్ పడైనా ఉంటాయి. సమయం కుదిరితే తప్పకుండా వెళ్లి నా గురించి చెప్పొస్తుంటా. ఇలా రోజూ నాకు ఫోన్లు రావడానికి కారణం నేను ఆరేడు నెలల క్రితం 'జోష్ టాక్స్' అనే యూట్యూబ్ చానల్ లో మాట్లాడటమే. అది చూసి వివిధ పత్రికలు నా గురించి రాశాయి. ఫలితమే - పలు విద్యాసంస్థలూ సివిల్స్ కోచింగ్ సెంటర్లూ మోటివేషనల్ స్పీకరుగా నన్ను ఆహ్వానించడం. ఈ మధ్యనే గాంధీనగర్, బొంబే ఐఐటీల నుంచి పిలుపొచ్చింది. త్వరలోనే ఆ విద్యార్థులకీ నా గురించి చెప్పబోతున్నా...

నేను చెప్పేది.

1. మహిళలను తక్కువగా చూడొద్దు.
2. విదేశాల సంబంధాలు అని మురిసిపోవద్దు.
3. ఓటమికి నిరుత్సాహపడొద్దు.
4. ఇరుగుపొరుగు వాళ్ల మాటలు అసలు పట్టించుకోవద్దు.

మానవుడికి, ప్రకృతికి మధ్య జరిగిన ఘర్షణ నుంచి పుట్టినదే సైన్స్. ఇది గొప్ప వైజ్ఞానిక విప్లవానికి బీజం వేసిందనడంలో సందేహం లేదు. విజ్ఞాన శాస్త్ర ఫలాలను అందిపుచ్చుకొన్న భారత్ - అభివృద్ధిలో ప్రపంచ దేశాలకు దీటుగా సాగుతున్నా ఇప్పటికీ అనేక రూపాల్లో మూఢ నమ్మకాలు ఆందోళన కలిగిస్తున్నాయి. ఇవి ఆచరణలో నిరూపితం కాని అశాస్త్రీయ విశ్వాసాలు. విజ్ఞానశాస్త్ర పరంగా ఎంతో పురోగతి సాధించినా నేటికీ నిమ్మకాయలు, మిరపకాయలు, పసుపు, కుంకుమ లాంటివి కనిపిస్తే కొంతమంది ఉలిక్కిపడుతుంటారు. బాణామతి, చేతబడి, దయ్యాలు, భూతాలు, మంత్రాలు వంటి రకరకాల అంధ విశ్వాసాలు పెరుగుతున్నాయి. నరబలులు, జంతు బలులను ఆచరిస్తున్నారు. మెజార్డ్ గ్రామీణ, పట్టణ పేద కుటుంబాలతో పాటు విద్యా వంతులు సైతం వీటి బారిన పడి మోసపోతున్నారు. ఇవి మానసిక రుగ్మతలకు దారి తీస్తున్నాయి. ఈ ఆధునిక కాలంలో సైతం ఇలాంటి వ్యవహారాలు కొనసాగడం ఆందోళన కలిగించే విషయం. డిజిటల్ భారత్ లో ప్రస్తుతం కరోనా సంక్షోభంలో సైతం పలు రాష్ట్రాలు, ప్రాంతాల్లో అనేక అంధ విశ్వాసాలు, వదంతులు వెలుగు చూశాయి. లాక్ డౌన్ వేళ కరోనా నియంత్రణకు తెలంగాణలో వేపచెట్టుకు నీళ్ల పూజలు, గ్రామ దేవలకు పూజలు, జనం గుండ్లు కొట్టించుకోవడం వంటి ఘటనలు చోటు చేసుకున్నాయి. గుజరాత్ లో ఒక యువకుడు అమ్మవారికి నాలుకను నైవేధ్యంగా నమర్పించిన ఉదంతం మూఢత్వానికి నిదర్శనంగా నిలిచింది. బీహార్, ఉత్తర్ ప్రదేశ్, పశ్చిమ బెంగాల్, జార్ఖండ్ రాష్ట్రాల్లో 'కరోనా దేవి' ఆరాధన, ఒడిశాలో ఓ పూజారి ప్రముఖ దేవాలయంలో నరబలికి పాల్పడటం,

తాజాగా జార్ఖండ్ లోని కొడేర్మా జిల్లాలో కరోనా రాకుండా శాంతి పూజల పేరిట 400 గొర్రెలను అమ్మవారి ఆలయంలో బలిచ్చిన సంఘటనలు మూఢ నమ్మకాల జోరును ధృవీకరిస్తున్నాయి. ఒకవైపు ప్రపంచం కరోనాతో యుద్ధం చేస్తుంటే ఇలాంటి మూఢత్వ వదంతులు, నమ్మకాలు ప్రజల్లో ఉదాసీనతను పెంచి వ్యాధి విజృంభణకు కారణమవుతాయని వైద్య నిపుణులు హెచ్చరిస్తున్నా చెవికెక్కపోవడం ఆందోళన కలిగిస్తోంది. వర్షాకాలంలో ప్రబలే అంటు వ్యాధులకు గ్రామీణులు భూత వైద్యులను ఆశ్రయించే ఆచారం కొనసాగుతుండటం, ఇటీవల అమావాస్య రోజు ఏర్పడిన సూర్య గ్రహణం చుట్టూ అలముకున్న అపోహలు - మూఢనమ్మకాలకు నిదర్శనాలు. గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో మూఢ విశ్వాసాలు తీవ్రత పెరుగుతున్న కొద్దీ మంత్రగాళ్ల నెపంతో అనుమానితులను అమానవీయంగా వేధించడం, క్రూరంగా చంపడం వంటి సంఘటనలు పెరిగిపోతున్నాయి. ఇవి శాంతి భద్రతలు, ప్రజారోగ్యానికి పెను సవాలుగా నిలుస్తున్నాయి.

మంత్రాల నెపంతో జరుగుతున్న హత్యల్లో ఎక్కువ మంది మహిళలే బాధితులుగా మారుతుండటం గమనార్హం. మూఢ నమ్మకాల తీవ్రతను పరిశీలిస్తే... అత్యధికంగా జార్ఖండ్, ఒడిశాలతో పాటు ఉత్తర భారత్ లోని కొన్ని వెనకబడిన రాష్ట్రాల్లోనూ ఎక్కువగానే ప్రబలుతున్నట్లు అధికార గణాంకాలు వెల్లడిస్తున్నాయి. ప్రస్తుతం అభివృద్ధి పరంగా కొంత ముందంజలో ఉన్న దక్షిణాది రాష్ట్రాల్లో సైతం మూఢత్వ ఆనవాళ్లు కనబడటం శోచనీయం. దేశవ్యాప్తంగా మంత్ర విద్యను నేరాల కింద పరిగణించకపోవడం వల్ల సదరు ఆరోపణలతో ప్రాణాలు కోల్పోయిన వ్యక్తుల గణాంకాలు అధికారికంగా లేవు. అనాగరిక

విశ్వాసాలకు అవిద్య, పేదరికంతో కొరవడిన వైజ్ఞానిక వైఖరి, వైద్య సదుపాయాల లేమి, చట్ట వరమైన లొసుగులు ముఖ్య కారణాలుగా నిలుస్తున్నాయి. ఈ విషయంలో 2013లో మహారాష్ట్ర మూఢనమ్మకాల వ్యతిరేక చట్టాన్ని తీసుకొచ్చి గొప్ప మార్పునకు నాంది పలికింది. ఇటీవల కర్ణాటక సైతం ఇదే తరహాలో ముందడుగు వేసింది. కేరళ సైతం అదే బాటన నడుస్తూ చట్టం దిశగా ముందుకు సాగుతున్నట్లు తెలుస్తోంది.

మూఢనమ్మకాలనేవి దేశ సామాజిక సమన్వయంగా మారిన నేపథ్యంలో వాటి నిర్మూలనపై అవగాహనతోపాటు విధాన పరమైన చర్యలకు శ్రీకారం చుట్టాల్సిన అవసరం ప్రభుత్వంపై ఉంది. సామాజిక అభివృద్ధితో పాటు వైజ్ఞానిక దృక్పథానికి పెద్ద పీట వేసే కార్యక్రమాలను చేపట్టాలి. వయోజన విద్యా కార్యక్రమాలను మళ్లీ ప్రారంభించాలి. దేశవ్యాప్తంగా ఉమ్మడి మూఢ నమ్మకాల నిరోధక చట్టాన్ని తీసుకురావాలి. హేతువాద దృక్పథాన్ని పెంపొందించే పాఠ్యాంశాలను పుస్తకాల్లో చేర్చాలి. జన విజ్ఞాన వేదిక, కేరళ శాస్త్ర సాహిత్య పరిషత్ వంటి ప్రజా సైన్స్ ఉద్యమ సంస్థలతో ప్రజల్లో శాస్త్రీయ వైఖరిపై అవగాహన పెంపొందించాలి. కోవిడ్ మహమ్మారి విషయంలోనూ మూఢత్వ భావాలను చెదరగొట్టడంలో ప్రజలు, పౌర సంఘాలు, మీడియా సామాజిక బాధ్యతతో ముందుకు రావాలి. ప్రత్యేక కార్యక్రమాల ద్వారా ప్రభుత్వం అవగాహన పెంచాలి. అప్పుడే ప్రజల అంధవిశ్వాసాలకు దూరంగా, వైజ్ఞానిక భారత్ వైపు అడుగులు వేసేందుకు అవకాశం ఏర్పడుతుంది.

- సంపతి రమేష్ మహారాజ్

(రచయిత - సామాజిక విశ్లేషకులు)

అంగన్వాడీలకు జి.పి నెం.7 ప్రకారం ఇళ్ల స్థలాలు ఇవ్వాలని జరిగిన ఆందోళనలు

కర్నూలు

కృష్ణా

మంత్రికి మెమోరాండం

పశ్చిమగోదావరి

మున్సిపల్ కార్మికుల సమస్యలపై రాష్ట్రవ్యాప్త ధర్నాలు

తిరుపతి రౌండ్ టేబుల్ ప్రసంగిస్తున్న జిల్లా కార్యదర్శి కందారపు మురళి

విజయవాడ రౌండ్ టేబుల్ ప్రసంగిస్తున్న రాష్ట్ర కోశాధికారి వి.వి.నాగేశ్వరరావు

విజయనగరంలో జూలై 3 రౌండ్ టేబుల్ సమావేశం

అమెరికాలో జార్డ్ హత్యకు నిరసనగా

అమెరికాలో జరిగిన జార్డ్ హత్యకు నిరసనగా

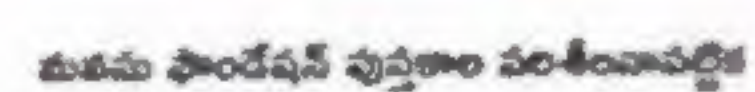
అమెరికాలో జార్డ్ హత్యకు నిరసనగా

బల్లింగ్ వర్కర్స్ ధర్నా

ఎలక్ట్రిసిటీ కాంట్రాక్టు వర్కర్స్ ధర్నా

పుస్తకం పేరు	KRSA101M205
పుస్తకం నెంబర్	కార్మిక రోజులు
తారీఖు	23 February 2025
మొదటి అడ్డు	YES
పాఠశాల అడ్డు	YES
మొత్తం పేజీలు	37
విచ్చి వ్రాసిన పేజీలు	N6
భూగోళ పేజీలు	CT-1-B
రేణి పేజీలు	Alto
ఉపయోగ చేసినది	(Signature)
పేజీలు విడిచినవి	DAVEED
స్వాగత చేసినది	THASIN
పరిష్కరించినది	
పరిశీలించినది	
పరిశీలింపబడినది	Good